ΚΥΘΗΡΙΟΙ

Ἐὰν θέλετε πολιτισμόν, εὐημερίαν, καὶ πρόοδον, κατέλθετε τὸ ταχύτερον ἀπὸ τὰ βουνά σας εἰς τὸ παράλιον, καὶ δημιουργήσατε ἐκεῖ σύγχρονον πόλιν. Ἄλλως ὁ σημερινὸς διασκορπισμός σας εἰς μικροχωρία καὶ μικροσυνοικισμούς, θὰ ὁδηγήσῃ ἀσφαλῶς εἰς παντελῆ ἐρήμωσιν τὴν νῆσον σας.

«Φωνὴ τῶν Κυθήρων»

ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ

ΚΥΘΗΡΙΟΙ

Κτίσατε τὴν νέαν πόλιν σας εἰς τὸ Διακόφτι. Μόνον τὸ μέρος αὐτὸ σᾶς ὑπόσχεται ὁριστικὴν συγκοινωνιακὴν ἐξασφάλισιν, καὶ μόνον αὐτὸ σᾶς παρέχει ὅλα τὰ πλεονεκτήματα πρὸς ὑγιεινὴν διαμονήν σας. Τὸ Διακόφτι εἶνε ὁ τόπος ὁ ὁποῖος φυσικῶς ἐξυπηρετεῖ τὸ σύνολον τῆς νήσου σας.

«Φωνὴ τῶν Κυθήρων»

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΑΪΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΕΤΟΣ 10ον — ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β΄ | ΓΡΑΦΕΙΑ & ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ · ΟΔΟΣ Θ. ΡΕΤΣΙΝΑ 33 · ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ | ΚΥΡΙΑΚΗ 31 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1933.—ΑΡ. 117

ΥΠΕΡΟΧΟΝ ΔΙΔΑΓΜΑ
ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΑΡΕΤΗΣ ΤΟΥ ΚΥΘΗΡΑΪΚΟΥ ΛΑΟΥ

Ὁ μέγας ἱστορικὸς καὶ ὑπουργὸς τοῦ Λουδοβίκου Φιλίππου, Γκυζώ, ἔλεγεν ὅτι: «Ὁ λαὸς ὁ μελετῶν καὶ γινώσκων τὴν ἱστορίαν αὐτοῦ, κρίνει σχεδὸν πάντοτε ἀσφαλέστερον καὶ ὀρθότερον περί τε τῶν παρόντων αὐτοῦ πραγμάτων, καὶ περὶ τῶν ὅρων τῆς προόδου, καὶ περὶ τῆς μελλούσης αὐτοῦ τύχης».

Τοὺς λόγους τούτους τοῦ μεγάλου ἱστορικοῦ, ἐθεωρήσαμεν χρήσιμον νὰ προτάξωμεν εἰς τὰ κατωτέρω ἀντὶ παντὸς ἄλλου πανηγυρικοῦ ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς ἄρθρου γραφόμενα, καὶ νὰ τοὺς συσχετίσωμεν μὲ μίαν ἱστορικὴν ἀληθῶς ἐνέργειαν τῶν συμπολιτῶν μας Κυθηρίων, ἐξηγμένην ἀπὸ τὴν πολιτικὴν ἱστορίαν τοῦ τόπου μας, καὶ εἰδικώτερον ἀπὸ ἓν πρὸ τριακονταετίας ψήφισμα τῶν ἐν Αὐστραλίᾳ τότε βιούντων συμπολιτῶν.

Διότι τὸ ψήφισμα ἐκεῖνο δὲν περιέχει μόνον τὸν πόνον καὶ τὴν ἀγανάκτησιν καὶ τὴν ἀποδοκιμασίαν τῶν ξενιτευμένων ἐκείνων ἀδελφῶν μας διὰ μίαν ἀπρεπῆ ἐνέργειαν τοῦ τότε βουλευτοῦ τῆς ἰδιαιτέρας πατρίδος των, ἐνέργειαν θίξασαν παναρχαίας τοῦ τόπου μας ἐκκλησιαστικὰς καταστάσεις, ἀλλὰ περιέχει καὶ μίαν ὑπέροχον καὶ ὑψηλὴν πολιτικὴν ὑποθήκην ἀξίαν νὰ κατατάξῃ τὸν κυθηραϊκὸν λαὸν μεταξὺ τῶν μᾶλλον προηγμένων πολιτικῶς λαῶν τῆς Εὐρώπης.

Καὶ εἶνε ἀναγκαία ἡ μελέτη τῆς ὑπερόχου αὐτῆς ὑποθήκης, ὄχι μόνον διότι μᾶς παρέχει τὸ μέτρον τῆς διαυγεστάτης κρίσεως τῶν συμπολιτῶν μας ἐκείνων ἐπὶ τῶν καθηκόντων των ὡς πολιτῶν ἐλευθέρων ἑνὸς μικροῦ τμήματος τῆς ἑλληνικῆς γῆς, ἀλλὰ καὶ διότι καθορίζεται διὰ τῆς ὑποθήκης αὐτῆς καὶ ἡ πορεία τὴν ὁποίαν ὀφείλουν ν' ἀκολουθήσουν, τόσον οἱ σημερινοὶ ὅσον καὶ οἱ αὐριανοὶ Κυθήριοι, ἐπὶ τῶν ζητημάτων τοῦ γενικοῦ ἐνδιαφέροντος, καὶ τῆς κοινῆς ὠφελείας τῆς ἰδιαιτέρας των πατρίδος. Ἂς συνοψίσωμεν ἤδη τὰ γεγονότα:

Πρὸ ἑξακοσίων τεσσαράκοντα ὁλοκλήρων ἐτῶν ἱδρύθη ἐν τῇ ἰδιαιτέρᾳ πατρίδι μας ἡ Ἐπισκοπὴ Κυθήρων. Τὴν ἀρχαιοτάτην αὐτὴν ἐπισκοπὴν ἐσεβάσθησαν οἱ αἰῶνες καὶ οἱ ἑκάστοτε τῆς νήσου μας κατακτηταί. Τὴν ἐπισκοπὴν αὐτὴν εὗρε χηρεύουσαν ὁ πρὸ τριακονταετίας βουλευτὴς Κυθήρων, καὶ κατὰ σύμπτωσιν τότε Ὑπουργὸς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Σπ. Στάης, ὅστις καὶ ἔσπευσε νὰ ἐκλέξῃ ὁ ἴδιος καὶ τοποθετήσῃ ὡς ἐπίσκοπον αὐτῆς τὸν ἀείμνηστον Εὐθύμιον Καβαθᾶν, ἄνδρα ἀληθῶς χριστιανόν, διαπρεπῆ θεολόγον, καὶ δραστηριώτατον εἰς κοινωφελῆ ἔργα ἄνθρωπον.

Ὁ ἐπίσκοπος οὗτος ἐνθρονισθεὶς εἰς τὴν ἔνδοξον ἐπισκοπικὴν ἕδραν τοῦ Μαργουνίου, ἤρχισε μετὰ ζήλου ἐκπληρῶν τὰ καθήκοντά του. Δυστυχῶς ὅμως προσέκρουσεν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἐν τῇ ἐνασκήσει τῶν καθηκόντων του εἰς τὴν μῆνιν τοῦ ἰδίου βουλευτοῦ Κυθήρων καὶ ὑπουργοῦ Σπ. Στάη, διότι «δὲν ἔστερξε νὰ γίνῃ ὄργανον ταπεινὸν τῆς οἰκτρᾶς αὐτοῦ δημαγωγίας», ὅπως τὰ ψηφίσματα τῶν Κυθηρίων διεκήρυξαν, καὶ μίαν ὡραίαν πρωΐαν ἡ Ἐπισκοπὴ Κυθήρων, ἡ ἀρχαιοτάτη αὐτὴ Ἐπισκοπή, κατηργεῖτο διὰ νόμου εἰσηγήσει τοῦ ἰδίου Σ. Στάη, μὲ τὸν σκοπὸν ὅπως διὰ τῆς καταργήσεως αὐτῆς ἐκδιωχθῇ ἐκ Κυθήρων ὁ σεβαστὸς καὶ ἀγαπητὸς ποιμενάρχης.

Κατὰ τῆς πραξικοπηματικῆς αὐτῆς ἐνεργείας τοῦ Σ. Στάη ἐξηγέρθη σύσσωμος ὁ κυθηραϊκὸς λαός, μὲ τὸ ἀποτέλεσμα νὰ περισωθῇ ἡ Ἐπισκοπή, καὶ νὰ διαβιώσῃ μέχρι τέλους τῆς ζωῆς του ὡς Ἐπίσκοπος αὐτῆς ὁ ἐνάρετος καὶ χρηστὸς ἱεράρχης Εὐθύμιος Καβαθᾶς.

Μεταξύ, ὡς εἴπομεν, τῶν ἁπανταχοῦ Κυθηρίων οἵτινες μετέσχον εἰς τὸν ἀγῶνα πρὸς διάσωσιν τῆς Ἐπισκοπῆς μας, ἦσαν καὶ οἱ ἐν Αὐστραλίᾳ Κυθήριοι οἵτινες, συνελθόντες ἐν Σύδνεϋ εἰς Γενικὴν Συνέλευσιν, ἐξέδωκαν τὸ κατωτέρω ψήφισμα:

ΨΗΦΙΖΟΜΕΝ

«Ἐκφράζομεν τὴν λύπην καὶ τὴν ἀγανάκτησιν ἡμῶν διὰ τὴν ἀλλοπρόσαλλον πολιτείαν τοῦ βουλευτοῦ τῆς πατρίδος ἡμῶν Σ. Στάη, ἀποκηρύττομεν πᾶσαν ἐνέργειαν ἢ ἐπίσημον πρότασιν αὐτοῦ σκοποῦσαν τὴν ἱκανοποίησιν ἀτομικῶν μόνον σκοπῶν καὶ διαθέσεων.

Ἐφιστῶμεν ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς δράσεως τοῦ ἑκάστοτε βουλευτοῦ τῆς πατρίδος ἡμῶν τὴν ἄγρυπνον ἐπιτήρησιν ὅλων τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ συμπολιτῶν ἡμῶν, ὧν ἐπικαλούμεθα τὰ εὐγενῆ αἰσθήματα, καὶ τὴν φιλοπάτριδα καὶ γνησίαν ἐθνικὴν ἐνέργειαν, πρὸς πρόληψιν παντὸς ἀτόπου διαβήματος τοῦ βουλευτοῦ τῆς πατρίδος ἡμῶν, δυναμένου νὰ παραβλάψῃ καθ' οἱονδήποτε τρόπον πολιτικά, κοινοτικὰ ἢ πνευματικὰ συμφέροντα καὶ αἰσθήματα τῶν συμπολιτῶν ἡμῶν, καὶ δημοσίᾳ ἐκφράζομεν πρὸς αὐτοὺς τὴν εὐαρέσκειαν καὶ τὰς εὐχαριστίας ἡμῶν δι' ὅσα προθύμως καὶ εὐγενῶς ἐσκέφθησαν καὶ ἐνήργησαν μέχρι τοῦδε, πρὸς προστασίαν τοῦ ἠθικοῦ γοήτρου τῆς Πατρίδος ἡμῶν».

Τὴν ὑποθήκην λοιπὸν αὐτὴν ἀφῆκαν εἰς τοὺς νεωτέρους Κυθηρίους οἱ ἐν Αὐστραλίᾳ συμπολῖται μας:

«Ν' ἀποκηρύττουν πᾶσαν ἐνέργειαν τοῦ βουλευτοῦ των σκοποῦσαν τὴν ἱκανοποίησιν ἀτομικῶν μόνον σκοπῶν καὶ διαθέσεων, καὶ νὰ ἐπιτηροῦν ἀγρύπνως τὴν δρᾶσιν τοῦ ἑκάστοτε βουλευτοῦ των δυναμένην νὰ παραβλάψῃ καθ' οἱονδήποτε τρόπον πολιτικά, κοινοτικὰ ἢ πνευματικὰ συμφέροντα καὶ αἰσθήματα τῶν συμπολιτῶν ἡμῶν».

Ἀλλ' ἡ ἱστορία ἐπαναλαμβάνεται καὶ σήμερον. Ἡ νῆσος μας μετὰ μακρὰν προσδοκίαν, καὶ συνεχεῖς ἀγῶνας, ἐπέτυχε τὴν διοικητικήν, δικαστικὴν καὶ στρατολογικήν της ἀποκατάστασιν μὲ τὸν Πειραιᾶ καὶ τὰς Ἀθήνας. Ὁ ἀνεψιὸς ὅμως καὶ πολιτικὸς διάδοχος τοῦ καταργήσαντος τὴν Ἐπισκοπὴν Κυθήρων Σπ. Στάη, «σκοπῶν τὴν ἱκανοποίησιν ἀτομικῶν του μόνον διαθέσεων», εἰσηγεῖται εἰς τὴν φιλικήν του σημερινὴν Κυβέρνησιν τὴν ὑπαγωγὴν τῆς νήσου μας εἰς τὸν Νομὸν Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας, διότι: «δὲν ἔστερξεν αὐτὴ νὰ γίνῃ ὄργανον ταπεινὸν τῆς οἰκτρᾶς αὐτοῦ δημαγωγίας» καὶ νὰ τὸν ἐκλέξῃ βουλευτήν.

Καὶ δὲν ὑπολείπεται πλέον ἄλλο, παρὰ νὰ ἐξεγερθῇ, κατὰ τὴν ὑποθήκην τῶν ἐν Αὐστραλίᾳ συμπολιτῶν ἡμῶν, σύσσωμος ὁ κυθηραϊκὸς λαός, καὶ ἰδιαιτέρως οἱ ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ Κυθήριοι, ἐναντίον τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ, τοῦ ὁποίου ἡ τοιαύτη ἐνέργεια: «παραβλάπτει τὰ πολιτικά, τὰ κοινοτικὰ καὶ τὰ πνευματικὰ συμφέροντα καὶ αἰσθήματα τῶν συμπολιτῶν ἡμῶν».

Ἂς μελετήσουν τ' ἀνωτέρω πάντες οἱ Κυθήριοι, καὶ ἰδιαιτέρως οἱ νεώτεροι τούτων, διὰ νὰ κρίνουν, ὅπως εἶπεν καὶ ὁ διαπρεπὴς ἱστορικὸς Γκυζώ, ἀσφαλέστερον καὶ ὀρθότερον περὶ τῶν παρόντων πραγμάτων τῆς ἰδιαιτέρας πατρίδος των, καὶ περὶ τῶν ὅρων τῆς προόδου καὶ τῆς μελλούσης αὐτῆς τύχης. Διότι ἄλλως, οἱ νεώτεροι Κυθήριοι, οἱ σπουδάζοντες μάλιστα εἰς κλασσικὰ γυμνάσια καὶ Πανεπιστήμια, καὶ ἐνοτιζόμενοι τῶν φιλοσοφικῶν περὶ Ἠθικῆς τοῦ Πολίτου δογμάτων τῆς Ἑλληνικῆς Ἀρχαιότητος, θὰ ἦσαν κατώτεροι τῶν πατέρων των οἵτινες, χωρὶς κλασσικὰ γυμνάσια, καὶ χωρὶς φιλοσοφικὰς μελέτας, ἐγνώριζον ἄριστα νὰ προστατεύουν τὸ «Ἠθικὸν γόητρον τῆς Πατρίδος των» τὸ ὁποῖον δὲν ἦτο ἄλλο παρὰ τὸ γόητρον τῆς Πολιτικῆς Ἀρετῆς των.

Η "ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ,,

■ ΑΝΤΙ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑΤΟΣ ■

"ΑΓΑΠΑΤΕ ΤΑ ΖΩΑ,,

Στὴς ἐφημερίδες διάβασα ὅτι ἕνας σκανδιάρχης μαθητὴς περιδιαβάζοντας στὸν ἐθνικό μας κῆπο στὴν Ἀθήνα, ἔκρινε ὅτι δὲν τοῦ φθάνε τὸ καλὸ ποὺ τοῦ καμε ἡ Ἑλληνικὴ Δημοκρατία νὰ τοῦ χαρίσῃ ἕνα μεγάλο κῆπο μὲ πυκνὰ δένδρα, μὲ μπόλικη ἄλλη πρασινάδα καὶ νερά, μὲ ἄφθονα λουλούδια καὶ κελαδιάρικα πουλιά, γιὰ νὰ γεμίζῃ τὰ πλεμόνια του μ' ὀξυγόνο, γιὰ νὰ εὐχαριστήσῃ τὰ μάτια του ἀπὸ τὴν ποίησι τῶν λουλουδιῶν καὶ τ' αὐτιά του ἀπὸ τὰ χαρωπὰ τραγούδια τῶν πουλιῶν, καὶ γι' αὐτὸ ἀνέσυρε ἀπὸ τὴν τσέπι του μία λαστιχένια σφεντόνα καὶ σκότωσε ἕνα κότσυφα ποὺ ψηλὰ εἰς τὴν κορφὴ ἑνὸς δένδρου τραγουδοῦσε ἀμέριμνα τὴν ἡλιόλουστη μέρα.

Ὁ νεαρὸς κοτσιφολόγος συνελήφθη ἀπὸ τοὺς φύλακας, καὶ ὁδηγηθεὶς εἰς τὸ αὐτόφωρο κατεδικάσθη εἰς δεκαήμερον φυλάκισιν καὶ χίλιες δραχμὲς πρόστιμο.

Ἂν ἤμουνα δικαστὴς οὔτε φυλακὴ θὰ τοῦ βαζα οὔτε πρόστιμο. Θὰ τὸν ἔκλεινα εἰς ἕνα δωμάτιο, καὶ μὲ μιὰ καλὴ βέργα θὰ τοὔκανα τὸν ἄπατό του χρωματιστὸ ὅμοια μὲ τὸ χρῶμα τοῦ Κότσιφα. Θαρρῶ πὼς αὐτὸς εἶνε ὁ μοναδικὸς τρόπος σωφρονισμοῦ γιὰ τέτοιες περιστάσεις. Διότι καὶ ἡ φυλακὴ καὶ τὸ πρόστιμο ξεχνιέται ἐνῶ ἡ ξυλιὲς δὲν ξεχνιοῦνται.

Καὶ δὲν μπορῶ παρὰ ἐξ αἰτίας τῆς ἀνωτέρω ἀφορμῆς νὰ μιλήσω ἐδῶ καὶ ἐγὼ γιὰ μερικὰ μαθητούδια τσιριγωτάκια, ποὺ ἂν δὲν βρίσκουν συχνὰ κοτσίφια νὰ σκοτώνουν μὲ τὴς σφενδόνες τους, κυνηγοῦν ὅμως ἄλλα ὠφέλημα καὶ ἀβλαβέστατα πουλιὰ χωρὶς κανεὶς νὰ τοὺς κάνῃ τὴν παρατήρησι, καὶ χωρὶς κανεὶς νὰ τὰ διδάξῃ ὅτι αὐτὸ ποὺ κάνουν εἶνε πρᾶξις βάρβαρος.

Ἀλλὰ γι' αὐτὸ καὶ γιὰ κάτι ἄλλαις μας κακομοιριὲς πρὸς τὰ ζῷα θὰ ξαναμιλήσω ἐκτενέστερα. Σήμερα αὐτὸ ποὺ θέλω νὰ πληροφορήσω τὸ τσιριγώτικο κοινό μας εἶνε, ὅτι στὴν Ἀθήνα ἐργάζεται μετὰ ζήλου μία ὁμὰς ἀνωτέρων καὶ πολιτισμένων ἀνθρώπων—ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν—γιὰ τὴν προστασία τῶν ζώων, ποὺ βγάζει καὶ ἕνα μηνιαῖο περιοδικὸ μὲ τὸ ὄνομα: «Ὁ φίλος τῶν ζῴων». Πρέπει τὸ περιοδικὸ αὐτὸ νὰ τὸ διαβάζουν ὅλοι οἱ τσιριγῶτες καὶ ἰδιαιτέρως οἱ δασκάλοι μας. Διότι καιρὸς εἶνε νὰ στρέψωμε τὴν προσοχὴ τῶν παιδιῶν μας καὶ πρὸς τὴ ζῳοφιλία ἀπὸ τὴν ὁποίαν ὅπως, σωστότατα παρετήρησε μιὰ μεγάλη δέσποινα τῆς Ἑλλάδος, φαίνεται ὁ πολιτισμὸς ἑνὸς Κράτους.

Ἀπὸ τὸ ὄμορφο αὐτὸ περιοδικὸ ξεχωρίζω καὶ τὸν κατωτέρω δεκατετράλογο καὶ ὅποιος θέλει νὰ λέγεται πολιτισμένος ἄνθρωπος ἂς φροντίσῃ νὰ τὸν ἐφαρμόσῃ καὶ νὰ τὸν διδάξῃ καὶ στοὺς ἄλλους.

1. Μὴ διατηρῇς ζῴων, ἐὰν δὲν δύνασαι νὰ τὰ περιποιηθῇς ὅπως πρέπει. Προτιμότερον νὰ τὸ φονεύσῃς εὐσπλαγχνικῶς παρὰ νὰ τὸ διατηρῇς ἀσπλάγχνως. Οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἀθήναις ἢ εἰς τὰ περίχωρα ἠμποροῦν νὰ παραδώσουν τὶς γάτες των καὶ τὰ σκυλιά των εἰς τὸ Ἄσυλον τῶν Ζῴων, πλησίον τοῦ Βοτανικοῦ Κήπου ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἐλευσῖνος. Ἡ διεύθυνσις τοῦ Ἀσύλου ἐὰν δὲν δύναται νὰ εὕρῃ ἑστίαν δι' αὐτά, τὰ θανατώνει ἀνωδύνως. Οἱ κατοικοῦντες μακράν, ὀφείλουν νὰ ἐπικαλεσθοῦν τὴν βοήθειαν ἑνὸς κτηνιάτρου, ἤ, ἐλλείψει κτηνιάτρου, ὀφείλουν νὰ ζητήσουν τὴν συμβουλὴν ἑνὸς ἰατροῦ.

2. Μὴ ἀφίνῃς ἀσθενοῦν ζῷον νὰ ὑποφέρῃ χωρὶς ἰατρικὴν περιποίησιν. Κτηνίατρος εὑρίσκεται διαθέσιμος ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Ἑταιρείας, ὁδὸς Ἀκαδημίας 10, καθ' ἑκάστην, ὥρᾳ 12.30—1.30 καὶ 7—8 μ. μ. καὶ προθύμως παρέχει συμβουλὰς δωρεάν.

3. Μὴ ἀφίνῃς τὰ κατοικίδιά σου ἀπροστάτευτα, ὅταν ἀναχωρῇς τὸ καλοκαῖρι, ἢ ὅταν μετακομίζεσαι εἰς ἄλλην κατοικίαν.

4. Μὴ ἀφίνῃς νεογνὰ γατάκια ἢ κουτάβια νὰ μεγαλώνουν ἐὰν δὲν σκοπεύῃς νὰ τὰ περιποιηθῇς ἢ εὕρῃς δι' αὐτὰ ἑστίαν. Παρὰ νὰ μείνουν ἀπεριποίητα προτιμότερον νὰ τὰ θανατώσῃς, πρὶν μεγαλώσουν.

5. Μὴ ἀδιαφορήσῃς, ἐὰν συμβῇ νὰ ἴδῃς ζῷον νὰ τὸ κακομεταχειρίζωνται, χωρὶς νὰ πράξῃς πᾶν τὸ δυνατὸν διὰ νὰ παύσῃ ἡ κακομεταχείρισις καὶ ἐμποδισθῇ πᾶσα ἐπανάληψις αὐτῆς. Ἐὰν βλέπῃς ἄλογον ἢ ἡμίονον δερόμενον, παρακάλεσε τὸν δέροντα νὰ παύσῃ. Ἐὰν ἐξακολουθῇ δέρων, φώναξε ἕνα πολίσμαν, εἰ δυνατόν, ἢ ἀνάφερε τὸ γεγονὸς εἰς τὴν Ἀστυνομίαν καὶ τὴν «Ἑταιρείαν Προστασίας Ζῴων».

6. Μὴ διστάσῃς νὰ ἐπέμβῃς ὁσάκις ἴδῃς ζῷον φέρον ἢ σῦρον πάρα πολὺ βαρὺ φορτίον. Ἐὰν ὁ ὁδηγὸς τοῦ ζῴου ἀδιαφορήσῃ εἰς τὰς παραστάσεις σου, ἡ Ἀστυνομία καὶ ἡ Ἑταιρεία θὰ λάβουν ἀμέσως ὑπ' ὄψιν τὴν ἐπέμβασίν σου.

7. Μὴ προσπεράσῃς καθ' ὁδὸν ζῷον ὑποφέρον, χωρὶς νὰ φροντίσῃς νὰ τοῦ γίνῃ περιποίησις. Δύνασαι νὰ τὸ παραλάβῃς εἰς τὸ σπίτι σου καὶ νὰ ἐπιμεληθῇς ὅσον νὰ εὕρῃς τὸν κύριόν του. Ἐὰν εἶνε βαρειὰ πληγωμένον, προτίμησε νὰ ἐπιστήσῃς τὴν προσοχὴν τῆς Ἀστυνομίας καὶ νὰ ζητήσῃς νὰ τοῦ δοθῇ ἀνώδυνος θάνατος. Ἐφ' ὅσον εἶνε ἁρμοδία ἡ «Ἑταιρεία Προστασίας τῶν Ζῴων», μὴ λείψῃς νὰ γνωστοποιήσῃς τὸ πρᾶγμα εἰς αὐτήν.

8. Μὴ λέγῃς, ὁσάκις βλέπῃς σκυλί, «δαγκάνει»; Ἐνθυμοῦ ὅτι ὀλίγιστα σκυλιὰ δαγκάνουν ἐνόσῳ δὲν τὰ ἐνοχλῇς. Ἐνθυμοῦ προσέτι ὅτι ἔλλειψις ἐμπιστοσύνης δεικνυομένη διὰ σημείων φόβου, ἐξάπτει τὰ χείριστα ἔνστικτα οἱουδήποτε ζῴου.

9. Μὴ στήνῃς παγίδας διὰ ζῷα, ἐκτὸς ἐὰν εἶνε τοιαῦται ὥστε νὰ δίδουν τὸν θάνατον αὐτοστιγμεί. Παγίδες ὅμως δι' ἄλλα ζῷα δὲν εἶνε τοιαῦται καὶ ὡς ἐκ τούτου τὰ συλλαμβανόμενα ζῷα ὑφίστανται τρομερὰν ἀγωνίαν, ἐνίοτε μάλιστα ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας.

10. Μὴ πιάνῃς πουλιὰ καὶ μὴ σκοπεύῃς κατ' αὐτῶν διὰ σφενδόνης. Μὴ φονεύῃς μικρὰ πτηνά. Εἶνε ἀποτρόπαιον νὰ καταστρέφῃ τις ἀθῴας ὑπάρξεις χάριν διασκεδάσεως.

11. Μὴ λιθοβολῇς πτηνὰ ἢ ἄλλα ζῷα, ἐκτὸς ἐὰν πράγματι εὑρεθῇς εἰς ἄμεσον κίνδυνον.

12. Μὴ χαλᾷς τὰς φωλεὰς τῶν πτηνῶν.

13. Μὴ λησμονῇς ὅτι τὰ πτηνὰ καθὼς καὶ τὰ ψάρια πάσχουν φυλακιζόμενα. Ἐὰν διατηρῇς ψάρια ἐντὸς δοχείου, φρόντισε ἵνα τὸ δοχεῖον εἶνε εὐρύχωρον ὥστε νὰ κολυμβοῦν ἀνέτως.

14. Μὴ λησμονῇς ὅτι σὺ ὡς ἄνθρωπος εἶσαι προικισμένος μὲ τὸ δῶρον τῆς λαλιᾶς καὶ ἔχεις καθῆκον νὰ συμπαθῇς καὶ νὰ μεριμνᾷς διὰ τὰ ἄφωνα ζῷα, τὰ ὁποῖα ἔχουν μεγάλην δυσκολίαν νὰ κάμνουν γνωστὰς τὰς ἀνάγκας των.

Δὲν πιστεύω νὰ βρεθῇ τσιριγώτης ποὺ νὰ ἔχῃ ἀντίρρησι σ' αὐτὰ τὰ ὡραῖα λόγια καὶ τὰς συστάσεις τῶν ζωοφίλων μας.

Ἀγαπᾶτε λοιπὸν τὰ ζῷα, συμπολῖται, καὶ καταλάβατε ὅτι αὐτὸ δὲν εἶνε πρᾶξις, πολιτισμοῦ μόνον, ἀλλὰ καὶ χρησιμότητος. Τὰ ζῷα εἶνε καὶ αὐτὰ ὄχι μόνον πολύτιμοι καὶ πιστοὶ σύντροφοι εὐγενέστεροι καὶ ἀπὸ πολλοὺς ἀνθρώπους, ἀλλὰ καὶ σημαντικοὶ οἰκονομικοὶ παράγοντες εἰς τὴ ζωή μας.

ΤΩΒΙΑΣ.

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΕΚ ΤΗΣ ΜΕΛΕΤΗΣ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Ἐξακολουθεῖ μετὰ ζωηρότητος πάντοτε νὰ σχολιάζεται μεταξὺ τῶν συμπολιτῶν ἡ καταβαλλομένη ἀπὸ τὸν λαϊκὸν πολιτευτὴν Χώρας κ. Ι. Κοντολέοντα προσπάθεια, ὅπως ἡ νῆσος μας ὑπαχθῇ ἐκ νέου εἰς τὸν Νομὸν Ἀργολιδοκορινθίας.

Δὲν εἴχομεν καμμίαν ἀμφιβολίαν ὅτι τὰ γενικὰ συμφέροντα τῆς νήσου μας θὰ ἐπλήττοντο καιρίως ἀπὸ τὴν τυχὸν ἄνοδον εἰς τὴν ἀρχὴν μιᾶς Κυβερνήσεως φίλα φρονούσης πρὸς τὴν Σταϊκὴν Χώραν. Τὸ βλέπομεν ἄλλως τε καὶ ἀπὸ διαφόρους ἄλλας ἐνεργείας τοῦ κ. Κοντολέοντος ἐν Κυθήροις, διὰ τῶν ὁποίων σκοπεῖται ἡ πλήρης ἀναβίωσις τοῦ φαυλοκρατικοῦ Σταϊκοῦ κόμματος ἐν τῇ νήσῳ. Ἀλλὰ περὶ τῶν ἐνεργειῶν τούτων θ' ἀσχοληθῶμεν διαφωτιστικῶς βραδύτερον, καὶ θὰ χαρακτηρίσωμεν καὶ ἡμεῖς αὐτὰς κατὰ τὸν προσήκοντα τρόπον. Διὰ σήμερον ἀρκούμεθα εἰς ὅσα ἔγγραφα καὶ σχόλια γίνονται εἰς ἄλλας στήλας μας περὶ τῆς «τιμίας ἱστορίας καὶ τῶν εὐγενῶν παραδόσεων» τοῦ κ. Ι. Κοντολέοντος, ἔγγραφα λίαν ἀποκαλυπτικὰ περὶ τῶν ἀνέκαθεν μεθόδων τῆς Χώρας, πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν ἀτομικῶν της μόνον συμφερόντων καὶ ὄχι τῶν γενικῶν συμφερόντων τοῦ κυθηραϊκοῦ λαοῦ.

Τὰ ἔγγραφα αὐτὰ καὶ τὴν ἱστορίαν τῶν πράξεων τοῦ Σταϊκοῦ κόμματος, ἂς μελετήσῃ μετὰ προσοχῆς ὁ κάθε κυθήριος, καὶ πρὸ παντὸς οἱ νέοι κυθήριοι. Θὰ ἔχουν πολὺ νὰ ὠφεληθοῦν, διότι ἐκ τῆς μελέτης τῆς πολιτικῆς ἱστορίας τοῦ τόπου των θ' ἀρυσθοῦν τ' ἀναγκαιοῦντα ἐφόδια διὰ τὴν ἀσφαλῆ κρίσιν των ἐπὶ τοῦ τρόπου μεθ' ὃν πρέπει νὰ ἐξυπηρετεῖται ἡ νῆσος των ἀπὸ τοὺς πολιτικούς της ἄνδρας.

Η "ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ,,

Εὔχεται εἰς πάντας τοὺς συνδρομητὰς καὶ ἀναγνώστας της, αἴσιον καὶ εὐτυχὲς τὸ νέον ἔτος

1934

ΕΙΣ ΤΟ ΔΕΚΑΤΟΝ ΕΤΟΣ

Ἡ «Φωνὴ» εἰσέρχεται, μετὰ τὸ σημερινὸν φύλλον, εἰς τὸ δέκατον ἔτος τῆς ἐκδόσεώς της μὲ τὴν ὑπερήφανον συναίσθησιν, ὅτι ἐξεπλήρωσε πλήρως τὴν μέχρι τοῦδε ἀποστολήν της, καὶ ὅτι συνετέλεσε διὰ τῶν ἀγώνων της εἰς τὴν πλήρη ἱκανοποίησιν τῶν εὐγενῶν πόθων τοῦ κυθηραϊκοῦ λαοῦ, καὶ τῶν ἐπιδιώξεών του διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν ζωτικωτέρων γενικῶν συμφερόντων τοῦ τόπου του. Καὶ τοὺς ἀγῶνας της θὰ συνεχίσῃ ἡ «Φωνὴ» μὲ τὴν ἰδίαν πίστιν μεθ' ἧς ἐπεδόθη εἰς αὐτοὺς εὐθὺς ἀπὸ τοῦ πρώτου φύλλου της, μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι θὰ ἔχῃ συνεπίκουρον εἰς αὐτοὺς τὴν ἰδίαν καὶ πάλιν ἀγάπην καὶ τὴν ἰδίαν πρὸς αὐτὴν ἐκτίμησιν τῶν ἁπανταχοῦ συμπολιτῶν μας τοὺς ὁποίους, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ αὐτῇ, καὶ εὐχαριστεῖ θερμότατα.

ΑΔΙΑΦΟΡΙΑΣ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Εἰς διάφορα κατὰ καιροὺς φύλλα μας, εἴχομεν ἐπιστήσει τὴν προσοχὴν τῶν λιμενικῶν καὶ τελωνειακῶν ἀρχῶν Ἁγίας Πελαγίας ἐπὶ τοῦ ἐγκλήματος τὸ ὁποῖον ἐλάμβανε χώραν διὰ τῆς ἁρπαγῆς, χάριν οἰκοδομήσεως μερικῶν οἰκίσκων, τῶν μεγάλων λίθων οἵτινες εὑρίσκοντο καθ' ὅλον τὸ μῆκος τῆς ὑπὸ τὸ Τελωνεῖον παραλίας ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐθραύοντο τὰ κύματα, καὶ τοιουτοτρόπως προησπίζετο καὶ ἡ κάτωθι τοῦ Τελωνείου ὁδὸς ὅπως καὶ αὐτὸ τὸ Τελωνειακὸν κατάστημα.

Τώρα, μὲ τὴν τρικυμίαν τοῦ πρώτου δεκαημέρου τοῦ λήξαντος μηνός, τὰ κύματα μὴ εὑρίσκοντα οὐδεμίαν ἀντίστασιν κατέστρεψαν τὴν ὁδὸν καὶ ὑπέσκαψαν καὶ αὐτὸν τὸν χωματόβραχον τοῦ τελωνείου, οὕτω δὲ ἐκτὸς τῆς μεγάλης ζημίας τὴν ὁποίαν ὑπέστη ἡ ὁδός, ὑπάρχει καὶ ὁ κίνδυνος προσεχοῦς καταστροφῆς καὶ αὐτοῦ τοῦ τελωνείου.

Σήμερον οἱ ἐνδιαφερόμενοι διαμαρτύρονται καὶ ζητοῦν ἐπειγόντως τὴν λῆψιν μέτρων πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν ἀναμενομένων καταστροφῶν. Λυπούμεθα διὰ τὴν κατάστασιν αὐτήν. Πρέπει ὅμως νὰ παρατηρήσωμεν ὅτι ἡ κατάστασις αὐτὴ ἀποτελεῖ θλιβερὸν φαινόμενον εἰς βάρος τοῦ τόπου μας. Διότι ἐνῷ ἀπὸ τὴ μιὰ μεριὰ κλέπτωνται οἱ πρὸ τῆς ὁδοῦ καὶ τοῦ τελωνείου λίθοι οἱ ἀποτελοῦντες τὰ ἰσχυρότερα τούτων ἐρείσματα κατὰ τῆς μανίας τῆς θαλάσσης, ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριὰ ζητεῖται βοήθεια ἀπὸ τὸ Κράτος πρὸς διόρθωσιν τῶν καταστροφῶν τὰς ὁποίας κυθηραϊκαὶ δυστυχῶς χεῖρες παρεσκεύασαν.

Ἐὰν ὑπῆρχε Κράτος τῆς προκοπῆς θὰ ἔπρεπεν οἱ ὑπαίτιοι τῆς καταστάσεως, εἴτε τελωνειακοὶ ὑπάλληλοι ἦσαν εἴτε κάτοικοι, νὰ ὑποστοῦν τὴν αὐστηροτέραν τιμωρίαν.

"ΟΙ ΚΥΘΗΡΙΟΙ ΕΙΝΕ ΕΞΥΠΝΟΙ,,

«Οἱ Κυθήριοι εἶνε ἔξυπνοι ἄνθρωποι καὶ δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ πιστεύσουν ὅτι ἡμεῖς τοὺς ὑβρίσαμεν»! Αὐτὰ γράφει εἰς τὸ τελευ-

ταῖο φύλλον της ἡ ἐφημερὶς τοῦ κ. Κοντολέοντος μὲ τὸν τίτλον ὅτι ἡ ὑπόμνησίς μας πρὸς αὐτὴν τῶν ὕβρεών της, εἶνε «ἀτίμονον καὶ κακόηθες ψεῦδος»!

Στενοχωροῦνται οἱ ὑβρισταὶ διότι συχνὰ πυκνὰ τοὺς ὑπενθυμίζομεν τὰς ὕβρεις των καὶ πιστεύουν ὅτι μὲ τὸ νὰ εἰποῦν ὅτι οἱ Κυθήριοι: «εἶνε ἔξυπνοι ἄνθρωποι», ἐξωφλοῦν τοὺς λογαριασμούς των ποὺ ἔχουν μαζύ των.

Πλανῶνται οἰκτρῶς ἂν νομίζουν οἱ καθυβρίσαντες τοὺς Κυθηρίους ὡς: ἀτίμους, λωποδύτες, μπεκρῆδες, χασισοπότες καὶ πορτοφολάδες, ἐπειδὴ δὲν τοὺς ψήφισαν ὅτι θὰ γλυτώσουν ἀπὸ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον φοβοῦνται ὅτι θὰ πάθουν.

"Αν δὲ εἰς τὰς ὕβρεις των αὐτὰς προσθέτουν τώρα καὶ τὴν εἰρωνίαν τῶν: «ἐξύπνων Κυθηρίων» διὰ νὰ ὑβρίσουν ἀκόμη περισσότερον τοὺς συμπολίτας των, τόσῳ τὸ χειρότερον δι' αὐτούς. Θὰ πληρωθοῦν καὶ οἱ «ἐξυπνάδες» αὐτὲς ὅπως ἁρμόζει εἰς τοὺς χυδαίους ὑβριστὰς ἑνὸς τιμίου καὶ ἠθικωτάτου λαοῦ ὅπως εἶνε ὁ λαὸς τῆς νήσου μας.

"ΜΑΤΟΛΑΥΤΗΔΕΣ,,

'Οφείλομεν ὁμολογουμένως χάριτας εἰς τὸν συμβολαιογράφον Χώρας κ. Ν. Λεβούνην διὰ τὴν θαυμασίαν του πράγματι ἐξήγησιν τῆς λέξεως «Ματολαύτης» εἰς τὴν εἰς ἄλλην στήλην μας δημοσιευομένην ἐπιστολήν του, καὶ ποίους ἡ ὀνομασία αὐτὴ ἀφεώρα.

'Αλλὰ πρᾶγμα περίεργον! Πῶς συνέβη ὁ συγγραφεὺς τῆς περὶ «Ματολαύτηδων» ἐπιστολῆς νὰ ξεχάσῃ ὅσα ἔγραψε, καὶ νὰ τρέχῃ κατὰ τὰς τελευταίας βουλευτικὰς ἐκλογὰς εἰς τὰ Φράτσια καὶ ἀλλαχοῦ, καὶ νὰ φιλῇ τὰ χέργια τῶν χωρικῶν ζητῶν τὰς ψήφους των, τῶν ἀπογόνων δηλαδή, τῶν «απειναλέων δούλων» εἰς τοὺς ὁποίους οἱ «Ματολαύτηδες» ἐπωλοῦσαν τὸν σῖτον μὲ τό: «κλέφτικο, περίπυστον καὶ περίπτυστον μισοκοῖλι ὅπερ οὗτοι νύκτωρ ἔκαυσαν ὅπως μὴ φωραθῶσι ἐγκληματοῦντες», καὶ νὰ φωνάζῃ ὁ κ. Λεβούνης, ζήτω ὁ πολιτικὸς κληρονόμος τῶν: «Ματολαύτηδων καὶ τοῦ γνωστοῦ 'Αρχιματολαύτη»;!

'Αλήθεια! Πῶς ἐκδικεῖται καμμιὰ φορὰ ἡ ἱστορία! Καὶ πῶς: «οὐδὲν μέλος τῆς οἰκογενείας τοῦ συμβολαιογράφου Γ. Λεβούνη» δὲν ἐθαύμασε καὶ δὲν συγγένεψε μὲ τοὺς «Ματολαύτηδες τῆς πόλεως, τοὺς προγόνους τῶν ὁποίων οἱ τυραννούμενοι ἀπ' αὐτοὺς χωρικοὶ ἐκρεούργησαν»!

ΜΙΑ ΑΠΟ ΤΑΣ "ΕΥΓΕΝΕΙΣ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ,,

"Εγραφε, μεταξὺ τῶν πολλῶν ἄλλων, ἡ «'Εφημερὶς» τῶν 'Αθηνῶν εἰς τὸ ἀπὸ 4 Αὐγούστου τοῦ 1894 φύλλον της διὰ τὴν μετάθεσιν τοῦ ἀποκαλύψαντος τὴν κατάχρησιν τοῦ τότε Ταμίου Κυθήρων εἰρηνοδίκου ἐπίσης Κυθήρων Χάνουζα.

«'Εν γένει ὅμως ἐκ τῆς ἐπιστολῆς τοῦ ἐκ Κυθήρων βουλευτοῦ ἐξάγεται ὅτι, **εἰς τὴν βρωμοδουλειὰν αὐτὴν σπουδαῖον πρόσωπον παίζει οὗτος,** *καὶ φαίνεται πρωτοστατῶν εἰς ὅλην αὐτὴν τὴν περίεργον κίνησιν εἰς ἣν οἱ μὲν καταγγέλλοντες καταχρήσεις μετατίθενται, οἱ δὲ ἐλλειμματίαι χαίρουν τὴν ἄκραν ὑπόληψιν τοῦ κ. Στάη».*

'Εν τούτοις ὁ πολιτικὸς κληρονόμος τοῦ Σ. Στάη κ. 'Ιωάννης Κοντολέων, διεκήρυττεν ἐν Καλοκαιρινὲς τὴν Κυριακὴν τῆς 'Ορθοδοξίας πέρυσι πρὸς τοὺς συμπολίτας τὰ ἑξῆς:

«Τὸ πρόγραμμά μου τοπικῶς εἶνε ἁπλοῦν. **Δὲν ἔχω παρὰ ν' ἀκολουθήσω πιστῶς καὶ ἀπαρεγκλίτως τὴν φωτεινὴν καὶ γόνιμον γραμμὴν** *ποὺ ἐχάραξεν... 'Εκεῖνος».*

Πῶς τώρα συμβιβάζονται ἡ: «βρωμοδουλειὲς» 'Εκείνου μὲ τὰς: «φωτεινὰς καὶ γονίμους γραμμὰς» Τούτου, εἶνε μυστήριον τὸ ὁποῖον οὔτε οἱ: «ἄτιμοι καὶ λωποδύτες» τσιργῶτες δὲν μποροῦν νὰ λύσουν. 'Ο μόνος ἴσως ποὺ θὰ ἠμποροῦσε νὰ τὸ λύσῃ εἶνε ὁ συμβολαιογράφος κ. Ν. Λεβούνης ὁ ἀποκαλέσας «'Εκεῖνον» —«Ψευδοκάτωια τῶν Κυθήρων καὶ σαλτιπάγκον τῆς πολιτικῆς».

ΠΡΟ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ ΕΤΩΝ

Δεινὸς σάλος συνετάραξε τὸν κυθηραϊκὸν λαὸν πρὸ τριάκοντα ἐτῶν. 'Η αἰωνόβιος 'Επισκοπή του κατηργεῖτο διὰ Νόμου ἀπὸ τὸν τότε Κυθήριον 'Υπουργὸν τῶν 'Εκκλησιαστικῶν Σ. Στάην, διὰ νὰ ἐκδιωχθῇ ὁ 'Επίσκοπος Κυθήρων ἀείμνηστος Καββαθᾶς, ὡς μὴ στέρξας νὰ μεταβληθῇ εἰς κομματικὸν ὄργανόν του, καὶ οἱ ἁπανταχοῦ Κυθήριοι ἐξηγέρθησαν ὡς εἷς ἄνθρωπος κατὰ τῆς ἐνεργείας αὐτῆς τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς νήσου των.

Οἱ κάτοικοι τῆς νήσου, οἱ Κυθήριοι τῆς Αὐστραλίας, οἱ Κυθήριοι τῆς Σμύρνης, οἱ Κυθήριοι τῶν 'Αθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς, ἤρθησαν ἀληθῶς εἰς τὸ ὕψος τοῦ πατριωτισμοῦ των, καὶ καταλλήλως ἐνεργήσαντες, ἐματαίωσαν τὴν φαυλοκρατικὴν αὐτὴν ἐνέργειαν τοῦ Σ. Στάη, ἀφήσαντες ὑποδειγματικὰ καὶ εἰς ἄλλην στήλην μας δημοσιευόμενα ψηφίσματα καὶ χαρακτηρισμούς, μὲ τοὺς ὁποίους καὶ ἡμεῖς σήμερον ἀσχολούμεθα, καὶ τοὺς ὁποίους εὐρύτερον καὶ δριμύτερον ἀσφαλῶς θὰ σχολιάσῃ μίαν ἡμέραν ἡ πολιτικὴ ἱστορία τοῦ τόπου μας. Καὶ ἐγνωμάτευσαν οἱ Κυθήριοι τῆς Αὐστραλίας συνελθόντες ἐν συνελεύσει διὰ τὴν κατάργησιν τῆς ἐπισκοπῆς των, καὶ εἶπον :

"ΦΑΥΛΟΣ ΚΑΙ ΑΣΕΒΗΣ ΔΗΜΑΓΩΓΟΣ,,

«Τὸ διάβημα τοῦ κ. Στάη ἀπετέλεσε διπλῆν ἀσέβειαν ἣν ἐνέπνευσεν ὁ ὑπερφίαλος καὶ τερατώδης ἐγωϊσμός. 'Ασέβεια ἀφ' ἑνὸς πρὸς τὴν 'Εκκλησίαν τῆς πατρίδος καὶ τὸν ἐπαξίως προκαθήμενον αὐτῆς θεοφιλέστατον 'Επίσκοπον, ἀσέβεια ἀφ' ἑτέρου καὶ πρὸς τὸν ἐν τῇ ἁπλότητί του ἄκακον καὶ ἀπόνηρον ἐκλογέα λαὸν τῶν Κυθήρων».

Ποτὲ δὲν ἐφαντάζοντο οἱ ἐν Αὐστραλίᾳ Κυθήριοι ὅτι ἦτο δυνατὸν ὁ Σ. Στάης: «νὰ ἐπιζητήσῃ νὰ ὑποσκάψῃ τὰ θεμέλια τοῦ 'Επισκοπικοῦ τῆς πατρίδος του προνομίου, **διότι ὁ ἐπίσκοπος δὲν ἔστερξε νὰ γίνῃ ταπεινὸν ὄργανον τῆς οἰκτρᾶς αὐτοῦ δημαγωγίας,** *πρᾶγμα ὅπερ ὤφειλε νὰ παραδεχθῇ, ὡς τιμῶν τὸν πνευματικὸν ἀρχηγὸν τῆς πατρίδος του, ὡς ἐξαῖρον τὴν ἠθικὴν αὐτοῦ βαρύτητα, ἢ καὶ νὰ ἐλέγξῃ αὐτὸς ἑαυτόν,* **ὡς φαῦλον δημαγωγόν, καταχρώμενον τῆς ἐμπιστοσύνης τῶν ἐκλογέων του, καὶ τολμῶντα νὰ φρονῇ, ὅτι τόσον εἰσὶν εὐήθεις οὗτοι, ὥστε νὰ στέρξωσι καὶ τ' ἀτοπώτατα παρ' αὐτοῦ διαπραττόμενα».**

Η "ΑΠΟΤΡΟΠΑΙΟΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑ,, ΤΟΥ

Καὶ ὁ μακαρίτης 'Ιωάννης Κομηνὸς ὁ λαβὼν τὴν ἐντολὴν τῶν ἐν Αὐστραλίᾳ Κυθηρίων, ὅπως διαβιβάσῃ εἰς τὸν ἀείμνηστον ἐπίσης ἐπίσκοπον Καββαθᾶν τὰς ἀποφάσεις τῆς συνελεύσεως τῶν ἐκεῖ συμπολιτῶν μας, ἔγραφε πρὸς τὸν τελευταῖον τοῦτον:

«'Αλλ' ὅσον θλιβεραὶ καὶ ἂν εἶνε αἱ σκέψεις τὰς ὁποίας διήγειρεν **ἡ ἀποτρόπαιος πολιτεία τοῦ κ. Στάη** *εἰς ἐμέ, παρέσχεν ἐν τούτοις λίαν εὐάρεστον καὶ ποθητὴν εὐκαιρίαν, καθ' ἣν προάγομαι κατ' ἐντολὴν τῶν συμπολιτῶν μου, ν' ἀποστείλω πρὸς τὴν ἡμετέραν Πανιερότητα, καὶ ὑποβάλλω τὰ σέβη μου ἐξαιτήσομαι δὲ τὰς θεοπειθεῖς καὶ πατρικὰς Αὐτῆς εὐχὰς καὶ εὐλογίας, καὶ ὑπὲρ ἐμοῦ, καὶ τῶν ἐμῶν, καὶ ὑπὲρ τῶν δόντων μοι τὴν ἐντολὴν συμπολιτῶν μου».*

Λέξεις καὶ λόγοι σημαντικοὶ χαρακτηρίζοντες τὴν σεμνότητα καὶ τὴν πίστιν καὶ τὸν ἀπεριόριστον σεβασμὸν καὶ στοργὴν τῆς **ΚΥΘΗΡΑΪΚΗΣ ΨΥΧΗΣ** *πρὸς τὴν κληρονομίαν τῶν πατέρων της τὴν ὁποίαν ἡ «ἀποτρόπαιος πολιτεία» τοῦ Στάη ἐπεζήτησε διὰ τόσον ταπεινῶν μέσων νὰ καταστρέψῃ.*

Καὶ ὅμως ! 'Ο ἀνεψιὸς τοῦ Σ.Στάη εἶχε τὸ ἀφάνταστον θράσος ὁμιλῶν τὴν ἰδίαν πάλιν κυριακὴν τῆς 'Ορθοδοξίας πρὸς τοὺς συμπολίτας μας νὰ δηλώσῃ πρὸς αὐτοὺς ὅτι: «'Εκεῖνος—δηλαδὴ ὁ Σ. Στάης—ὑπηρέτησε σαράντα ὁλόκληρα χρόνια τὸν τόπον, ἀπὸ κάθε μικρότητα καὶ ἐμπάθειαν»! 'Εκεῖνος δηλαδὴ τοῦ ὁποίου τὴν πολιτείαν ἐχαρακτήρισαν, ὡς εἴδομεν, οἱ ἐξεγερθέντες ἁπανταχοῦ κυθήριοι, ὡς «ἀποτρόπαιον»!

Γνωρίζομεν ὅτι φέρομεν εἰς στενόχωρον θέσιν τὸν πολιτικὸν κληρονόμον τῶν ἀνωτέρω «ἀποτροπαιοτήτων» μὲ τὰ σχόλιά μας αὐτά, ἀλλὰ δὲν δυνάμεθα νὰ πράξωμεν ἄλλως ! 'Υπεσχέθημεν εἰς τὸν κυθηραϊκὸν λαὸν νὰ ἐκτελέσωμεν ἀκέραιον τὸ πρὸς αὐτὸν καθῆκον μας, καὶ τηροῦμεν τὸν λόγον μας. Δὲν θὰ ἐπιτρέψωμεν ἡμεῖς νὰ ἐμπαίζεται ὁ λαὸς αὐτὸς μὲ τὰς διαφόρους «πολιτικὰς κληρονομίας», ἕνας λαὸς ὁλόκληρος ὁ ὁποῖος ἐπὶ τεσσαράκοντα ἔτη ἐγνώρισε τὴν ἐξευτελιστικωτέραν πολιτικὴν ταπείνωσιν ἀπὸ τὴν πολιτικὴν τῶν «Ματολαύτιδων» τοῦ συμβολαιογράφου κ. Λεβούνη.

ΠΟΙΟΣ "ΔΙΗΡΕΣΕ ΤΗΝ ΕΠΑΡΧΙΑΝ,,

Μετὰ τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον Ποταμοῦ τὸ ὁποῖον διὰ τοῦ ἀπὸ 15 Δεκεμβρίου 1903 ψηφίσματός του διέψευσε τὰ λεχθέντα ὑπὸ τοῦ Σ. Στάη: «ὅτι ὁ λαὸς τῆς ἐπαρχίας Κυθήρων δὲν ἀναγνωρίζει τὸν ἐπίσκοπον Καββαθᾶν, ὅτι δὲν ἐκτιμᾷ αὐτόν, καὶ ὅτι πρὸς τούτοις καὶ τροφὴν ἀρνοῦνται νὰ δίδουν» καὶ ὅτι τοὐναντίον: «πάντες οἱ κάτοικοι λατρεύουσι τὸν 'Επίσκοπον καὶ θεωροῦσιν εὐτύχημα τῆς νήσου ὅτι προΐσταται αὐτῆς τοιοῦτος 'Ιεράρχης», συνῆλθον καὶ οἱ ἐν 'Αθήναις καὶ Πειραιεῖ Κυθήριοι οἵτινες ἀπήντησαν δι' ἐκτενοῦς καὶ δημοσίας των ἐπιστολῆς πρὸς τὸν καταργήσαντα τὴν ἐπισκοπήν των βουλευτὴν τῆς 'Επαρχίας των εἰς ἣν μεταξὺ τῶν ἄλλων τοῦ ἔλεγον:

«'Εὰν κ. Στάη, σεῖς διαιρέσατε τὴν ἐπαρχίαν ἵνα σωθῆτε διὰ πολιτικῆς σανίδος ἀπὸ τὸ ναυάγιον τοῦ ἐπισκοπικοῦ ζητήματος, ἐὰν σεῖς μεταβάλετε γνώμην διότι τὸ ἠθέλησαν δέκα πολιτικοί σας φίλοι κρεοπῶλαι καὶ διότι εὐτυχῶς ὁ ἐπίσκοπος Κυθήρων δὲν ἔγεινεν ὄργανόν σας, ἡμεῖς καὶ μεθ' ἡμῶν ὅλος ὁ ἀνεξάρτητος κυθηραϊκὸς λαὸς οὗ καὶ τὴν γνώμην διερμηνεύομεν, οὐδέποτε θὰ ὑποταχθῶμεν εἰς τὴν γνώμην ὀλίγων οἰκογενειῶν τῆς Χώρας (Πόλεως) τῶν Κυθήρων».

Αἱ δέκα οἰκογένειαι τῆς Χώρας ! 'Αλλὰ χάριν τῶν ὀλίγων αὐτῶν οἰκογενειῶν εἶχε δεθῇ χειροπόδαρα ὁ κυθηραϊκὸς λαὸς ἀπὸ τὸν πολιτικόν του. Πρὸς τὰς οἰκογενείας αὐτὰς ἐστρέφετο ὅλη ἡ στοργὴ καὶ τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ Σ. Στάη. Χάριν τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν διήρεσεν ὁ Στάης τὸν κυθηραϊκὸν λαὸν εἰς δύο στρατόπεδα, καὶ πρὸς χάριν των διέθετε τὴν πολιτικήν του ἐξουσίαν, καὶ περιεφρόνει καὶ ἐχαστούκιζε τοὺς χωρικούς, ἀπαράλλακτα ὅπως καὶ οἱ: «Ματολαύτιδες» τοῦ συμβολαιογράφου κ. Λεβούνη.

Μ' ὅλα ταῦτα ! 'Ο κληρονόμος τῶν πολιτικῶν «Σκιῶν» ὁμιλῶν πάλιν εἰς Καλοκαιρινές, κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς 'Ορθοδοξίας, ἔλεγεν πρὸς τοὺς συμπολίτας μας :

«'Ανήκω ἐκ πατρὸς καὶ ἐκ μητρὸς εἰς δύο οἰκογενείας αἱ ὁποῖαι ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν καὶ πρὸ τῆς ἑνώσεως ἀκόμη, καὶ διὰ τῆς πολιτικῆς καὶ μὲ κάθε ἄλλον τρόπον προσέφερον εἰς τὸν τόπον αὐτὸν τὰς ὑπηρεσίας των».

'Ωραία, μὰ τὴν 'Αλήθειαν, ὑπηρεσία ἦτο διὰ τὰ πτωχὰ καὶ ἀπροστάτευτα τότε Κύθηρα, ἡ διὰ Νόμου καὶ ὑπὸ τοῦ ἰδίου ἐκλεκτοῦ των κατάργησις τῆς πρὸ 640 ἐτῶν ἱδρυθείσης ἐπισκοπῆς των διὰ μόνον τὸν λόγον ὅτι ὁ ἐπίσκοπος Κυθήρων ἀείμνηστος Καββαθᾶς: ***«δὲν ἔστερξε νὰ γίνῃ ταπεινὸν ὄργανον τῆς οἰκτρᾶς, τοῦ πολιτευτοῦ αὐτοῦ,*** δημαγωγίας» ὅπως ἐβροντοφώνησαν οἱ ἐν Αὐστραλίᾳ κυθήριοι.

"ΥΠΗΡΕΣΙΑΙ ΚΑΙ ΤΡΟΠΟΙ,,

"Ας ἀνατρέξωμεν ὅμως καὶ ἡμεῖς ὀλίγον εἰς τὴν ἱστορίαν διὰ νὰ ἐρευνήσωμεν τοὺς τρόπους καὶ τὰς ὑπηρεσίας» τὰς προσφερθείσας καὶ «πρὸ τῆς ἑνώσεως» ἀπὸ τοὺς ἐκ πατρὸς καὶ μητρὸς προγόνους τοῦ κ. Ι. Κοντολέοντος.

Εἰς ἄλλην στήλην δημοσιεύομεν τὸ χρονικὸν ἀπὸ τοῦ 1780 μέχρι τοῦ 1823 τοῦ 'Ιερομονάχου Λογοθέτου. Καὶ τὸ χρονικὸν αὐτὸ λέγει :

«1799 'Ιούνιος. "Εφυγεν ἀπὸ τὸ Τσιρῖγο ὁ Μανόλης Στάης Ντιτορῆς διὰ νὰ γλυτώσῃ ἀπὸ τὴν ἀγανάκτησι τοῦ λαοῦ.

«1799 Δεκέμβριος "Εγινε συμβούλιον εἰς τὸ σπίτι τοῦ Γεωργίου Μαλάνου ἀπὸ προκρίτους τὸ ὁποῖον ἐτάραξε τοὺς ἄρχοντας ὅτι δὲν τοὺς ὑποτασσόμεθα».

«1800. 'Ιούλιος 22. Κυριακή. 'Εσυνάχθησαν οἱ προεστοὶ τῆς νήσου καὶ ἐπῆγαν μὲ δεκαρχίαις εἰς τὴν Χώραν καὶ ἀνέβηκαν εἰς τὸ Κάστρο ὅλοι καὶ οἱ ἄρχοντες καὶ οἱ χωριάται γιὰ ν' ἀγαπήσουν εἰς τὸ παλάτι καὶ νὰ παύσουν τὰ σκάνδαλα. 'Αλλὰ δὲν ἐσυμφώνησαν εἰς τὰ ζητήματα καὶ ἔγινε σύγχυση μεγάλη ***καὶ ἐσκότωσαν ἐκεῖ μέσα*** τὸν Δοτὸρ 'Εμμ. Στάη, τὸν Τζώρτζη Λουράντο, τὸν Παῦλο Ταντώνη, τὸν Σιὸρ 'Ιωάννη Μαχαιριώτη ***ποὺ ἦσαν σκληρὰ ὑποκείμενα.*** "Ολοι αὐτοὶ ἑνώθηκαν μὲ τὸν ροῦσον ***καὶ ἤθελαν νὰ ὑποτάξουν ὅλην τὴν νῆσον καὶ ἐκύταζαν πρὸς ὄφελος ἰδικόν των μόνον,*** ὅθεν ἔλαβον κεφαλικὴν τιμωρίαν. 'Ο Τζώρτζης Μπελέσης ἦτο ὁ πρῶτος τῆς ἀναρχίας, ***διότι ἠδικήθη ἀπὸ τὸν Στάη*** καὶ ἔπνεε ἐκδίκησιν κατ' αὐτοῦ, διότι ὅλη ἡ ἰδιοκτησία του εἰς τὸν Κακόπρινο, εἰς τὸ Μανιτοχῶρι, ἦτο συγγενικά του κτήματα τὰ ὁποῖα ἔλαβε ἀπὸ μία γυναῖκα κληρονομικό. "Αμα ἔφυγεν ***αὐτὴ ἡ γυναῖκα ἄφησεν ἐπίτροπον τὸν Δοτὸρ Στάη καὶ ἀπὸ ἐπίτροπος ἐζήτα νὰ γίνῃ ἰδιοκτήτης*** καὶ διὰ διὰ τοῦτο ὁ Μπελέσης ἐθεώρει τοῦτον ὡς τὸν μεγαλείτερόν του ἐχθρόν».

Αὐταὶ εἶνε αἱ—***«πρὸς ὄφελος ἰδικόν των»***—ὑπηρεσίαι αἱ προσφερθεῖσαι εἰς τὸν τόπον πρὸ τῆς ἑνώσεως ἀπὸ τοὺς προγόνους "Αρχοντας τοῦ κ. Ι. Κοντολέοντος. Χάριν τῶν ὀλίγων αὐτῶν οἰκογενειῶν ἐδούλευεν ὁ χωρικὸς λαὸς τῆς νήσου μας ἕως ὅτου εἰς τὸ τέλος ἠναγκάσθη νὰ ἐπαναστατήσῃ. Χάριν πάλιν τῶν ὀλίγων οἰκογενειῶν τῶν 'Αρχόντων τῆς Χώρας ὁ μακαρίτης ὁ Σ. Στάης **διῄρεσε** τὸν κυθηραϊκὸν λαόν, κατήργησε τὴν ἐπισκοπήν τόν, καὶ ἐνοικίαζε ὡς δημόσια καταστήματα καὶ ἀνύπαρκτα καπνοκοπτήρια τὰ ἐρειπωθέντα, μαζὺ μὲ τὰ οἰκόσημα, μέγαρά των.

Πρὸς χάριν πάλιν τῶν ἰδίων αὐτῶν οἰκογενειῶν τῆς Χώρας ὁ κ: «'Ανήκων ἐκ πατρὸς καὶ μητρὸς εἰς δύο οἰκογενείας» ἀπόγονος, ἀντέδρασε λυσσωδῶς κατὰ τῆς Διοικητικῆς μας καὶ Δικαστικῆς μας μὲ τὸν Πειραιᾶ ἀποκαταστάσεως, καὶ πρὸς χάριν πάλιν τῶν ἰδίων οἰκογενειῶν—καὶ τοῦ ἑαυτοῦ του μαζὺ—ἐπιδιώκει καὶ σήμερον νὰ ὑποδουλώσῃ τὴν νῆσον ἐκχωρῶν αὐτὴν ὡς Φέουδον τῶν προνόνων του εἰς τὸν πολιτικὸν Μηνώταυρον τοῦ ἐκΚαμαρίου κ. Τσαλδάρη !

Αὐτὴ εἶνε ἡ ἱστορία σας κ. Ι. Κοντολέων. Οἱ πρόγονοί σας ἔφευγαν ἀπὸ τὸ Τσιρῖγο διὰ νὰ γλυτώσουν ἀπὸ τὴν ἀγανάκτηση τοῦ λαοῦ. Νὰ ἴδωμεν σεὶς πῶς θὰ φύγετε μὲ τὰς ἐγκληματικὰς αὐτὰς ἐναντίον τῶν γενικῶν συμφερόντων τοῦ κυθηραϊκοῦ λαοῦ σκέψεις σας καὶ ἐνεργείας σας.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ

'Η φυλλάδα τοῦ κ. Κοντολέοντος ἀγανακτεῖ σὲ μιὰ ὁλόκληρη στήλη της ἐπειδὴ ἡ «Κυθηραϊκὴ 'Αδελφότης» Πειραιῶς ἀνακατεύεται, λέγει, εἰς τὴν πολιτικὴν ἐφ' ὅσον σκέπτεται νὰ ἐργασθῇ πρὸς ματαίωσιν τῆς ὑπαγωγῆς τῆς νήσου μας ἐκλογικῶς εἰς τὴν 'Αργολιδο-Κορινθίαν.

Τὴν ἰδίαν στιγμήν, ἡ ἰδία φυλλάδα, εἰς μίαν ἄλλην στήλην της, ἐρωτᾷ δι' ἑνὸς δῆθεν «Περιέργου» χωραΐτη. «Διατὶ ἡ «Κυθηραϊκὴ 'Αδελφότης» Πειραιῶς δείχνει τόση περιφρόνηση ***καὶ δὲν κάνει πολιτικὸ μνημόσυνο*** τοῦ μακαρίτη Στάη, ὅπως ὑπεσχέθη, γιὰ νὰ ἐξάρῃ τὰς σπανίας ἀρετὰς τοῦ ἐκλιπόντος συμπολίτου καὶ τὴν περίλαμπρον πολιτικὴν σταδιοδρομίαν του» ;

Φρίκη ! "Οταν πρόκειται νὰ φροντίσῃ ἡ 'Αδελφότης γιὰ τὰ ζωτικώτατα γενικὰ τοπικά μας συμφέροντα πολιτικολογεῖ, κατὰ τοὺς χωραΐτες, Καὶ δὲν πολιτικολογεῖ ὅταν κάνει πολιτικὰ μνημόσυνα γιὰ τὸν μέγα καταστροφέα τῶν γενικῶν τοπικῶν μας συμφερόντων!

"Καὶ οἱ χωραΐτες περιμένουν ἀπάντησιν. 'Αλλὰ ποίου εἴδους ἀπάντησις νὰ τοὺς δοθῇ; Αὐτὴν ἂς τὴν εὕρῃ ὁ κυθηραϊκὸς λαὸς νὰ τοὺς τὴν δώσῃ.

"ΛΟΓΩ ΔΥΣΧΕΡΕΙΩΝ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΣ,,

Εἰς τὰ Λογοθετιάνικα ὁ κ. Νομάρχης 'Αττικῆς καὶ Βοιωτίας ἵδρυσεν ἐκλογικὸν τμῆμα στηριχθεὶς εἰς αἴτησιν ἐκλογέων τινῶν καὶ εἰς ψήφισμα τοῦ κοινοτικοῦ Συμβουλίου τὰ ὁποῖα εἶνε γνωστὸν πῶς ἐξεμαιεύθησαν. Καὶ λέγει ἡ ἀπόφασις τοῦ κ. Νομάρχου.

«'Αριθμ. 33514. "Εχοντες ὑπ' ὄψει 1) τὴν ἀπὸ 4—12—33 αἴτησιν τῶν ἐκλογέων τῆς κοινότητος Λογοθετιανίκων καὶ 2ον) τὴν ὑπ' ἀριθμ. 12 ἐ. ἔ. πρᾶξιν τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου Λογοθετιανίκων, ἐγκρίνομεν τὴν ἄνω πρᾶξιν τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου καὶ συνιστῶμεν ἴδιον ἐκλογικὸν τμῆμα ἐν τῇ κοινότητι Λογοθετιανίκων ***λόγῳ δυσχερειῶν συγκοινωνίας,*** καὶ κατάστημα τὸ δημοτικὸν Σχολεῖον.

Λόγῳ λοιπόν : «δυσχερειῶν συγκοινωνίας» ἱδρύθη ἐκλογικὸν τμῆμα εἰς Λογοθετιάνικα. Προφανῶς ὁ κ. Νομάρχης ἔχει ὀξυτάτην τὴν ὅρασιν καὶ τὴν ἀντίληψιν, διότι κατελθὼν εἰς τὰ Κύθηρα πρό τινος χρόνου καὶ ἐπισκεφθεὶς τὰς κοινότητας, ἀντελήφθη ὅτι ***μεγάλη συγκοινωνιακὴ δυσχέρεια*** ὑπάρχει μεταξὺ Ποταμοῦ καὶ Λογοθετιανίκων, ὅτι ἡ ἀπόστασις εἶνε τεραστία, ὅτι ὁ δρόμος εἶνε ὁ μᾶλλον δύσβατος τῆς νήσου καὶ ὅτι ἀπαιτοῦνται ὧραι πολλαὶ διὰ νὰ φθάσῃ ὁ κάτοικος Λογοθετιανίκων εἰς Ποταμόν !

Λυπούμεθα διὰ τὴν τοιαύτην ἀντίληψιν τοῦ κ. Νομάρχου ἡ ὁποία μόνον ὡς ὕβρις κατὰ τῆς 'Αληθείας καὶ τῆς νοημοσύνης τοῦ κυθηραϊκοῦ λαοῦ δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ. Διότι δημιουργεῖται ἐκλογικὸν τμῆμα εἰς Λογοθετιάνικα ἀπέχοντα πεζῇ δέκα λεπτὰ τῆς ὥρας ἀπὸ τὸν Ποταμὸν ἔνθα ψηφίζουσιν 510 περίπου ἄτομα, καὶ δὲν δημιουργεῖται ἐκλογικὸν τμῆμα εἰς Μυλοπόταμον ἀπέχοντα πεζῇ μίαν ὥραν ἀπὸ τὴν Καρβουνάδα ἔνθα ψηφίζουν 625 ἄτομα !

Χαίρομεν ἐν πάσῃ περιπτώσει διὰ τὴν δημιουργίαν αὐτὴν τοῦ νέου ἐκλογικοῦ τμήματος βέβαιοι ὄντες, ὅτι καὶ ἀπὸ αὐτὸ μεγάλην ἀπογοήτευσιν καὶ πικρίαν θὰ αἰσθανθοῦν οἱ πολιτευόμενοι χωραΐτες.

ΑΘΕΤΗΣΙΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ

"Ενας σωφὲρ αὐτοκινήτου λαϊκὸς καὶ ἕνας κάτοικος 'Αρωνιαδίκων φιλελεύθερος, φίλοι ἀμφότεροι, εἶχαν συμφωνήσει νὰ κτυπήσουν τὸν τενεκὲ ὁ ἕνας τοῦ ἄλλου ἔπειτα ἀπὸ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐκλογῶν εἰς τὴν νῆσον μας. Νικητὴς ἀνεδείχθη ὁ φιλελεύθερος 'Αρώνης καὶ κατὰ τὰ μεσάνυχτα τῆς Κυριακῆς τῶν ἐκλογῶν ὅταν ὁ σωφὲρ ὁ λαϊκὸς μὲ τὸ αὐτοκίνητό του ἐπέστρεφεν ἀπὸ τὸν Ποταμὸν μὲ μερικοὺς ἐπιβάτας γιὰ τὴ Χώρα καὶ ἐπέρασεν ἀπὸ τ' 'Αρωνιάδικα, ὁ φιλελεύθερος 'Αρώνης βγαίνει ἀπὸ τὸ σπίτι του μ' ἕνα τενεκὲ καὶ τὸν κτυπᾷ ἐπιδεικτικῶς κατὰ πρόσωπον τοῦ σωφὲρ μὲ τὴ σχετικὴ πρόγκα τῶν νικητῶν.

'Αποτέλεσμα τῆς πρόγκας αὐτῆς ἦτο νὰ μηνυθῇ ὁ φιλελεύθερος ὑπὸ τοῦ φίλου του λαϊκοῦ σωφὲρ καὶ τοῦ ἰδιοκτήτου τοῦ αὐτοκινήτου ἐπὶ φθορᾷ δῆθεν ξένης ἰδιοκτησίας, καὶ νὰ τιμωρηθῇ μὲ εἰκοσαήμερον φυλάκισιν τὴν ὁποίαν ἐξηγόρασε καὶ ἀφέθη ἐλεύθερος.

Εἰς τὴν δίκην αὐτὴν μόνον εἷς μάρτυς παρέστη, ὁ ἐν 'Αθήναις δικηγόρος καὶ συνεργάτης τοῦ κ. Ι. Κοντολέοντος κ. Παν. Στάθης, ὅστις καὶ ἰσχυρίσθη ὅτι ὁ κατηγορούμενος δὲν ἠρκέσθη εἰς τὴν τενεκεδοκρουσίαν, ἀλλ' ἔρριψε καὶ λίθους ἐναντίον τοῦ αὐτοκινήτου ἐνῷ, ὡς κατετέθη ἀπὸ ἀξιοπίστους αὐτόπτας μάρτυρας, τοὺς λίθους ἔρριψαν μερικὰ παιδιὰ συνηθροισμένα εἰς τὸν δρόμον ἐν ἀναμονῇ καὶ μὲ πολλοὺς ἄλλους χωρικοὺς τῆς διελεύσεως τῶν ἐπιτυχόντων.

Τὸ ζήτημα ἐν τούτοις δὲν εἶνε τί κατέθεσεν ὁ κ. Στάθης ἀλλ' ἡ ἀθέτησις τῆς συμφωνίας ἐκ μέρους τοῦ λαϊκοῦ σωφέρ. 'Ο ἄνθρωπος αὐτὸς συνεπὴς πρὸς τὰς ἀρχὰς τοῦ «'Ηθικοῦ Ρυθμοῦ», ἐνόμισεν ὅτι, οὐδόλως ἐδεσμεύετο νὰ κρατήσῃ τὸν λόγον του. Διὰ τοῦτο καὶ ἡ πρᾶξις του αὐτὴ θὰ παραμείνῃ ὡς ἕνα δεῖγμα διαφορᾶς χαρακτήρων μεταξὺ λαϊκῶν καὶ φιλελευθέρων πολιτῶν, καὶ δίδαγμα διὰ τοὺς φιλελευθέρους συμπολίτας μας οἱ ὁποῖοι πρέπει νὰ μάθουν νὰ καταρτίζουν διαφορετικώτερα τὰς συμφωνίας των μὲ τοὺς κακοπίστους πολιτικοὺς των ἀντιπάλους.

ΦΛΥΑΡΙΑ ΕΝΟΧΩΝ

"Οταν κανεὶς συλληφθῇ ἐπ' αὐτοφόρῳ ἐγκλημάτων, καταφεύγει εἰς ἀκατάσχετον συνήθως φλυαρίαν γιὰ νὰ κατορθώσῃ νὰ ξεφύγῃ. Αὐτὸ ἔπαθεν καὶ ἡ πλαστογραφοῦσα τὰ τηλεγραφικὰ κείμενα ἐφημερὶς «τῆς περιωπῆς» τοῦ κ. Κοντολέοντος. 'Ημεῖς τὴν κατηγορήσαμεν ὅτι ἐπλαστογράφησε τὸ τηλεγράφημα τοῦ βουλευτοῦ μας γιὰ τὸν δάσκαλο τῶν Καστρισιανίκων, καὶ αὐτὴ εἰς μίαν ὁλόκληρον στήλην της, ζητεῖ ἐν ἀκατασχέτῳ φλυαρίᾳ τὴν φωτοτυπίαν τοῦ τηλεγραφήματος !

Καὶ ἡμεῖς μὲν εὐχαρίστως τῆς τὴν παρέχομεν ὁποτεδήποτε. 'Αλλ' ἂν δὲν ἀπατώμεθα, καὶ ὁ κόσμος δὲν εἶνε θεόκουτος νὰ μὴ τὸ γνωρίζῃ, ἐκεῖνος ποὺ καταγγέλει ἕνα πρᾶγμα αὐτὸς καὶ ὀφείλει νὰ τὸ ἀποδείξῃ. 'Οφείλει λοιπὸν ἡ ἐφημερὶς τοῦ κ. Κοντολέοντος ***νὰ παρουσιάσῃ αὐτὴ ἡ ἰδία*** ἐν φωτοτυπίᾳ τὸ δῆθεν τηλεγράφημα τοῦ βουλευτοῦ μας τὸ ὁποῖον αὐτὴ ἐδημοσίευσε, ***μὲ ἔγκυρον πιστοποίησιν τῆς γνησιότητός του*** ἀπὸ τὰς τηλεγραφικὰς ἀρχὰς ἢ τὸ 'Υπουργεῖον Συγκοινωνίας, ἐὰν ἐπιθυμεῖ νὰ μὴ τὴν ὀνομάζουν ὄχι πλέον ὑβρεολόγον ἀλλὰ καὶ πλαστογράφον. "Οσον δ' ἀφορᾷ τὰ περὶ «καλῆς της πίστεως» καὶ αὐτῆς καὶ τοῦ ἀνυπάρκτου ἐπιστολογράφου της, ἂς τ' ἀφήσῃ νὰ μᾶς τὰ πῇ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς Κρίσεως ἡ ὁποία δὲν ἠμπορεῖ παρὰ νὰ ἔλθῃ. Πλησιάζει μάλιστα...

ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΕΝΑ ΔΡΑΜΑ

ΜΙΑ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΙΚΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ
ΔΙΑ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟΝ ΤΟΥ ΔΙΚΗΓΟΡΟΥ ΦΑΤΣΕΑ

'Εσχάτως ἀπεβίωσεν ἐν Κυθήροις ἐκ φυματιώσεως ὁ νεαρὸς δικηγόρος 'Εμ. Φατσέας, παρὰ τὰς ἐλπίδας αἵτινες εἶχον σχηματισθῇ περὶ τῆς διασώσεώς του.

Διὰ τὸν θάνατον τοῦ νέου αὐτοῦ ἐγένοντο πολλὰ σχόλια, τόσον ἐν 'Αθήναις καὶ Πειραιεῖ ὅσον καὶ ἐν Κυθήροις, προκύπτοντα καὶ ἐκ τῆς κατωτέρω ἐπιστολῆς τὴν ὁποίαν ἔλαβε φίλος τῆς «Φωνῆς», καὶ τὴν ὁποίαν ἐνόμισεν οὗτος χρέος του νὰ παραδώσῃ εἰς τὴν δημοσιότητα.

Δημοσιεύοντες τὴν ἐπιστολὴν αὐτὴν νομίζομεν ὅτι δὲν προσθέτωμεν τίποτε εἰς ὅσα **εἶνε γνωστὰ περὶ τοῦ τρόπου** μὲ τὸν **ὁποῖον οἱ χωραῖτες ἐκδηλώνουν** τὰς **ὑποχρεώσεις των πρὸς ὅσους πιστῶς** τοὺς ὑπηρέτησαν. 'Ιδοὺ ἡ ἐπιστολή:

Τῇ 20 Δεκεμβρίου 1933

'Αγαπητέ Φίλε,

Μὲ εὐχαρίστησι πάντοτε διαβάζω ὅλας τὰς ἐφημερίδας τὰς ὁποίας μοῦ στέλνεις, καὶ γιὰ τὰς ὁποίας σ' εὐχαριστῶ. 'Αλλὰ μὲ ἰδιαίτερη εὐχαρίστησι καὶ προσοχὴ διαβάζω τὴ «Φωνὴ τῶν Κυθήρων», διότι ὅσον περνᾷ ὁ καιρός, βλέπω εἰς τ' ἀλήθεια πόσον δίκιο ἔχει νὰ κτυπᾷ κάθε σάπιο ποὺ ὑπάρχει εἰς τὴν μικράν μας πατρίδα.

Εἰς τὸ Τσιρῖγο ὅμως σάπιο δὲν ὑπάρχει ἀλλοῦ παρὰ μονάχα εἰς τὴ Χώρα, καὶ γιὰ νὰ τὴν καταλάβῃ κανεὶς πρέπει νὰ τὴν γνωρίσῃ ἀπὸ κοντά.

"Ημουν ἐξ ἐκείνων ποὺ ἐνόμιζον ὅτι ὁ πόλεμος ἐναντίον της δὲν ἔπρεπε νὰ εἶνε τόσον δριμύς. Μὰ σήμερα βλέπω ὅτι ὄχι μόνον δριμὺς δὲν εἶνε, ἀλλὰ τοὐναντίον ἐπιεικέστατος. Σοῦ φέρνω ὡς παράδειγμα τὸν μακαρίτη πληὰ δικηγόρο Φατσέα.

'Ο νέος αὐτός, ἀπὸ μιὰ στραβὴ ἰδέα, εἶχε ταχθῇ γενικὰ ἀντιμέτωπος κάθε νέας ἰδέας καὶ ἀρχῆς, καὶ ἠκολούθει πιστῶς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἐφαίνοντο ὅτι τὸν ἐπροστάτευον. 'Ηλθε γι' αὐτὸν μιὰ ἄσχημη ἀσθένεια, καὶ πρὶν αἰσθανθῇ ὁ δυστυχὴς καλὰ καλὰ τὴ χαρὰ τῆς ζωῆς, ἠσθάνθη τὸν πόνον της γιατὶ γρήγορα ἐπρόκειτο νὰ τὴν ἀφήσῃ. "Εβλεπε μὲ τὴ ραγισμένη καρδιά του ὅτι τὰ τόσα του ὄνειρα ἐπρόκειτο νὰ χαθοῦν κάτω ἀπὸ μιὰ πλάκα τῆς 'Αγίας 'Ελέσσης ποὺ θὰ τὸν σκέπαζε.

'Επέπρωτο ὅμως, δυστυχῶς γι' αὐτόν, τὸν πόνον τῆς χαμένης ζωῆς του νὰ τὸν μεγαλώσῃ ἀφάνταστα ἡ ἀχαρακτήριστος συμπεριφορὰ τῶν μέχρι χθὲς νομιζομένων ὑπ' αὐτοῦ φίλων. 'Ενῷ ἔστειλε τὰ πράγματά του ἀπὸ τὴν 'Αγία Μόνη ὅπου εἶχε πάει γιὰ τὸν καθαρὸν ἀέρα εἰς τὴ Χώρα, ἀμέσως ἐν μιᾷ φωνῇ ὅλοι οἱ χωραΐτες ἐδήλωσαν ὅτι, ἦτο ἀδύνατον νὰ τὸν δεχθοῦν νὰ μείνῃ εἰς τὴν Χώραν.

Μάτην, ὁ δυστυχής, ἐπεκαλεῖτο τὰ πρὸς αὐτοὺς αἰσθήματά του. Αὐτοὶ ἦσαν ἀνένδοτοι. Καὶ μὲ τὸν πόνον αὐτὸν γιὰ τὴν μεγάλην περιφρόνησιν ποὺ τοῦ ἔκαμαν οἱ φίλοι του, γύρισε εἰς τὰ Κλαράδικα ὅπου σὲ λίγες μέρες ἀπέθανε περιφρονημένος ἀπ' ὅλους ἐκτὸς ἀπὸ τὸ σπίτι του.

'Ο ἰησουϊτισμὸς ὅμως πρέπει πάντα νὰ εἶνε παρών. Καὶ γι' αὐτὸ ἅμα τῇ ἀναγγελίᾳ τοῦ θανάτου του, οἱ χωραΐτες νοίκιασαν ὅλα τ' αὐτοκίνητα νὰ πᾶνε νὰ χαιρετίσουν τὸν ἀλησμόνητον, ὅπως θὰ τοῦ ἔλεγον πάνω ἀπὸ τὸ κεφάλι του, νεκρόν των !!

"Επρεπεν ὅμως νὰ σκεφθοῦν οἱ κύριοι αὐτοὶ ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ κατεβῇ εἰς τὸν τάφον ὁ πτωχὸς νέος τόσον πικραμένος ἐξ αἰτίας των, ἀφοῦ ἐγνώριζον πόσον τοὺς εἶχεν ὑπηρετήσει. Μὴ λησμονῶμεν δὲ ὅτι οἱ κόποι του κατὰ τὰς ἐκλογὰς τόσον τοῦ Σεπτεμβρίου ὅσον καὶ τοῦ Μαρτίου, τὸν ἔκαμαν ν' ἀσθενήσῃ καὶ πάλιν, καὶ ἐν τέλει ν' ἀποθάνῃ. Δὲν ἐθεώρησαν οἱ χωραῖτες ὅτι εἶχον ὑποχρέωσιν ἀπέναντι μιᾶς πραγματικῶς δυστυχοῦς ὑπάρξεως ἡ ὁποία καὶ εἶχεν ἐκτεθεῖ ἐξ αἰτίας των εἰς τὸν φιλελεύθερον πολιτικὸν κόσμον ἕνεκα τῶν πρὸς τὴν Λέσχην ἐπιστολῶν του, νὰ μὴ τὸν ἐγκαταλείψουν κατὰ τὴν τελευταίαν στιγμὴν τῆς ζωῆς του τόσον ἀνάνδρως. Εἰς τί ὠφέλησαν τὸν δυστυχῆ οἱ λόγοι καὶ οἱ στέφανοι, καὶ ἡ ὁμαδικὴ συμμετοχὴ εἰς τὸ πένθος; Καϋμένε Φατσέα! Πόσον δὲν εἶχες αἰσθανθῇ ὅτι κατὰ τὸ διάστημα τοῦ συντόμου ἀπὸ δῶ πάνω περάσματός σου, σὲ εἶχον καὶ σὲ ἐχρησιμοποίουν, ἵνα διὰ τῆς μορφώσεώς σου βουλώνῃς τὰ στόματα τοῦ εὑρισκομένου πάντοτε ἐν ἐξεγέρσει κατὰ τῆς Χώρας χωρικοῦ στοιχείου. Γι' αὐτὸ κι' ὅταν ξεψυχοῦσες πικραμένος ἀπὸ τοὺς χωραΐτες, ἔλεγες εἰς τοὺς γύρω σου συγχωριανούς: ***«'Αλήθεια... Μὲ μαύρη σημαία πρέπει νὰ πηγαίνῃ πληὰ τὸ Πούρκο στὴ Χώρα γιὰ νὰ ψηφίζῃ...».***

Μὲ ἀγάπην ὁ φίλος σου Ε. Τ.

'Αφήνομεν ἀσχολίαστον τὴν ἐπιστολὴν αὐτὴν ὡς οὖσαν λίαν εὔγλωττον διὰ τὴν ἐντύπωσιν τῶν ἀνεξαρτήτων ἀνθρώπων ἡ ὁποία προεκλήθη, ἀπὸ τὴν ἄρνησιν μιᾶς κοινωνίας, νὰ περιθάλψῃ κατὰ τὰς ὀλίγας ἀκόμη ἡμέρας τῆς ζωῆς του ἕναν ἄτυχον νέον.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΟΝ

Πρὸς τοὺς τελοῦντας τὴν ἑβδόμην 'Ιανουαρίου ἀρχομένου νέου ἔτους τοὺς γάμους των ἐν Οὐάσιγκτον τῶν 'Ηνωμένων Πολιτειῶν τῆς 'Αμερικῆς, κ. 'Ανδρέαν Θεοδ. Καβάκον καὶ δεσποινίδα Σοφίαν Κουτσούκου, ἀπευθύνομεν τὰ θερμότερα ἡμῶν συγχαρητήρια, καὶ τὰς εἰλικρινεστέρας εὐχάς μας ὑπὲρ τῆς εὐτυχίας των. «Φ.Κ.»

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Γάμοι

'Ο κ. Εὐάγγελος Καψάνης καὶ ἡ δεσποινὶς Θεοχάρη Γαβρίλη ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των.

'Ο κ. 'Απόστολος Σουλιώτης καὶ ἡ δεσποινὶς Βασιλικὴ Νικολάσου ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των.

'Ο 'Αχιλλεὺς 'Αλικαρόπουλος καὶ ἡ δεσποινὶς Κρέουσσα Π. Λειβαδίτη ἐτέλεσαν ἐν Παλαιῷ Φαλήρῳ τοὺς γάμους των.

'Ο κ. Γεώργιος Ι. Πάγκας καὶ ἡ δεσποινὶς Σταματούλα 'Αντ. Σουρῆ ἐτέλεσαν ἐν Πετρουνίῳ τοὺς γάμους των.

'Ο κ. Χαράλαμπος Π. Σάμιος καὶ ἡ δεσποινὶς Σοφία Γεωργ. Γερακίτου ἢ Μανέα ἐτέλεσαν εἰς Τριφυλλιάνικα τοὺς γάμους των.

Γεννήσεις

'Η σύζυγος τοῦ κ. 'Αναστασίου Πρινέα ἔτεκεν ἐν Ποταμῷ θῆλυ.

'Η σύζυγος τοῦ κ. 'Ιωάννου Φατσέα ἔτεκεν ἐν Ποταμῷ θῆλυ.

'Η κ. Σμαράγδω Παύλου Σ. Μουλοῦ ἔτεκεν εἰς Λογοθετιάνικα θῆλυ.

Θάνατοι

'Απεβίωσεν ἐν 'Αγίᾳ 'Αναστασίᾳ ὁ Δημήτριος Ι. Ψαλλιδᾶς ἐτῶν 71.

'Απεβίωσεν ἐν Λογοθετιανίκοις ἡ χήρα Κυριακούλα Θ. Μουλοῦ ἐτῶν 80.

'Απεβίωσεν ἐν Ποταμῷ ἡ Χαρίκλεια Μ.Μεγαλοκονόμου ἐτῶν 80.

'Απεβίωσεν ἐν 'Αθήναις ὁ ξενοδόχος Κοσμᾶς 'Ασπιώτης ἐτῶν 65.

'Απεβίωσεν ἐν Κυθήροις ὁ νέος δικηγόρος 'Εμμανουὴλ Φατσέας τὴν κηδείαν τοῦ ὁποίου παρηκολούθησαν οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου Πούρκου ὅθεν κατήγετο καὶ ἄλλοι, στεφάνους δὲ κατέθεσεν τὸ χωρίον του καὶ ὁ «Κυθηραϊκὸς Σύνδεσμος» Χώρας συνοδευθέντας ὑπὸ λόγου τοῦ Γυμνασιάρχου Κυθήρων.

Δωρεαὶ

'Ο ἐν Τά-ουσβιλ τοῦ Κουΐνσλαν ἐν Αὐστραλίᾳ συμπολίτης κ. Γεώργιος Καλλίνικος **ἐκ Φρατσίων ἀπέστειλε εἰς τὴν Μονὴν Μυρτιδίων πεντήκοντα (ἀρ. 50) λίρας ἀγγλίας διὰ τὴν κοσμηματογράφησιν τῶν ὀκτὼ μεσαίων** κιόνων τοῦ Ἱεροῦ ναοῦ.

'Η ἐν Πειραιεῖ κ. 'Ελένη 'Ιωάννου Παστοῦ ἀπέστειλε διὰ τοῦ κ. Γεωργίου 'Ανδ. Κορωναίου εἰς τὴν ἱερὰν Μονὴν Μυρτιδίων δραχμὰς τρεῖς χιλιάδας ὡς δωρεὰν διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ ἱεροῦ ἱδρύματος.

Οἱ ἐν 'Αθήναις ἔμποροι σιδηρικῶν κ. κ. 'Αδελφοὶ 'Εμμ. 'Αρώνη ἐδώρισαν εἰς τὴν Μονὴν Μυρτιδίων δύο μεγάλα τεμάχια ἐπιτραπεζίων μουσαμάδων.

ΜΕ ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ

'Ο καινούργιος χρόνος εὑρίσκει τοὺς συμπολίτας ὅπως καὶ τοὺς ἄλλους ἕλληνας ὑπὸ τὴν οἰκονομικὴν κρίσιν τοῦ λήξαντος ἔτους.

—Εὐχόμεθα νὰ παρέλθῃ ἡ κρίσις γρήγορα κατὰ τὸ ἀρχόμενον ἔτος, καὶ οἱ συμπολῖται μας νὰ εὕρουν τὴν ποθητὴ παληὰ εὐημερία των.

—Χαρᾶς εὐαγγέλια ! 'Εμάθατε τὰ εὐχάριστα νέα ; Μὲ τὴν ὑπαγωγή μας ἐκλογικῶς εἰς τὴν 'Αργολιδοκορινθία θάχωμε, εἴτε οὕτως εἴτε ἄλλως, δυὸ τσιργῶτες βουλευτάς !

—Καὶ τὸ σπουδαιότερο ἀκόμη θὰ γίνῃ καὶ ἡ γεφύρωσις τοῦ.... χάσματος τῆς «Φυλλάδας».

—Αὐτὸ μᾶς ὑπόσχεται κάποιος ἐκ Κάστρου, καὶ ἀπὸ τὴν συνοικίαν τῶν κάτω ἑβραίων «χωρικός».

—"Αχ! αὐτὴ ἡ 'Αναλογική ! Πόσα φτωχὰ καὶ ἀδύνατα μυαλὰ ἔβγαλε ἀπὸ τὴ θεσούλα τους !

—Εἰς τὸ προηγούμενο φύλλο μας ἐγράψαμε γιὰ τὶς κερατιὲς πῶς φυτρώνουν στὰ μοναστήρια.

—Καὶ ἡ ἐνδιαφερομένη «φυλλάδα» θύμωσε, καὶ ξεσπάθωσε γενναῖα κατὰ τὴν συνήθειάν της ἐναντίον μας.

—«Δὲν μπορεῖτε—λέγει—διὰ μιᾶς ἐφημερίδος τὴν ὁποίαν διαβάζει ὅλος ὁ κόσμος νὰ ζητεῖτε νὰ κλονίσετε τὴν πίστιν τοῦ λαοῦ» ! Τὴν «Κερατόπιστην» δηλαδή !

—Φαίνεται πῶς ἡ «Φυλλάδα» εἶνε παληοημερολογίτισσα ἀφοῦ δεικνύει τόση καθυστέρησι.

—Καὶ ὅμως εἶνε γνωστόν, ὅτι πρὸ ἀμνημονεύτων χρόνων ὑπάρχουν Κερατόπιστοι καὶ Κερατόπιστες.

—Τὸ λέει καὶ ὁ λαός : "Αχ ! μωρὲ αὐτὴ τὴν κερατόπιστη ! "Ας τηνε καὶ ποῦ θὰ μοῦ πάῃ !

—Πολὺ χαρήκαμε ποὺ μάθαμε ἀπὸ τὴν «Παληοημερολογίτισσα» τοῦ κ. Κοντολέοντος ὅτι : «τὴν ἐφημερίδα μας τὴν διαβάζει ὅλος ὁ κόσμος».

—'Ως τώρα, τὴν καϋμένη τὴ «Φωνὴ» τὴν εἶχε πεθάνη εἰκοσιπέντε φορὲς ὁ «ἀγαπητὸς καὶ περιωπῆς φίλος» τοῦ κ. Κοντολέοντος.

—«Διατελοῦμεν λοιπὸν μετὰ τιμῆς» πρὸς ὅλον τὸν κόσμον ποὺ μᾶς διαβάζει καὶ εὐχαριστοῦμεν τον.

—'Ο τόπος μας ἐξυγιαίνεται. 'Ο Σεβασμιώτατος θ' ἀγοράσῃ λέγει, ἕναν κλίβανον πρὸς ἀπολύμανσιν ἀπὸ τὰς μιασματικὰς νόσους.

—Συνιστῶμεν εἰς τὸν Σεβασμιώτατον νὰ βάλῃ πρῶτο—πρῶτο στὸν κλίβανο τὸν συντάκτη τῆς «Παληοημερολογίτισσας».

—Θὰ προσφέρῃ μεγάλην ὑπηρεσίαν καὶ εἰς τὸν ἴδιον καὶ εἰς τὸν τόπον.

—Καὶ τὴ σκιὰ τοῦ βουλευτοῦ μας φοβοῦνται οἱ χωραῖτες. "Αν θέλετε νὰ βεβαιωθῆτε, διαβάσετε τί γράφουν.

—'Ο κ. Τσιτσίλιας, λέγουν, «ἐπῆγεν εἰς τὰ Φριλιγκιάνικα καὶ ἔλαβε μέρος εἰς τὴν ἐκλογὴ τῆς ἐκεῖ σχολικῆς ἐφορείας» !

—Τώρα, ἂν ἐπῆγε εἰς τὸ χωριὸ γιὰ τὴν σύνταξι ἑνὸς καταστατικοῦ γιὰ κάποιο σύλλογο ποὺ ἐζήτησαν νὰ κάμουν ἐκεῖ, αὐτὸ δὲν ἐνδιαφέρει τοὺς χωραῖτες.

—Αὐτοὶ ἐνδιαφέρονται νὰ γελοῦν τὸν κόσμο καὶ νὰ τὸν τρέφουν μὲ ψέμματα. Εἶνε ἡ παράδοσή των τέτοια. Μὲ τὴν ἀλήθεια ἔχουν κάμει διαζύγιο,

—«Χάρις εἰς τὴν ἔναρξι συγκοινωνίας δι' αὐτοκινήτου ποὺ ἐπέτρεψε τὴν συγκέντρωσι πολλοῦ κόσμου εἰς τὸ Διακόφτι ἐκ διαφόρων χωρίων τῆς νήσου—Γουδιάνικα—Τραβασαρι άνικα— Φράτσια— Κατούνι— 'Αλεξανδράδες— καὶ ἄλλων χωρίων τοῦ μέσα καὶ ἔξω δήμου ἑωρτάσθη μὲ ἐξαιρετικὴ μεγαλοπρέπεια ἡ ἑορτὴ τοῦ 'Αγίου Μηνᾶ εἰς τὸν φερώνυμον ναὸν τοῦ Διακοφτίου» !

—Αὐτὰ δὲν τὰ γράφωμεν ἡμεῖς. Τὰ διατυμπανίζει ἡ βουλιάχτρα τοῦ Διακοφτίτικου δρόμου μισο—κερατόπιστη φυλλάδα.

—Καὶ ἔτσι ἀποδεικνύεται πῶς ὁ δρόμος δὲν «ἔγεινε δύσβατος ἀτραπὸς» ἀλλ' ἔγεινε μιὰ τρύπα εἰς τὸ κεφάλι ἐκείνου ποὺ τὰ γραψε.

—Εἰς τὸ χορό τῶν Καρβουνάδιων ἔβγαλαν στὴ λοταρία ἕνα ζευγάρι παπούτσια καὶ κάμποσες μποτίλιες μπύρα.

—Κ' ἔπειτα παραπονοῦνται μερικοὶ γιατὶ πληθῦναν οἱ τσαγκαράδες, καὶ γιατὶ ξαχλήρισαν τ' ἀμπέλια μας.

"ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ,,

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΑΪΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἐσωτερικοῦ ἐτησία Δραχ. 50
Ἐξωτερικοῦ » Λίρας Ἀγγλ. 1
Ἀμερικῆς » Δολλάρια 5

Ἡ συνδρομὴ ὑπολογίζεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀποστολῆς τοῦ φύλλου.

Τὰ χειρόγραφα δημοσιευόμενα ἢ μὴ δὲν ἀποδίδονται.

Διαχειριστὴς καὶ ὑπεύθυνος
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Η. ΒΟΥΡΛΑΚΟΣ

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ ΑΠΟ ΚΑΤΑΒΟΛΗΣ ΚΟΣΜΟΥ

39 Ἔγραψε τὸ Εὐαγγέλιον ὁ Ματθαῖος.
40 Ὠνομάσθησαν χριστιανοὶ οἱ εἰς Χριστὸν πιστεύοντες.
41 Ἐφονεύθη ὁ Καλλιγούλας ὑπὸ τοῦ Κασίου. Διεδέχθη τὴν αὐτοκρατορίαν ὁ Κλαύδιος.
43 Ἐκστρατεία τοῦ Κλαυδίου εἰς τὴν μεγάλην Βρεττανίαν.
44 Ἔγραψε τὸ Εὐαγγέλιον ὁ Μᾶρκος.
50 Θεμελίωσις τοῦ Λονδίνου ὑπὸ τῶν Ρωμαίων καὶ κατὰ τὸ 368 ἔτος ἐτειχίσθη ὑπὸ τῶν ἰδίων.
51 Αἰχμαλωσία τοῦ Καρακτάκου, βασιλέως τῶν Βρεττανῶν, καὶ φέρσιμον αὐτοῦ εἰς τὴν Ρώμην.
52 Συνέλευσις τῶν Ἀποστόλων εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ.
54 Θάνατος τοῦ Κλαυδίου καὶ ἀνάβασις τοῦ Νέρωνος εἰς τὸν αὐτοκρατορικὸν θρόνον.
55 Ἔγραψε τὸ Εὐαγγέλιον ὁ Λουκᾶς.
62 Ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἐστάλη δέσμιος εἰς τὴν Ρώμην.
63 Ἐγράφησαν αἱ πράξεις τῶν Ἀποστόλων.
64 Ἑξαήμερος πυρκαϊὰ εἰς τὴν Ρώμην. Πρῶτος διωγμὸς κατὰ τῶν Χριστιανῶν.
65 Ὁ Σενέκας διδάσκαλος τοῦ Νέρωνος, καὶ ὁ Λουκανὸς ἐθανατώθησαν ὑπ' αὐτοῦ.
66 Πλοῦς τοῦ Νέρωνος εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἤκμαζον τότε ὁ παλαιὸς Πλίνιος, καὶ ὁ ἱστορικὸς Ἰώσηπος.
67 Μαρτυρικὸς θάνατος τῶν Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου.
68 Αὐτοχειρία τοῦ Νέρωνος· ἐκηρύχθη αὐτοκράτωρ ὁ Γάλβας.
69 Θάνατος τοῦ Γάλβα· ἐκηρύχθησαν αὐτοκράτορες ὁ Ὄθων, καὶ ὁ Οὐϊτέλλιος, οἵτινες μαχόμενοι πλησίον τῆς Ρώμης ἐξωλοθρεύθησαν εἰς δὲ τὸν θρόνον ἀνέβη ὁ Οὐεσπασιανός.
70 Ἅλωσις καὶ κατασκαφὴ τῆς Ἱερουσαλὴμ ὑπὸ τοῦ Τίτου, υἱοῦ τοῦ Οὐεσπασιανοῦ.
77 Ἐπανάστασις τῶν Πάρθων κατὰ τῶν Ρωμαίων.
79 Θάνατος τοῦ Οὐεσπασιανοῦ· διάδοχος αὐτοῦ Τίτος ὁ υἱός του· πρώτη ἔκρηξις τοῦ Βεζουβίου.
80 Τὸ Καπιτώλιον, καὶ τὸ Πάνθεον τῆς Ρώμης ἐκάησαν.
81 Θάνατος τοῦ Τίτου, καὶ ἀνάβασις τοῦ Δομητιανοῦ ἀδελφοῦ του εἰς τὸν θρόνον. Ἤκμαζον τότε ὁ Στωϊκὸς Ἐπίκτητος, Ἀπολλώνιος ὁ Τυανεύς, καὶ οἱ Λατῖνοι ποιηταὶ Μαρτιάλις, Οὐαλέριος Φλάκκος, Λοῦπος καὶ ὁ Λατῖνος ῥήτωρ Κυντιλιανός.
83 Οἱ φιλόσοφοι ἐδιώχθησαν ἐκ τῆς Ρώμης.
88 Ἀρχὴ τοῦ πολέμου τῶν Δακῶν.
94 Β' Διωγμὸς τῶν χριστιανῶν.
96 Σφαγὴ ἐκ συνωμοσίας τοῦ Δομητιανοῦ καὶ ἀναγόρευσις τοῦ Νέρβα. Ἤκμαζον τότε ὁ Λατῖνος ποιητὴς Ἰουβενάλιος ὁ Λατῖνος ἱστορικὸς Τάκιτος καὶ ἄλλοι.
97 Ὁ Ἰωάννης ἔγραψε τὸ Εὐαγγέλιόν του καὶ πρὸ ἑνὸς χρόνου τὴν ἀποκάλυψίν του.
98 Θάνατος τοῦ Νέρβα· διεδέχθη τὸν θρόνον ὁ Τραϊανὸς θετὸς υἱός του.
103 Ὑπετάγησαν οἱ Δάκες εἰς τὴν Ρώμην.
106 Ἐκστρατεία τοῦ Τραϊνοῦ κατὰ τῶν Πάρθων· ἤκμαζον τότε ὁ νεώτερος Πλίνιος, ὁ φιλόσοφος καὶ ἱστορικὸς Πλούταρχος Δίων ὁ χρυσόστομος, ὁ Λατῖνος ἱστορικὸς Φλῶρος καὶ ἄλλοι.
107 Γ' διωγμὸς κατὰ τῶν χριστιανῶν.
114 Κατάκτησις τῆς Ἀρμενίας ὑπὸ τῶν Ρωμαίων· ἔστησαν στήλην τοῦ Τραϊανοῦ εἰς τὴν Ρώμην.
115 Ἡ Ἀσσυρία ἐκυριεύθη ἀπὸ τὸν Τραϊνόν· ἀποστασία τῶν Ἰουδαίων, οἵτινες ἐφόνευσαν 200,000 Ἕλληνας καὶ Ρωμαίους.
117 Θάνατος τοῦ Τραϊανοῦ· διάδοχος αὐτοῦ ὁ Ἀδριανός, ἐξάδελφος καὶ θετὸς υἱός του.
120 Ἡ Νικομήδεια καὶ ἄλλαι πόλεις ἐβυθίσθησαν ἀπὸ σεισμόν.
126 Ὁ Ἀδριανὸς ἐπῆγεν εἰς Αἴγυπτον καὶ Ἀσίαν.
130 Ἀνήγειρε τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ τὴν ὠνόμασεν Αἰλίαν. καταστροφὴ τῶν Ἰουδαίων, ἐξορία αὐτῶν ἀπὸ τὴν χώραν των, καὶ διασκορπισμός των εἰς ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου.
138 Θάνατος τοῦ Ἀδριανοῦ· τὸν διεδέχθη Ἀντωνῖνος ὁ Πίος θετὸς υἱός του.
145 Νῖκαι τοῦ Ἀντωνίνου κατὰ τῶν Γερμανῶν καὶ Δακῶν.
146 Ἡ Λατρεία τῆς Σεράπιδος εἰσήχθη εἰς τὴν Ρώμην.
152 Ὁ Ἀντωνῖνος κατέπαυσε τὸν κατὰ τῶν χριστιανῶν διωγμόν· πλημμύρα τοῦ Τιβέρεως ποταμοῦ.
161 Θάνατος τοῦ Ἀντωνίνου· τὸν διεδέχθη Μᾶρκος Αὐρήλιος ὁ φιλόσοφος, θετὸς υἱός του· ἤκμαζον τότε ὁ περιηγητὴς Παυσανίας, ὁ Λουκιανός, ὁ ῥήτωρ Ἑρμογένης, ὁ φιλόσοφος Μάξιμος ὁ Τύριος, ὁ μάρτυς Ἰουστῖνος καὶ ἄλλοι.
162 Πόλεμος τῶν Ρωμαίων κατὰ τῶν Πάρθων.
163 Δ' διωγμὸς τῶν χριστιανῶν.
169 Πόλεμος τῶν Ρωμαίων κατὰ τῶν Μαρκομάνων. ἔθνους τῆς Γερμανίας.
180 Θάνατος τοῦ Μάρκου Αὐρηλίου· διάδοχος αὐτοῦ ὁ υἱός του Κόμμοδος· ἤκμαζον τότε ὁ Ἰατρὸς Γαληνός, Διογένης ὁ Λαέρτιος, Ἀθηναγόρας ὁ φιλόσοφος, Ἀθηναῖος ὁ γραμματικός, καὶ ὁ Λατῖνος ποιητὴς Μοντάνος.

Η "ΤΙΜΙΑ ΙΣΤΟΡΙΑ ΚΑΙ ΑΙ ΕΥΓΕΝΕΙΣ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ,, ΤΗΣ ΤΟΠΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΣ ΤΟΥ κ. ΙΩΑΝΝΟΥ Α. ΚΟΝΤΟΛΕΟΝΤΟΣ

ΠΩΣ ΤΑΣ ΕΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΕΝ Ο ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΟΣ κ. ΝΙΚ. Γ. ΛΕΒΟΥΝΗΣ, Ο ΤΥΠΟΣ ΚΑΙ Ο ΚΥΘΗΡΑΪΚΟΣ ΛΑΟΣ

Ὁ διάδοχος τοῦ ἐν Κυθήροις Σταϊκοῦ κόμματος δικηγόρος κ. Ἰωάν. Α. Κοντολέων, εἰσηγηθεὶς εἰς τὴν Κυβέρνησιν τοῦ κ. Τσαλδάρη τὴν ὑπαγωγὴν τῶν Κυθήρων ἐκλογικῶς εἰς τὸν Νομὸν Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας ἐφαντάσθη, ὅτι οὕτω σώζεται πολιτικῶς εἰς μελλούσας βουλευτικὰς ἐκλογάς.

Ἡ πρᾶξις αὐτὴ τοῦ κ. Ι. Κοντολέοντος δὲν μᾶς ἐκπλήσσει, διότι εἶνε πιστὸν ἀντίγραφον παρεμφερῶν πράξεων τοῦ ἀποθανόντος θείου του πολιτευτοῦ Σπ. Στάη, καὶ μία ἐκδήλωσις τῶν ἰδίων ἐκείνου μεθόδων, ὅπως ἄλλως τε ὁ ἴδιος ὁ κ. Κοντολέων ἐνυπογράφως τὸ ἐδήλωσεν πρὸς τὸν κυθηραϊκὸν λαὸν μετὰ τὴν ἄκοπον ἐκείνην ἐκλογικὴν νίκην του κατὰ τὰς ἐκλογὰς τῆς Ἀναλογικῆς τοῦ 1932 εἰς τὸ εὐχαριστήριον διάγγελμά του, τὸ δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμ. 86 φύλλον τοῦ παρελθόντος ἔτους τῆς ἐφημερίδος του.

«Θὰ συνεχίσω—ἐδήλωσεν ὁ κ. Κοντολέων πρὸς τὸν κυθηραϊκὸν λαὸν—***τὴν τιμίαν ἱστορίαν καὶ τὰς εὐγενεῖς παραδόσεις τοῦ Κόμματος,*** μὲ σκοπὸν καὶ πρόγραμμα πάντοτε καὶ μόνον τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν συμφερόντων τοῦ τόπου».

Ὁ πολιτικὸς διάδοχος τοῦ Σ. Στάη, πρέπει νὰ πληροφορηθῇ ὅτι οἱ καιροὶ ἐκεῖνοι τοῦ θείου του κατὰ τοὺς ὁποίους «ἔδεναν τοὺς σκύλλους μὲ τὰ λουκάνικα» ἀνεπιστρεπτεὶ ἐπέρασαν, καὶ ὅτι δὲν θὰ ἐπιτραπῇ εἰς αὐτὸν σήμερον νὰ ἐμπαίξῃ μίαν ὁλόκληρον ἐπαρχίαν μὲ τὰς τιμίας, δῆθεν, ἱστορίας καὶ τὰς εὐγενεῖς παραδόσεις τοῦ κόμματός του, καὶ νὰ καταστρέφῃ τὰ τίμια πραγματικῶς συμφέροντα ἑνὸς ὁλοκλήρου λαοῦ διὰ νὰ καταστήσῃ τὸν λαὸν αὐτὸν ὑποχείριον τῶν ἰδιοτελῶν σκοπῶν του.

Ἀλλὰ ποία λοιπὸν ὑπῆρξεν ἡ τιμία ἱστορία καὶ αἱ εὐγενεῖς παραδόσεις τοῦ Σταϊκοῦ κόμματος ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐπέβη μὲ τόσην στοργὴν ὁ κ. Ι. Κοντολέων, καὶ τὰς ὁποίας μὲ τόσην θρασύτητα πετᾷ κάθε λίγο καὶ λιγάκι εἰς τὸ πρόσωπον τῶν συμπολιτῶν του προσπαθῶν νὰ τοὺς καταπλήξῃ, ἐπειδὴ δὲν ἔχει ὁ ἴδιος πολιτικὴν ἱστορίαν, καὶ δὲν ἐδημιούργησεν ἰδικήν του πολιτικὴν παράδοσιν;

Τὴν ἱστορίαν αὐτὴν τοῦ Σταϊκοῦ κόμματος καὶ τὰς παραδόσεις του θὰ τὰς εὕρῃ ὁ κυθηραϊκὸς λαὸς εἰς τὰ κατωτέρω ἱστορικὰ ντοκουμέντα τὰ ὁποῖα ἀπὸ τὰ βάθη τῶν χρόνων ἀνασύρομεν σήμερον.

Καὶ τ' ἀνασύρομεν χάριν κυρίως τῶν νέων κυθηραϊκῶν γεννεῶν διὰ νὰ διαφωτισθοῦν καὶ αὐταὶ ἐπὶ τῶν ἔργων τῶν πολιτικῶν τῆς νήσου των, καὶ νὰ ἐκτιμήσουν τοὺς ἀγῶνας οἱ ὁποῖοι ἐχορειάσθησαν διὰ νὰ δαμασθῇ ἡ Λερναία Ὕδρα τῆς Κυθηραϊκῆς Φαυλοκρατίας, ἡ ὁποία ἐπὶ τεσσαράκοντα ὅλα ἔτη ἐλυμαίνετο τὴν πτωχὴν νῆσον μας, καὶ τὴν ὁποίαν ὁ ἀντάξιος ἀπόγονος τῶν Σταϊκῶν Σκιῶν καὶ τῶν «εὐγενῶν των παραδόσεων» πειρᾶται ν' ἀναστηλώσῃ ὡς Σύμβουλον τῆς Πολιτικῆς Ἠθικῆς του.

ΙΔΟΥ: "Η ΤΙΜΙΑ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΣΤΑΪΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ,,

Εὑρισκόμεθα εἰς τὸ σωτήριον ἔτος 1895, πρὸ τεσσαράκοντα περίπου ἐτῶν καθ' ἃ ὁ τότε δικηγόρος καὶ ἤδη συμβολαιογράφος κ. Νικόλαος Γ. Λεβούνης ἀνεψιὸς τοῦ μακαρίτου Σ. Στάη ἐδημοσίευσεν τὰ ἑξῆς εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις ἐφημερίδα «Ἐπιθεώρησιν».

Ἀξιότιμε κ. Διευθυντὰ τῆς «Ἐπιθεωρήσεως».

Εἰς συνεχῆ φύλλα τοῦ λαθροβιοῦντος φυλλαρίου τὰ «Κύθηρα», ὁ ἐξ ἐπαγγέλματος ὑβριστὴς αὐτῶν συντάκτης Σ. Στάης, ἔχυσε κατ' ἐμοῦ τὸ φαρμάκι τῆς μαύρης σὰν τὸ πρόσωπό του ψυχῆς του, ἀπηξίωσα δὲ ν' ἀπαντήσω, ὅπως ἀποκαλύψω τὰ ποταπὰ αἴτια τὰ ὠθοῦντα τὸν κάλαμον τοῦ ὑβριστοῦ ἐναντίον ἐμοῦ, καὶ ἐναντίον πάντων ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι δὲν καίουσι σμύρναν καὶ λιβανωτὸν πρὸ τῆς ῥινὸς αὐτοῦ, καὶ δὲν διασαλπίζουσι μετὰ τῶν μισθίων ὀργάνων του τὴν ἱκανότητα τοῦ ψευδοκάτωνος τῶν Κυθήρων, τοῦ σαλτιπάγκου τῆς πολιτικῆς, διότι φρονῶ ὅτι τὸ ἀνωνύμως ὑβρίζειν ἐλέγχει, πρὸς τῇ μοχθηρίᾳ τῆς πράξεως καὶ ἀνανδρίαν χαρακτῆρος παραδοτέαν εἰς τὴν περιφρόνησιν καὶ τὴν ἀποστροφὴν τῆς κοινωνίας.

*Ἀλλ' ἡ περιφρονητικὴ σιγὴ ἐμοῦ τε καὶ πάντων τῶν ὑβριζομένων, ἀπεθράσυνε τοσοῦτον τὸν ὑβριστὴν ὥστε, ἐν τῷ ὑπ' ἀριθμῷ 131 τοῦ ὑβρεολογίου του, ὅπως προσβάλῃ τὴν τιμὴν ὁλοκλήρου τῆς οἰκογενείας μου, συγκατέλεξε καὶ ταύτην εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν **Ματολαύτηδων** τῆς Ἐνετοκρατίας καὶ τῆς Ἀγγλικῆς προστασίας, ἡ τοιαύτη δὲ προσβολὴ ἀπευθυνομένη ἐμμέσως καὶ πρὸς τὰ τεθνεῶτα μέλη τῆς οἰκογενείας μου, μοὶ ἐπιβάλλει τὸ ἀνιαρὸν καθῆκον ν' ἀπαντήσω τῷ ὑβριστῇ, καὶ νὰ ῥίψω κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ τὴν ὕβριν ὑπομιμνήσκων αὐτῷ ὅτι:*

Ματολαύτηδες *ὑπὸ τῶν κατιδυναστευομένων χωρικῶν ἀπεκλήθησαν **ἐκεῖνοι ἐκ τῶν κατοίκων τῆς πόλεως,** οἱ ὁποῖοι ὅπως κορέσωσι τὰ ἄγρια πάθη τῆς μαύρης ψυχῆς των, καὶ τὰς ἁρπακτικὰς αὐτῶν διαθέσεις ἐπεδίωκον δημόσια ἀξιώματα, καὶ προθύμως ἐλάμβανον τοιαῦτα, ἵνα διὰ τῆς ἰσχύος καὶ ἐξουσίας αὐτῶν, καταπιέζωσι τοὺς δούλους αὐτῶν χωρικοὺς μεταχειριζόμενοι αὐτοὺς ὡς παθητικὰ ὄργανα χρηματισμοῦ, καὶ διατιθέμενοι τὴν ζωήν, τὴν τιμὴν καὶ τὴν περιουσίαν αὐτῶν κατὰ τὰς ὀρέξεις τῆς ἀγρίας ψυχῆς των. Ὅτι:*

Ματολαύτηδες *ἀπεκλήθησαν ἐκεῖνοι, οἵτινες ἐπιτετραμμένοι ὄντες τὴν **ἀποκλειστικὴν** πώλησιν τοῦ σίτου, ἐπώλουν τοῦτον εἰς τοὺς πτωχοὺς καὶ πειναλέους δούλους των δι' ἐλλειποῦς μέτρου, διὰ τοῦ περιπύστου καὶ περιπύστου **μισοκοΐλι,** ὅπερ νύκτωρ ἔκαυσαν, ὅπως μὴ φωραθῶσιν ἐγκληματοῦντες. Ὅτι:*

Ματολαύτηδες *τέλος ἀπεκλήθησαν ἐκεῖνοι, οἵτινες καταχρώμενοι τῆς εὐνοίας τοῦ ξένου κατακτητοῦ, καὶ τῆς ἐξουσίας καὶ ἰσχύος αὐτῶν, περιεφρόνουν, ὕβριζον καὶ ἐλήστευον τοὺς ἀτυχεῖς χωρικούς, τῶν ὁποίων τὰ γνωστὰ δεινοπαθήματα ἀφύπνισαν τοὺς θαρραλεωτέρους αὐτῶν, οἵτινες ὑπερασπιζόμενοι τὴν ζωήν, τὴν τιμὴν καὶ τὴν περιουσίαν τῶν συγχωριανῶν αὐτῶν **ἐκρεούργησαν** τοὺς τυράννους αὐτῶν τοὺς **γνωστοὺς ἄρχοντας,** τοὺς πραγματικοὺς **ματολαύτηδες.***

*Αὐτοὶ ὑπῆρξαν οἱ: **Ματολαύτηδες** τῶν Κυθήρων, καὶ προκαλῶ τὸν συντάκτην «Κυθήρων» νὰ κατονομάσῃ καὶ ἓν ἔστω μέλος ἐκ τῆς οἰκογενείας τοῦ συμβολαιογράφου Γ. Λεβούνη, ὅπερ ἐπὶ Ἐνετοκρατίας καὶ ἐπὶ Ἀγγλικῆς προστασίας, διωρίσθη εἰς δημοσίαν θέσιν ἐνταῦθα, νὰ κατονομάσῃ ἓν ἔστω μέλος τῆς αὐτῆς οἰκογενείας, ὅπερ ἔπαθεν ὑπὸ τῶν πασχόντων χωρικῶν, ἐκεῖνο ὅπερ ἔπαθον οἱ γνωστοὶ ματολαύτηδες καὶ ὁ γνωστὸς ἀρχιματολαύτης.*

Ταῦτα περὶ ματολαύτηδων, προσεχῶς περὶ τῶν λοιπῶν.

Δέξασθε κ. Διευθυντά, τὴν διαβεβαίωσιν τῆς πρὸς ὑμᾶς ὑπολήψεώς μου.

Ὅλως ὑμέτερος
Κύθηρα 13 Ὀκτωβρίου 1895
Νικόλ. Γ. Λεβούνης

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΤΗΣ: "ΤΙΜΙΑΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΥΓΕΝΩΝ ΠΑΡΑΔΟΣΕΩΝ,, ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΣ ΤΟΥ κ. ΙΩΑΝ. ΚΟΝΤΟΛΕΟΝΤΟΣ

Τὸν Ἰούλιον τοῦ ἔτους 1894 δηλαδὴ πρὸ τεσσαράκοντα περίπου ἐτῶν, ὑπηρέτει ὡς Εἰρηνοδίκης εἰς τὰ Κύθηρα ἕνας εὐσυνείδητος ὑπάλληλος ὀνόματι Χάνουζας. Ὁ εἰρηνοδίκης αὐτὸς κατήγγειλε τὸν τότε ταμίαν Κυθήρων ὡς ἐλλειματίαν. Τὸ Ὑπουργεῖον διέταξε ἀνάκρισιν, καὶ ὁ ἀποσταλεὶς ὡς ἀνακριτὴς ὑπάλληλος διεπίστωσε πράγματι τὸ ἔλλειμμα τοῦ Ταμίου ἀνερχόμενον εἰς 15.000 δραχμῶν, ποσὸν ὑπέρογκον διὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην τὸ ὁποῖον ὁ ἐλλειμματίας ταμίας εἶχεν παίξῃ εἰς τὸ Χρηματιστήριον Ἀθηνῶν.

Ὁ τότε βουλευτὴς τῆς νήσου μας Σ. Στάης ταχθεὶς μανιώδης ὑπερασπιστὴς τοῦ Ταμίου, ἠνάγκασε στενωτάτους συγγενεῖς του καὶ φίλους του νὰ ἐξοικονομήσουν τὸ κλαπὲν χρῆμα τοῦ Δημοσίου, συγχρόνως δὲ μετέθεσε καὶ ἐξεσφενδόνισεν εἰς τὰ πέρατα τῆς Ἑλλάδος τὸν καταγγείλαντα τὸ ἔλλειμμα Εἰρηνοδίκην Χάνουζαν καὶ ἐδημοσίευσεν εἰς τὰς ἐφημερίδας δικαιολογητικὴν ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω ἐπιστολήν του.

Τὰ γεγονότα αὐτὰ ἐγένοντο ἀντικείμενον πολυημέρων σχολίων τοῦ Ἀθηναϊκοῦ Τύπου, καὶ ἐξήγειρον τοὺς κατοίκους μας διότι ἐξετέθη ἡ ὑπόληψις τῆς νήσου ἀπὸ τὴν ὑπεράσπισιν τὴν ὁποίαν ἔκανεν ὁ ἐκλεγεὶς ὑπ' αὐτῶν βουλευτὴς Κυθήρων Σ. Στάης τῶν καταχραστῶν τοῦ Δημοσίου χρήματος.

Καὶ ἔγραφεν ἡ τότε ἔγκριτος «Ἐφημερὶς» εἰς τὸ ἀπὸ 4 Αὐγούστου τοῦ ἔτους 1894 φύλλον της:

"ΥΠΟΥΡΓΟΙ ΚΑΙ ΚΑΤΑΧΡΑΣΤΑΙ,,

*«Ὁ βουλευτὴς Κυθήρων κ. Στάης εὑρέθη εἰς τὴν ἀνάγκην ν' ἀπολογηθῇ **δι' ὅσα ἐγράφησαν κατ' αὐτοῦ εἰς ὅλας ἀνεξαιρέτως τὰς ἐφημερίδας τῆς πρωτευούσης** περὶ τῆς μεταθέσεως τοῦ εἰρηνοδίκου κ. Χάνουζα. Ἡ ἀφορμὴ τῆς μεταθέσεως τοῦ κ. Χάνουζα εἶνε γνωστὴ ἤδη. Εἶχεν ὁ ἄνθρωπος καταγγείλει τὸν ταμίαν Κυθήρων ὡς ἐλλειμματίαν, πράγματι δὲ γενομένης ἐξελέγξεως εὑρέθη οὗτος ἐλλειμματίας κατὰ 15.000 δραχμάς.*

Ἀλλ' ἀκριβῶς διότι ἀνεκάλυψε τὴν κατάχρησιν ταύτην, διότι κατήγγειλε δι' αὐτὸ ὁ κ. Στάης, ὁ προστάτης τοῦ εἰρημένου ταμίου, ἐζήτησε τὴν μετάθεσιν αὐτοῦ καὶ ὁ κ. ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς ἐξεπλήρωσε τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ κ. βουλευτοῦ, διότι δὲν ἀφῆκεν ὁ πτωχὸς εἰρηνοδίκης τὸν ταμίαν νὰ σχηματίσῃ πολὺ μεγαλύτερον ἔλλειμμα καὶ νὰ πτερυγίσῃ πρωΐαν τινὰ εἰς τόπους ξένους καὶ μακρυνούς.

Εἰς τὴν δικαιολογητικήν του ἐκείνην ἐπιστολὴν ὁ κ. Στάης φαίνεται διὰ μέσου τῶν γραμμῶν ὁ ἐρατεινὸς προστάτης τοῦ ἐν λόγῳ ταμίου καὶ ὁ ἀμείλικτος διώκτης τοῦ εἰρηνοδίκου. Τὸ ἔλλειμμα, λέγει, προῆλθε συνεπείᾳ κλοπῆς, καὶ ἡ κοινωνία τῶν Κυθήρων εἶνε κατὰ τοῦτο πεπεισμένη. Ἐτηλεγράφησε δὲ διὰ τὸ ἔλλειμμα τοῦτο ὁ κ. Χάνουζας διότι ἔτρεφεν ἄσπονδον μῖσος κατὰ τοῦ ταμίου Κυθήρων. Ἀλλὰ ἡ καταγγελία ἐκείνη εἴτε ἐκ στοργῆς πρὸς τὰ συμφέροντα τοῦ δημοσίου ἐνεργηθεῖσα, ἀπέδειξεν ὅτι ἡ κατάχρησις ὑπῆρχεν εἰς τὸ ταμεῖον Κυθήρων, ἐπίσης δὲ εἶνε βέβαιον ὅτι ὁ εἰρηνοδίκης ἀμέσως μετὰ τὴν καταγγελίαν μετετέθη ἵνα πάρῃ τὸν ἀέρα του, ὁ δὲ κ. Στάης καὶ μετὰ τὴν ἀνακάλυψιν τῆς καταχρήσεως μεγάλην τρυφερότητα καὶ στοργὴν δεικνύει πρὸς τὸν ταμίαν. Τώρα ἂν ὑπάρχῃ καταγγελία ἐναντίον τοῦ Εἰρηνοδίκου, ἂν ἐνηργήθησαν ἀνακρίσεις κτλ. εἶνε ζητήματα μὴ σχετιζόμενα μὲ τὸ ἔλλειμα τοῦ Ταμείου. Ἂν κατετέθησαν τὰ χρήματα ἐντὸς τῶν 24 ὡρῶν, ὡς ἀπαιτεῖ ὁ λογιστικὸς νόμος καὶ δὲν ἐζημιώθη ἐκ τούτου τὸ δημόσιον, τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὴν ἐνέργειαν τοῦ εἰρηνοδίκου τοῦ ὁποίου ἡ παρουσία εἶνε δυσμενὴς εἰς τὸν κ. Στάην.

Ἐν γένει ὅμως ἐκ τῆς ἐπιστολῆς τοῦ ἐκ Κυθήρων βουλευτοῦ ἐξάγεται ὅτι, εἰς τὴν βρωμοδουλειὰν αὐτὴν σπουδαῖον πρόσωπον παίζει οὗτος, καὶ φαίνεται πρωτοστατῶν εἰς ὅλην αὐτὴν τὴν περίεργον κίνησιν εἰς ἣν οἱ μὲν καταγγέλοντες καταχρήσεις μετατίθενται, οἱ δὲ ἐλλειμματίαι χαίρουν τὴν ἄκραν ὑπόληψιν τοῦ κ. Στάη».

ΤΙ ΕΓΡΑΦΕΝ Η "ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ,,

Ἡ ἐφημερὶς τοῦ περιφήμου δημοσιογράφου Γαβριηλίδη «Ἀκρόπολις», ἔγραφεν εἰς τὸ ἀπὸ 31 Ἰουλίου τοῦ 1894 φύλλον της:

«Καὶ εἶπεν ἡ Τρικουπικὴ συναλλαγή: Τίς ὁ θρασὺς ὁ τολμήσας νὰ καταγγείλῃ τὸν ταμίαν Κυθήρων ὡς ἐλλειμματίαν; Τίς ὁ αὐθάδης ὁ ἀνασύρας τὸν πέπλον τοῦ κόμματος, καὶ τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας μου δηλώσας;

Καὶ ἥρπασε τὸν τολμητίαν εἰρηνοδίκην ἡ ἁρπάγη τοῦ κόμματος καὶ ἐξετίναξε τὸν καταγγείλαντα τὴν κλοπὴν ἀπὸ Κυθήρων εἰς Ραδοβίζιον, ὅπου οὐκ ἔστι ταμίας ἵνα καὶ ἄλλα ἀποκαλύψῃ ἐλλείμματα.

Δὲν μένει παρὰ νὰ τιμωρηθῇ καὶ ὁ ἐνεργήσας τὸν ἔλεγχον καὶ βεβαιώσας τὸ ὑπὸ τοῦ εἰρηνοδίκου κ. Χάνουζα καταγγελθὲν ἔλλειμμα!

Καὶ ὁ Τρικούπης ἐρωτᾷ μόλλα ταῦτα:

—Δὲν ἀμύνομαι κατὰ τῶν ἐπιδρομέων δανειστῶν οἱ ὁποῖοι ἔρχονται.... ***ν' ἁρπάξουν*** τὴν περιουσίαν μας; !»

ΤΙ ΕΦΡΟΝΕΙ
Ο ΚΥΘΗΡΑΪΚΟΣ ΛΑΟΣ ΠΡΟ 30 ΟΛΩΝ ΕΤΩΝ

Καὶ τὰ μὲν ἀνωτέρω, ἔγραφον καὶ ἐφρόνουν πρὸ τεσσαράκοντα ἐτῶν ὁ ἡμερήσιος Τύπος τῶν Ἀθηνῶν καὶ ὁ ἀνεψιὸς τοῦ Σ. Στάη καὶ ἤδη συμβολαιογράφος Χώρας κ. Ν.Γ. Λεβούνης περὶ τοῦ ***Θείου*** διὰ τὴν πολιτικὴν κληρονομίαν τοῦ ὁποίου ὁ ἀνεψιός του κ. Ι. Κοντολέων τόσον ἐναβρύνεται, καὶ τὴν ὁποίαν ἀποκαλεῖ «Τιμίαν»!

Ἀλλὰ δὲν ἦσαν μόνον ὁ κ. Ν. Λεβούνης καὶ ὁ Ἀθηναϊκὸς τύπος οἱ χαρακτηρίσαντες καθ' ὃν βαρύτατον ἐχαρακτήρισαν τρόπον τὰς πράξεις τοῦ θείου τοῦ κ. Ι. Κοντολέοντος. Ἦτο καὶ ὁ κυθηραϊκὸς λαὸς ***σύσσωμος.***

Τὸν χαρακτηρισμὸν δὲ τὸν ὁποῖον ὁ κυθηραϊκὸς λαὸς ἔδωκε διὰ τὸν ἄνθρωπον: «τῆς τιμίας ἱστορίας καὶ τῶν εὐγενῶν παραδόσεων» τοῦ κ. Ι. Κοντολέοντος, εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ θέσωμεν ὑπ' ὄψει τῶν νεωτέρων κυθηραϊκῶν γενεῶν ἀνασύροντες καὶ αὐτὸν ἀπὸ τὰ βάθη τῶν χρόνων.

Πρὸ τριάκοντα ***ἀκριβῶς*** ἐτῶν, ὁ ἄνθρωπος τῶν: «εὐγενῶν παραδόσεων» ἦτο Ὑπουργὸς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν. Ὡς τοιοῦτος ἐξέλεξε τὸν Εὐθύμιον Καβαθᾶν ὡς ἐπίσκοπον διὰ τὴν χηρεύουσαν τότε ἐπισκοπὴν Κυθήρων.

Εὐθὺς ὅμως ὡς ὁ Καβαθᾶς ἐγκατεστάθη εἰς τὴν ἕδραν του, ἤρχισαν καὶ αἱ ἀξιώσεις τοῦ Σ. Στάη περὶ διορισμοῦ καὶ χειροτονίας ὡς ἱερέων κομματικῶν φίλων του ἀξέστων καὶ ἀνικάνων ἀνθρώπων διὰ τὸ ἱερατικὸν ἀξίωμα. Καὶ ἐπειδὴ ὁ Καβαθᾶς, ἄνθρωπος ἠθικοῦ χαρακτῆρος καὶ αὐστηρῶν θρησκευτικῶν ἀρχῶν ἔκλεισε τὴν θύραν καὶ τὰ ὦτα του εἰς τὰς θρασείας ἀξιώσεις τοῦ Σ. Στάη, ὁ τελευταῖος οὗτος τοῦ ἐκήρυξε λυσσώδη πόλεμον. Καὶ ἐπειδὴ δὲν ἠδύνατο ἀλλέως πως νὰ τὸν ἐκδιώξῃ ἀπὸ τὴν νῆσον μας εἰσηγήθη τὴν διὰ Νόμου κατάργησιν τῆς Ἐπισκοπῆς Κυθήρων, μιᾶς ἐπισκοπῆς χρονολογουμένης ἀπὸ ἑξακοσίων τεσσαράκοντα τριῶν ἐτῶν!

Τὸ τί συνέβη ἐκ τοῦ πραξικοπήματος αὐτοῦ τοῦ Σ. Στάη ἀφήνομεν νὰ ὁμιλήσῃ ὁ κυθηραϊκὸς λαὸς εἰς τὰ ψηφίσματά του, καὶ εἰς τὰ ψηφίσματα τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ κυθηραϊκῶν παροικιῶν ὅπως ταῦτα ἀκριβῶς ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὰ φύλλα τοῦ Ὀκτωβρίου τοῦ ἔτους 1903 τῆς ἐφημερίδος τοῦ Γαβριηλίδη «Ἀκρόπολις». Ἰδοὺ αὐτά:

ΤΟ ΕΠΙΣΚΟΠΙΚΟΝ ΣΚΑΝΔΑΛΟΝ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ ΕΝ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ

Συγκινητικὴ συνέλευσις πάντων τῶν ἐν Αὐστραλίᾳ Κυθηρίων ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ ναῷ τοῦ Σίδνεϋ.— Σοβαρωτάτη ἀποδοκιμασία τοῦ βουλευτοῦ Στάη —Ἐπιστολὴ πρὸς τὸν Ἐπίσκοπον πανελληνίου ἐνδιαφέροντος.

Παρὰ τῶν ἐν Αὐστραλίᾳ Κυθηρίων ἡ διὰ τὸ Ἐπισκοπικὸν ζήτημα συσταθεῖσα ***ἐπιτροπὴ Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς*** ἔλαβε τὴν ἐντολὴν νὰ δημοσιεύσῃ τὸ κάτωθι ἀντίγραφον ἐπιστολῆς σταλείσης πρὸς τὸν Ἐπίσκοπον Κυθήρων, καὶ ἀντίγραφον πρακτικοῦ συνελεύσεως Κυθηρίων ἐν Αὐστραλίᾳ.

Πανιερώτατε

Νοερῶς ἀπονέμων τὸν ὀφειλόμενον τῇ ὑμετέρᾳ Θεοφιλεστάτῃ Πανιερότητι σεβασμόν, ἐξαιτοῦμαι τὴν πατρικὴν Αὐτῆς εὐλογίαν,

Παρὰ τῶν ἐν Σίδνεϋ τῆς Αὐστραλίας παρεπιδημούντων συμπολιτῶν μου ἔλαβον τὴν εὐάρεστον ἐντολὴν νὰ ὑποβάλω τῇ ἡμετέρᾳ θεοφιλεστάτῃ πανιερότητι ἀντίγραφον τοῦ πρακτικοῦ, ὅπερ συνέταξαν κατὰ ***ἔκτακτον γενικὴν Συνέλευσιν,*** ἣν συνεκρότησαν τὴν 24 Αὐγούστου, ὅπως ἐκδηλώσωσι τὸ αἴσθημα αὐτῶν καὶ τὴν γνώμην των περὶ τῶν κατὰ τῆς ἐπισκοπῆς Κυθήρων ἐνεργειῶν τοῦ βουλευτοῦ Κυθήρων κ. Στάη.

Κατὰ τὰ λεχθέντα ἐν τῇ συνελεύσει ταύτῃ, τὸ διάβημα τοῦ κ. Στάη ἐχαρακτηρίσθη ***ὡς διπλῆ ἀσέβεια*** ἣν ἐνέπνευσεν ***ὁ ὑπερφίαλος καὶ τερατώδης ἀτομικὸς ἐγωϊσμός,*** ὅστις διέπει κατὰ τὰ φαινόμενα τὴν σύγχρονον πολιτικὴν καὶ κοινωνιακὴν περίοδον τῆς δυσμοίρου Ἑλλάδος. Ἀσέβεια ἀφ' ἑνὸς πρὸς τὴν ἐκκλησίαν τῆς πατρίδος καὶ τὸν ἐπαξίως προκαθήμενον αὐτῆς θεοφιλέστατον Ἐπίσκοπον, ἀσέβεια ἀφ' ἑτέρου καὶ πρὸς τὸν ἐν τῇ ἁπλότητι αὐτοῦ ἄκακον καὶ ἀπόνηρον ἐκλογέα λαὸν τῶν Κυθήρων.

Τυγχάνει ἀληθῶς ἀνωτέρα πάσης ἀντιλήψεως ἡ διαστροφὴ ἡ ἐμπνέουσα τοὺς ἐν Ἑλλάδι πολιτευομένους, ἐν οἷς ὁ κ. Στάης, ὃν οὐδέποτε θὰ ἔστεργον νὰ θεωρήσω ὡς ἱκανὸν νὰ ἐπιζητήσῃ νὰ ὑποσκάψῃ τὰ θεμέλια τοῦ ἐπισκοπικοῦ τῆς πατρίδος του προνομίου, διότι ὁ Ἐπίσκοπος ***δὲν ἔστερξε νὰ γίνῃ ὄργανον ταπεινὸν τῆς οἰκτρᾶς αὐτοῦ δημαγωγίας,*** πρᾶγμα ὅπερ ὤφειλε νὰ παραδεχθῇ, ὡς τιμῶν τὸν πνευματικὸν ἀρχηγὸν τῆς πατρίδος του, ὡς ἐξαῖρον τὴν ἠθικὴν αὐτοῦ βαρύτητα, ἢ καὶ νὰ ἐλέγξῃ αὐτὸς ἑαυτόν, ***ὡς φαῦλον δημαγωγόν, καταχρώμενον τῆς ἐμπιστοσύνης τῶν ἐκλογέων του, καὶ τολμῶντα νὰ φρονῇ, ὅτι τόσον εἰσὶν εὐήθεις οὗτοι, ὥστε νὰ στέρξωσι καὶ τὰ ἀτοπώτατα παρ' αὐτοῦ διαπραττόμενα.***

Ἡ δοθεῖσα ἀφορμὴ ἀπέδειξε πανιερώτατε, ὅτι ὁ κυθηραϊκὸς λαὸς ὄχι μόνον καλῶς νοεῖ τὴν ἐντολὴν ἣν δίδωσιν εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους αὐτοῦ βουλευτάς, ἀλλὰ καὶ ἀγρύπνως ἐπιτηρεῖ καὶ ἐπικρίνει τοὺς λόγους καὶ τὰ ἔργα αὐτῶν καὶ ἐν δέοντι ἀποδεικνύει, καὶ μέλλει πάντως καὶ εἰς τὸ μέλλον νὰ ἀποδείξῃ εἰς τοὺς ἐλαφρᾷ τῇ καρδίᾳ ἐπιζητοῦντας νὰ ἐμπαίξωσι αὐτὸν ὅτι γνωρίζει καὶ τί θέλει, καὶ τί πράττει. Ὑπὸ τὴν ἔποψιν δὲ ταύτην δύναμαι νὰ διϊσχυρισθῶ ὅτι ὁ ἐκπατρισμὸς ὅσον καὶ ἂν κρίνηται ἐπιβλαβὴς εἰς τὴν πατρίδα καὶ τὸν κοινοτικὸν καὶ οἰκογενειακὸν κύκλον, μέλλει ἐν τούτοις νὰ φέρῃ καλοὺς καρπούς, διότι ὁ Ἕλλην εἰς ξένα κράτη καὶ ἐν μέσῳ ξένων λαῶν καὶ πολιτευμάτων λαμβάνει τὰ μαθήματα τῆς κοινωνικῆς καὶ κυβερνητικῆς εὐπρεπείας, τὰ ὁποῖα τῷ ἀποστερεῖ ἐπισταμένως καὶ δολίως ἡ Κυβέρνησις τῆς πατρίδος του καὶ οἱ ἐκλεκτοὶ αὐτοῦ πολιτευταί.

Ἔχομεν καὶ ἐν Αὐστραλίᾳ Βουλὰς καὶ Βουλευτάς, καὶ ἀκούομεν καὶ ἀναγινώσκομεν τὸν τρόπον καὶ τὸ πνεῦμα καθ' ὃ διεξάγονται αἱ συζητήσεις, καὶ ἐκτελεῖται ἡ τῶν ἐκλογέων ἐντολή. Ἀτομικῶς ὑπάρχουσιν ἐν τῇ Βουλῇ ἄνθρωποι οἵουςοὔτε ἐφαντάσθησαν ἐν Ἑλλάδι, ἀφ' ἑνὸς δηλ. ἄνθρωποι ἀξιότιμοι ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν, σοβαροί, πρακτικώτατοι, μετὰ πάσης σεμνότητος καὶ ἀξιοπρεπείας ἐκτελοῦντες ἐν τῇ Βουλῇ τὴν ἐθνικὴν αὐτῶν ἀποστολήν, καὶ ἀφ' ἑτέρου ***βάναυσοί τινες, μέθυσοι*** καὶ ***ἠθικῶς κοινωνικὰ ναυάγια.*** Ἀλλ' ἐν τῇ ἐκπληρώσει τῆς ἐντολῆς ἣν ἔλαβον παρὰ τῶν ἐκλογέων αὐτῶν, πάν-

τες καὶ οἱ τελευταῖοι ἀκόμη εἰσὶν ἀκέραιοι, νηφάλιοι, καὶ ἄμεμπτοι. Καὶ σημειωτέον ὅτι, οἱ ἄνθρωποι οὗτοί εἰσιν ἐκ τοῦ λαοῦ καὶ συναναστρέφονται μεθ' ὅλων τῶν λαϊκῶν τάξεων, καὶ εἰς ἐπήκοον αὐτῶν καὶ μετ' αὐτῶν συζητοῦντες, ἀναπτύσουσι τὰς σκέψεις αὐτῶν, καὶ τὰς ἐντὸς τῆς Βουλῆς διεξαγομένας συζητήσεις. Ὅλα δὲ ταῦτα συντείνουσι μεγάλως πρὸς διαμόρφωσιν καὶ τῆς διανοίας καὶ τοῦ χαρακτῆρος τοῦ ἐλευθέρου πολίτου, ὃν ἀδύνατον νὰ τολμήσῃ νὰ ἐκμεταλλευθῇ καὶ ἐμπαίξῃ, **ἀλλὰ Στάη,** ὁ βουλευτής.

Τὸ ἐνταῦθα δὲ συμβαῖνον γίνεται καὶ ἐν Ἀμερικῇ, ὅπου πλείους Ἕλληνες καταφεύγουσι καὶ πανταχοῦ ἀλλαχοῦ ἐκτὸς τῆς δυσμοίρου καὶ πτωχῆς Ἑλλάδος, ἧς ὁ ἀτυχὴς λαὸς ἀπὸ τοῦ **τουρκικοῦ Γενιτσαρισμοῦ** μετέπεσεν εἰς αὐθαίρετον ἀδιακρισίαν, χειροτέρων Γενιτσαρίσκων τῶν Κυβερνητικῶν ὀργάνων καὶ τοῦ ἐπαράτου πολιτικοῦ κομματισμοῦ.

Ἀλλ' ὅσον θλιβεραὶ καὶ ἂν εἶνε αἱ σκέψεις τὰς ὁποίας διήγειρεν ***ἡ ἀποτρόπαιος πολιτεία τοῦ κυρίου Στάη εἰς ἐμέ,*** παρέσχεν ἐν τούτοις, λίαν εὐάρεστον καὶ ποθητὴν εὐκαιρίαν, καθ' ἣν προάγομαι κατ' ἐντολὴν τῶν συμπολιτῶν μου νὰ ἀποστείλω πρὸς τὴν ὑμετέραν Πανιερότητα, καὶ ὑποβάλω τὰ σέβη μου, ἐξαιτήσωμαι δὲ τὰς θεοπειθεῖς καὶ πατρικὰς Αὐτῆς εὐχὰς καὶ εὐλογίας, καὶ ὑπὲρ ἐμοῦ, καὶ τῶν ἐμῶν, καὶ ὑπὲρ τῶν δόντων μοι τὴν ἐντολὴν συμπολιτῶν μου.

Ἰωάννης Κομνηνός

ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ ΤΩΝ ΕΝ ΣΙΔΝΕ'Υ' ΚΥΘΗΡΙΩΝ ΤΗΣ 24ΗΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1903

Πρακτικὸν

Οἱ ἐν Σίδνεϋ τῆς Πολιτείας Νέας Νοτίου Οὐαλίας ἐν Αὐστραλίᾳ διαμένοντες Κυθήριοι, συνελθόντες **εἰς ἔκτακτον γενικὴν Συνέλευσιν ἐν τῷ ἐνταῦθα Ἱερῷ ἡμῶν Ναῷ τῆς Ἁγίας Τριάδος,** σήμερον τὴν 24 Αὐγούστου (6 Σεπτεμβρίου) τοῦ ἔτους 1903 ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ πρεσβυτέρου ἐξ ἡμῶν Ἰωάννου Δ. Κομνηνοῦ, χρέη δὲ γραμματέως ἐκτελοῦντος τοῦ Ἀναστασίου Ἀρώνη.

Ἠκούσαμεν τὰς ἐν τῇ Βουλῇ προτάσεις τοῦ ἐκλεκτοῦ τῆς πατρίδος ἡμῶν κ. Στάη, τὰς σχετικὰς πρὸς τὴν ὕπαρξιν καὶ τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ πνευματικοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Πατρίδος ἡμῶν. Ἐλάβομεν δὲ γνῶσιν καὶ τῶν ἐνεργειῶν τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ συμπολιτῶν ἡμῶν καὶ τῶν διαβημάτων εἰς τὰ ὁποῖα προέβησαν παρὰ ταῖς ἁρμοδίαις κυβερνητικαῖς Ἀρχαῖς, ὅπως ματαιώσωσι τὰς αὐθαιρέτους καὶ ἀπᾳδούσας πρὸς τὴν δοθεῖσαν αὐτῷ ἐντολὴν προτάσεις καὶ ἐνεργείας τοῦ βουλευτοῦ ἡμῶν.

Αἰσθανόμενοι ὅτι ἡ τοιαύτη πολιτεία τοῦ βουλευτοῦ ἡμῶν κ. Στάη ἀντιβαίνει καὶ πρὸς τὰ αἰσθήματα παντὸς Ἕλληνος πολίτου καὶ πρὸς τὴν ἐπίσημον ἐντολήν, τὴν ὁποίαν δυνάμει τοῦ Συντάγματος λαμβάνει παρὰ τῶν ἐκλογέων αὐτοῦ ὁ ἕλλην βουλευτής, ὅπως σκέπτηται καὶ κήδηται πρῶτον περὶ τῶν κοινῇ συμφερόντων τῷ ἔθνει καὶ ἔπειτα περὶ τῶν ἀληθῶν συμφερόντων τῆς ἰδιαιτέρας ἐκλογικῆς αὐτοῦ περιφερείας ἀποφεύγῃ δὲ πᾶν ζήτημα ἢ διάβημα σκοποῦν εἰς μόνον τὸν κύκλον ἑαυτοῦ τὸν ἀτομικόν, ἢ τὰ αἰσθήματα καὶ τὰς διαθέσεις μιᾶς μόνης μερίδος τῶν ἐκλογέων αὐτοῦ, διότι πρῶτον καὶ ἱερώτερον καθῆκον ἐπιβάλλεται αὐτῷ νὰ θυσιάζῃ τὰ μερικὰ καὶ τὰ ἀτομικὰ αὐτοῦ συμφέροντα καὶ αἰσθήματα χάριν τῶν γενικῶν.

Ψηφίζομεν,

Ἐκφράζομεν τὴν λύπην καὶ τὴν ἀγανάκτησιν ἡμῶν διὰ τὴν ἀλλοπρόσαλλον πολιτείαν τοῦ βουλευτοῦ τῆς Πατρίδος ἡμῶν κ. Στάη, ἀποκηρύττομεν πᾶσαν ἐνέργειαν ἢ ἐπίσημον πρόσασιν αὐτοῦ σκοποῦσαν τὴν ἱκανοποίησιν ἀτομικῶν μόνον σκοπῶν καὶ διαθέσεων.

Ἐφιστῶμεν ἐπὶ τῆς βουλευτικῆς δράσεως τοῦ ἑκάστοτε βουλευτοῦ τῆς Πατρίδος ἡμῶν τὴν ἄγρυπνον ἐπιτήρησιν ὅλων τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ συμπολιτῶν ἡμῶν ὧν ἐπικαλούμεθα τὰ εὐγενῆ αἰσθήματα καὶ τὴν φιλοπάτριδα καὶ γνησίαν ἐθνικὴν ἐνέργειαν πρὸς πρόληψιν παντὸς ἀτόπου διαβήματος τοῦ βουλευτοῦ τῆς Πατρίδος ἡμῶν, δυναμένου νὰ παραβλάψῃ καθ' οἱονδήποτε τρόπον πολιτικὰ κοινοτικὰ ἢ πνευματικὰ συμφέροντα καὶ αἰσθήματα τῶν συμπολιτῶν ἡμῶν καὶ δημοσίᾳ ἐκφράζομεν πρὸς αὐτοὺς τὴν εὐαρέσκειαν καὶ τὰς εὐχαριστίας ἡμῶν δι' ὅσα προθύμως καὶ εὐγενῶς ἐσκέφθησαν καὶ ἐνήργησαν μέχρι τοῦδε πρὸς προστασίαν τοῦ ἠθικοῦ γοήτρου τῆς Πατρίδος ἡμῶν.

Ἐντελλόμεθα δὲ ὅπως ἀντίγραφον τοῦ παρόντος ὑπογεγραμμένον παρ' ἡμῶν καὶ δι' ἡμᾶς αὐτοὺς καὶ διὰ τοὺς μακρὰν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν ἐκτὸς τοῦ Σίδνεϋ ἐργαζομένους κατ' ἐντολὴν αὐτῶν, ἀποσταλῇ πρὸς τὴν Σεβαστὴν Κυβέρνησιν ἐν Ἀθήναις, πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν τῶν ἐν Πειραιεῖ πατριωτῶν Κυθηρίων, πρὸς τὸν πανιερώτατον Ἐπίσκοπον Κυθήρων καὶ πρὸς τὴν πατριωτικὴν ἐφημερίδα «τὸ Κράτος».

Ι. Κομνηνός, Δ. Α. Κομνηνός, Δ. Ζ. Μένεγος, Δ. Δ. Ἀρώνης, Π. Μ. Καβόπουλος, Π. Ἀρώνης, Ε. Παναγιωτόπουλος, Ν. Α. Κομνηνός, Π. Κ. Κορωναῖος, Ε. Ζαντιώτης, Δ. Σάμιος, Δ. Ἀρώνης, Κ. Ἀνδρόνικος, Δ. Φριλίγγος, Δ. Μαγουλᾶς, Δ. Νικολόπουλος, Π. Πατρίκιος, Βρετὸς Μότης, Δ. Καλοπαίδης, Κ. Α. Κομνηνός, Κων. Μπλαβέρης, Δ. Ἀνδρόνικος, Δ. Καλοπαίδης, Π. Καλοπαίδης, Γ. Λιανός, Ν. Κατσούλης, Ι. Δ. Βενέρης, Π. Χρηστοφόρος, Ι. Μαυρομμάτης, Μήμης Κομνηνός, Μπενέτος Μαυρομμάτης, Π. Κομνηνός, Ι. Γλούς, Γ. Κομνηνός, Ζ. Δ. Κομνηνός, Μηνᾶς Κομπῆς, Α. Θ. Κομνηνός, Γ. Α. Παναγιωτέλης, Ι. Πανάρετος, Θ. Κομνηνός, Ι. Κουστός, Γ. Κουστός, Σπ. Πανάρετος, Π. Κ. Κορωναῖος, Μ. Κ. Κατσούλης, Α. Θεοδωρακάκης, Π. Σουρῆς, Μ. Μεγαλοκονόμος.

Ἑκατὸν πεντήκοντα ἔτι συμπολῖται Κυθήριοι ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τῆς Αὐστραλίας, μὴ δυνηθέντες νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὴν ἐν Σίδνεϋ συνέλευσιν, δι' ἐπιστολῶν των ἐπιδοκιμάζουσι τἀνωτέρω κατὰ τὴν συνέλευσιν ἀποφασισθέντα.

Καὶ αὐτὰ μὲν ἔπραξαν καὶ ἐνήργησαν οἱ ἐν Αὐστραλίᾳ φιλοπάτριδες Κυθήριοι, πρὸς περίσωσιν τῶν συμφερόντων τῆς νήσου ἀπὸ τὸν μαινόμενον κατὰ τοῦ σεμνοῦ καὶ ἁγίου ἐκείνου ἱεράρχου μας πολιτικόν. Ἐκ παραλλήλου ὅμως πρὸς τὰς ἀνωτέρω ἐνεργείας τόσον τὸ Δημοτικὸν τότε Συμβούλιον Ποταμοῦ, ὅσον καὶ οἱ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΩΝ ΕΞΩ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΚΥΘΗΡΑΪΚΩΝ ΠΑΡΟΙΚΙΩΝ

Τὸ κατὰ τὸ 1926 Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς ἐν Σίδνεϋ τῆς Αὐστραλίας Ἑλληνικῆς κοινότητος, κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἑορτῆς τῆς προστάτιδος τῆς νήσου μας Παναγίας τῆς Μυρτιδιωτίσσης ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τῆς Ἁγίας Τριάδος, καθ' ἣν παρέστη καὶ ὁ νῦν βουλευτὴς τῆς ἐπαρχίας μας περιοδεύων τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἐν Αὐστραλίᾳ χάριν κοινωφελῶν σκοπῶν τῆς νήσου μας.

(Ἐκ τοῦ «Ἡμερολογίου τῶν Ἀναμνήσεων» τοῦ κ. Π. Τσιτσίλια)

ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ Κυθήριοι, συνελθόντες εἰς συνελεύσεις προέβησαν εἰς δριμυτάτας ἀποδοκιμασίας διὰ ψηφισμάτων, καὶ ἐξέφρασαν τὴν ζωηρὰν λύπην των, ***διότι ὁ Στάης ἐσκόρπισε τὴν διαίρεσιν εἰς τὴν νῆσον μας.***

Τὰ ψηφίσματα αὐτὰ καὶ αἱ ἐνέργειαι τῆς ἐπιτροπῆς τῶν Κυθηρίων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὴν ἐφημερίδα τοῦ Γαβριηλίδη «Ἀκρόπολις» τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1903 καὶ ἔχουν ὡς ἀκολούθως:

ΠΡΩΤΟΦΑΝΗΣ ΑΠΟΔΟΚΙΜΑΣΙΑ ΥΠΟΥΡΓΟΥ

ΤΟ ΕΠΙΣΚΟΠΙΚΟΝ ΣΚΑΝΔΑΛΟΝ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ

Ἀπάντησις τῶν Κυθηρίων πρὸς τὰ λεχθέντα ὑπὸ τοῦ κ. Στάη, ὑπουργοῦ.—Δημοτικὸν Συμβούλιον παμψηφεὶ διαψεῦδον ὑπουργόν.

ΨΗΦΙΣΜΑ

Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον Ποταμίων συγκείμενον ἀπὸ τὸν Πρόεδρον αὐτοῦ καὶ πάντων τῶν μελῶν του.

Συνεδριάσαν σήμερον τὴν 11 Δ)βρίου 1903 ἔτους ἐν τῷ δημαρχιακῷ καταστήματι παρόντος καὶ τοῦ δημάρχου κ. Μιχ. Μεγαλοκονόμου καὶ γενομένης νομίμου ἀπαρτίας, ὁ κ. πρόεδρος ἀνεκοίνωσεν εἰς τὸ Συμβούλιον τὰ δημοσιευθέντα εἰς τὰς ἐφημερίδας περὶ τοῦ ἐπισκοπικοῦ ζητήματος Κυθήρων.

Ὁμοφώνως ἀπεφήνατο

Τὸ Συμβούλιον διερμηνεῦον πάνδημον τὴν γνώμην τῶν συνδημοτῶν του **διαψεύδει τὰ λεχθέντα παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν** καὶ τῆς δημ. ἐκπαιδεύσεως ὑπουργοῦ καὶ βουλευτοῦ τῆς ἐπαρχίας μας κ. Σπυρ. Στάη, ὅτι ὁ λαὸς τῆς ἐπαρχίας Κυθήρων δὲν ἀναγνωρίζει τὸν ἐπίσκοπον Καβαθᾶν, ὅτι δὲν ἐκτιμᾷ αὐτὸν καὶ ὅτι καὶ πρὸς τοῦτον καὶ τροφὴν ἀρνοῦνται νὰ δίδουν· **τοὐναντίον ὁ Ἐπίσκοπος Κυθήρων** ἐν τῷ δήμῳ Ποταμίων ἀπολαύει πανδήμου ὑπολήψεως καὶ ἀγάπης, οἱ δὲ κάτοικοι πάντες λατρεύουσιν αὐτὸν καὶ θεωροῦσιν εὐτύχημα τῆς νήσου ὅτι προΐσταται τῆς ἐπισκοπῆς μας τοιοῦτος ἱεράρχης ὅστις ἀνορθώνει ἀενάως τὸ θρησκευτικὸν αἴσθημα διὰ τῆς χριστιανικωτάτης ὄντως διδαχῆς του, καὶ **ἐκφράζει τὴν εὐχὴν** ὅπως διατηρηθῇ ὁ ἐπίσκοπος Καβαθᾶς ἐπ' ἀγαθῷ τῆς ἐκκλησίας καὶ ἐντέλλεται τῷ κ. Δημάρχῳ νὰ διαβιβάσῃ ἀντίγραφα τοῦ παρόντος ὅπου δεῖ.

Ὁ Πρόεδρος
ΓΕΩΡΓ. Κ. ΠΑΝΑΡΕΤΟΣ

Ὁ Πρωτοκολλητὴς
Γ. Δημητρακόπουλος

Τὰ μέλη

Ν. Κορωναῖος, Ἀντώνιος Τριφύλλης, Ν. Σάμιος, Ἰω. Νοταρᾶς, Κωνστ. Τριφύλλης, Γεώργ. Κασιμάτης, Δημ. Κονέλης, Εὐάγγελος Κορωναῖος, Κοσμᾶς Κασιμάτης, Κοσμᾶς Ζαγλανίκης.

Ἀκριβὲς ἀντίγραφον ἐν Ποταμῷ 15 Δεκεμβρίου 1903.

Ὁ Δήμαρχος Ποταμίων
Μ. ΜΕΓΑΛΟΚΟΝΟΜΟΣ

Ἀπάντησις τῆς τῶν Κυθηρίων Ἐπιτροπῆς Ἀθηνῶν Πειραιῶς

Πρὸς τὸν κ. Σπυρ. Στάην

Σᾶς ἐκφράζομεν τὴν λύπην μας ὅτι διεψεύσατε τὰς προσδοκίας μας ὡς βουλευτής, καὶ διότι ὡς ὑπουργὸς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἀνευλαβῶς πρὸς τὸν Ἐπίσκοπον τῆς ἐπαρχίας μας ἐξεφράσθητε, δηλώσαντες ἀπρεπῶς εἰς συντάκτην τῶν «Καιρῶν», «ὅτι ὁ νῦν Ἐπίσκοπος Κυθήρων ὄχι μόνον δι' Ἐπίσκοπος τῆς νήσου δὲν κάμνει, ἀλλ' ἀνίκανος ὤν, καὶ ὡς ἰδιώτης κληρικὸς νὰ παραμένῃ πλέον ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ δὲν δύναται, ἀφοῦ δέκα κρεωπῶλαι τῆς πόλεως Κυθήρων (μόνον τέσσαρες εἶνε) ἀρνοῦνται αὐτῷ τὴν πώλησιν κρέατος» ὡς λέγετε.

Κύριε Στάη,

Εἰς Ὑπουργὸς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, ὄχι μόνον μετὰ πλείονος σεβασμοῦ ὤφειλε νὰ ἐκφράζηται δι' ἕνα ἀνώτερον ἀξιωματικὸν τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλὰ καὶ δὲν ἔπρεπεν ἀνακριβεῖς νὰ κάμνῃ δηλώσεις ἐν τῷ τύπῳ. Λυπούμεθα δ' ὄντως διότι μᾶς προκαλῆτε ἵνα διαψεύσωμεν τὰς ἀνακριβεῖς ταύτας δηλώσεις, διότι ἄλλως, ἡμεῖς ἠθέλομεν ὑποληφθῇ ὅτι εὑρισκόμεθα ἐν τῷ ἀδίκῳ.

Εἶνε δικαίωμά σας, νὰ ἐκφέρητε τὴν ἀτομικήν σας γνώμην καθ' οἷον δήποτε τρόπον θέλετε· εἶνε ὅμως **λίαν τολμηρὸν** νὰ προεξοφλῆτε καὶ τὴν γνώμην σύμπαντος τοῦ Κυθηραϊκοῦ λαοῦ, διὰ ζήτημα περὶ τοῦ ὁποίου ἔχει ἐκπεφρασμένην ἐναντίαν γνώμην, ὡς εἶνε γνωστὸν εἰς πάντας ἐκτὸς ὑμῶν, ὅστις, ζήτημα καθαρῶς θρησκευτικόν, ἐπιδιώκετε νὰ μετατρέψητε εἰς ζήτημα πολιτικόν, ἵνα ἀνακτήσητε ὅ,τι ἀπωλέσατε ἀπὸ σφάλμα σας πανθολογούμενον.

Ὑμεῖς καὶ οἱ φανατικώτεροι τῶν πολιτικῶν σας φίλων δύνασθε νὰ νομίζητε ὅτι ὁ νῦν ἐπίσκοπος Εὐθύμιος Καβαθᾶς εἶνε ἀνίκανος, καὶ ὡς τοιοῦτος, πρέπει νὰ φύγῃ· ἀλλ' ἐρωτήσατε καὶ τὸν ἀνεξάρτητον Κυθηραϊκὸν λαόν, ἐὰν ἀσπάζηται τὴν γνώμην σας; ; Διατί τάχα νὰ **προσποιῆσθε, κύριε Στάη, ὅτι ἀγνοεῖτε** τὸ ὑπὲρ τοῦ Ἐπισκόπου ψήφισμα τοῦ Δήμου Ποταμίων; Διατὶ νὰ προσποιῆσθε ὅτι ἀγνοεῖτε τὰ πανηγυρικὰ καὶ πάνδημα λαϊκὰ ψηφίσματα τοῦ ἐν Ποταμῷ συνελθόντος δὶς Κυθηραϊκοῦ χωρικοῦ λαοῦ, ὅπως ἐκφράσῃ τὴν πρὸς τὸν ἐπίσκοπον λατρείαν του; Διατὶ νὰ προσποιῆσθε ὅτι ἀγνοεῖτε τὰ ψηφίσματα τῶν ἐν Πειραιεῖ καὶ ἐν Ἀθήναις Κυθηρίων τοῦ παρελθόντος θέρους; Διατὶ νὰ προσποιῆσθε ὅτι ἀγνοεῖτε τὰ ψηφίσματα, τῆς ἐν Πειραιεῖ Κυθηραϊκῆς ἀδελφότητος εἰς ἔκτακτον συνέλευσιν συνελθούσης; ὅπως καὶ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἐξέδοντο αἱ κυθηραϊκαὶ παροικίαι Αὐστραλίας καὶ Ἀμερικῆς; ἢ ἐλησμονήσατε τὰς μαύρας σημαίας τὰς ὁποίας ἀνήρτησεν ὁ Κυθηραϊκὸς λαὸς ἅμα τῷ ἀκούσματι τῆς ψηφίσεως τοῦ Νόμου, περὶ καταργήσεως τῆς ἐπισκοπῆς; Ἀλλ' οὔτε καὶ ὁ χωρικὸς λαὸς ἀμφοτέρων τῶν δήμων ἐλησμόνησε μετὰ πόσης χαρᾶς καὶ μεγαλοπρεπείας ὑπεδέχθη τὸν ἐπίσκοπόν του τὴν ἐπαύριον τῆς ἀποπείρας πρὸς κατάργησιν τῆς ἐπισκοπῆς.

Βοᾷ δ' ἀκόμη ἡ ἐναντίον σας κατακραυγὴ τῆς **Κοινῆς Γνώμης** Ἀττικῆς καὶ ὁλοκλήρου τοῦ Νομοῦ Μεσσηνίας, ὅπου ἐπὶ πολλὰ ἔτη χρηματίσας ὡς ἱεροκῆρυξ ὁ νῦν ἐπίσκοπός μας, δεόντως ἐξετιμᾶτο, καὶ μέχρι λατρείας ἠγαπᾶτο. Ἡ τάχα παρὰ τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ, ὅπου ὡς γενικὸς γραμματεὺς διεκρίθη, δὲν ἔκαμεν ἀλγεινὴν ἐντύπωσιν ἡ τόλμη μεθ' ἧς ἡ Πολιτεία ἀπεπειράθη νὰ ἐπέμβῃ εἰς τὴν ἀνεξάρτητον Ἐκκλησίαν τοῦ ἔθνους, ἐξουσίαν τὴν ὁποίαν ὅλα τὰ πολιτεύματα ἀνεγνώρισαν ὡς ὑπερτάτην; ἀκριβῶς πρὸς τὸ συμφέρον αὐτῆς.

Ὅλων αὐτῶν τῶν ἀληθειῶν προσποιούμενοι ἄγνοιαν, ἀδικεῖτε ὑμᾶς αὐτούς· εἶνε τέλος τοῦτο δικαίωμά σας, καὶ δὲν ἐπεμβαίνομεν, διότι ἀφορᾷ τὸ ἄτομόν σας, ἀφοῦ εἶνε ζήτημα χαρακτῆρος, ζήτημα ἠθικῆς. Ἡμεῖς ὅμως, καὶ μαζῆ μας ὅλος ὁ ἀνεξάρτητος κυθηραϊκὸς λαὸς οὗ καὶ τὴν γνώμην διερμηνεύομεν, οὐδέποτε θὰ **ὑποταχθῶμεν εἰς τὴν γνώμην ὀλίγων οἰκογενειῶν τῆς χώρας** (Πόλεως) τῶν Κυθήρων, οὐδὲ θὰ λησμονήσωμεν ποτὲ ὅτι κατὰ τὸν παρελθόντα Ἰούλιον καὶ μὲ τὴν ὑπογραφήν σας ἐγράφατε εἰς τὸ τεῦχος τὸ ὁποῖον κατὰ τοῦ ἐπισκόπου ἐξεδώκατε, τὰ ἑξῆς:

«Ἐζήτησα τοὺς ἀνὰ τὴν ὑφήλιον διακεκριμένους ἡμῶν κληρικοὺς ὡς ὑπουργὸς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν νὰ ἐνθρονίσω ὡς ἀρχηγοὺς τῆς ἐκκλησίας μας, τοσαύτη δὲ ὑπῆρξεν ἡ ἐπιτυχία κατὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν προσώπων, ὥστε ἡ Α.Μ. ὁ Βασιλεὺς μοὶ ἀπένειμε τὸ παράσημον τοῦ Σωτῆρος διὰ τὴν ἀρίστην ἐκλογὴν τῶν ἕνδεκα ἐπισκόπων...... Δυστυχῶς ὁ ἐπίσκοπός μας **ὁ λόγιος, ὁ χριστιανός, ὁ ρέκτης, ὁ ἱκανώτατος θεολόγος,** ἔφερεν ἄκων τὸ ποίμνιόν του εἰς φυλετικὰς διαιρέσεις. Διὰ τῆς προσωρινῆς ὅμως καταργήσεως τῆς Ἐπισκοπῆς ὁ Σεβασμιώτατος θέλει ἐγκατασταθῇ εἰς ἄλλην ἐπισκοπήν, **διότι ἱεράρχαι οἷος αὐτὸς δὲν εἶνε πρέπον νὰ διατελῶσιν ἄνευ ἐπισκοπῆς».**

Τ' ἀνωτέρω φέρουν τὴν σφραγίδα τῆς ὑπογραφῆς σας, οὐδὲ δύνασθε πλέον νὰ τ' ἀναιρέσητε καὶ μὰ τὴν ἀλήθειαν ἀπορουμεν πῶς ὁ χθὲς λόγιος, χριστιανός, ρέκτης καὶ ἱκανώτατος θεολόγος, δὲν κάμνει σήμερον νὰ παραμένῃ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ **οὔτε ἁπλῶς ὡς ἐπίσκοπος.** Ἐάν, κ. Στάη, σεῖς διαιρέσατε τὴν ἐπαρχίαν εἰς φυλετικὰς διαιρέσεις, ἵνα σωθῆτε διὰ πολιτικῆς σανίδος ἀπὸ τὸ ναυάγιον τοῦ ἐπισκοπικοῦ ζητήματος, ἐὰν σεῖς μετεβάλετε γνώμην, διότι τὸ ἠθέλησαν 10 πολιτικοί σας φίλοι χρεοπῶλαι καὶ διότι εὐτυχῶς ὁ ἐπίσκοπος Κυθήρων δὲν ἔγεινεν ὄργανόν σας ἡμεῖς καὶ μεθ' ἡμῶν ὅλος ὁ ἀνεξάρτητος καὶ ἀπὸ πατρικῶν παραδόσεων θεοσεβὴς κυθηραϊκὸς λαός, οἱ μὴ ἀνήκοντες εἰς οὐδεμίαν θρησκευτικὴν αἵρεσιν, οἱ ποθοῦντες νὰ βλέπωμεν τὸν ἀρχιερέα μας ὑπεράνω παντὸς προσωπικοῦ ἢ πολιτικοῦ συμφέροντος, ξένον δὲ πρὸς τοὺς πολιτικοὺς ἀνταγωνισμοὺς τῆς ἐπαρχίας μας, ἡμεῖς τέλος οἱ πεποιθότες ὅτι ἔθνη καὶ λαοὶ ἄνευ θρησκείας καὶ χριστιανικῆς ἀνατροφῆς οὔτε προάγονται οὔτε εὐημεροῦσι, θὰ τιμῶμεν καὶ θὰ λατρεύωμεν ὡς ἐπίσκοπον Κυθήρων τὸν Σεβασμιώτατον Εὐθύμιον Καβαθᾶν, τὸν **καθ' ὑμᾶς λόγιον, χριστιανόν, ρέκτην καὶ ἱκανώτατον θεολόγον.**

Ἐν Πειραιεῖ 15 Δεκεμβρίου 1903.

Ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν Κυθηρίων Ἀθηνῶν-Πειραιῶς
Κ. Κατσούλης, Κ. Μανωλέσος, Παναγ. Καστρίσος, Σωτήριος Τσαμπηρᾶς, Ἀλέξανδρος Στρατηγός, Ἀντώνιος Τριφύλλης, Θεόδ. Λατήρης, Ἐμμανουὴλ Χανιώτης, Δ. Κανέλλης, Γ. Κατράκης, Ν. Παπαδόπουλος, Δ. Πανάρετος.

ΟΙ ΚΡΕΟΠΩΛΑΙ ΚΥΘΗΡΩΝ

Διαψεύσατε παρακαλοῦμεν τὰ λεχθέντα ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ μας κ. Στάη ὅτι ἀρνούμεθα νὰ δίδωμεν κρέας εἰς τὸν Σεβασμιώτατον ἐπίσκοπόν μας Εὐθύμιον Καβαθᾶν· πλὴν τῶν 4 κρεοπωλῶν τῆς χώρας, ὅλος ὁ λαὸς τῆς ἐπαρχίας τὸν λατρεύει, ἡμεῖς δὲ ὄχι μόνον τὸν τιμῶμεν καὶ τὸν λατρεύομεν ἀπεκδεχόμενοι τὴν εὐλογίαν του, ἀλλὰ καὶ δωρεὰν εἴμεθα πρόθυμοι νὰ παρέχωμεν κρέας ἐκ τῶν σφαγείων μας ἐφ' ὅρου ζωῆς εἰς τὸν ἄξιον ποιμενάρχην μας.

Πάντες οἱ κρεοπῶλαι Ποταμοῦ
Ι. Μπαβέας, Ἀνάργ. Φωτεινός, Παναγ. Στέλιος, Δ. Μαγουλᾶς, Εὐστρ. Μπαβέας, Σταυρῆς Στέλιος, Κοσμᾶς Νενές, Μηνᾶς Νενές.

ΜΙΚΡΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

ΤΟ ΜΑΓΙΚΟ ΚΟΥΤΙ

Μιὰ νεαρὰ ἰδιοκτήτρια ἑνὸς ἀγροτικοῦ κτήματος, ἔξυπνη καὶ καλῆς καρδιᾶς γυναῖκα, φλύαρη ὅμως σὲ τέτοιο βαθμὸ ποὺ ἦτο καλὴ νὰ χάσῃ ὅλη της τὴν ἡμέρα σὲ κουβεντολόϊ, ἀντελήφθη ὅτι εἰς τὸ τέλος τοῦ κάθε μηνός, ἐξόδευε περισσότερα χρήματα ἀπ' ὅσα εἰσέπραττε ἀπὸ τὸ κτῆμα της.

Ἐπῆγε λοιπὸν μιὰ μέρα καὶ βρῆκε ἕνα σοφὸ γέρο νὰ τὸν συμβουλευθῇ. Τὸ σπίτι μου—τοῦ εἶπε—δὲν κερδίζει πλιά. Τὸ γιατὶ δὲν τὸ γνωρίζω. Καὶ ἐγὼ καὶ ὁ ἄνδρας μου ἐργαζόμεθα ἀρκετά, καὶ μ' ὅλα ταῦτα ἐξοδεύομε πολὺ περισσότερα ἀπ' ὅσα ἐσοδεύομε, καὶ στὸ τέλος τοῦ μηνὸς δὲν μᾶς μένει οὔτε μιὰ πεντάρα.

Χωρὶς νὰ τῆς πῇ τίποτε ὁ γέρος, ἐβγῆκε μιὰ στιγμὴ ἔξω καὶ ὅταν ἐγύρισε ἔφερε μαζύ του ἕνα μικρὸ κουτὶ κλεισμένο.

«Πάρε αὐτὸ τὸ κουτὶ τῆς εἶπε, καὶ εἴτε καλοκαιρία κάνῃ, εἴτε κακοκαιρία, εἴτε ἔχεις πολὺ κόσμο στὸ σπίτι σου εἴτε ὄχι, κουβάλα τὸ κουτὶ τρεῖς φορὲς τὴν ἡμέρα, τρεῖς φορὲς τὴν νύκτα, ἐπὶ ἕνα χρόνο ἀπὸ τὸ ὑπόγειο εἰς τὴν ἀποθήκη τοῦ σταριοῦ, ἀπὸ τὴν ἀποθήκη τοῦ σταριοῦ εἰς τὸ σταῦλο, ἀπὸ τὸ σταῦλο εἰς τὴν οἰναποθήκη καὶ σοῦ ὑπόσχομαι ὅτι αἱ ὑποθέσεις σου θὰ πᾶνε εἰς τὸ καλύτερο».

Ἡ γυναῖκα ἐξετέλεσε τὴ συμβουλὴ τοῦ γέρου. Τὴν ἄλλη μέρα, κουβαλῶντας τὸ κουτὶ εἰς τὸ ὑπόγειο, εἶδε ἕναν ὑπηρέτην νὰ κλέβῃ μιὰ στάμνα κρασί. Εἰς τὴν κουζίνα, τὴ νύκτα βρῆκε τῆς ὑπηρέτριες νὰ τρῶνε καὶ νὰ πείνουνε ἀπ' ὅ,τι καλύτερο εἶχε τὸ σπίτι.

Εἰς τοὺς σταύλους εὑρῆκε τῆς ἀγελάδες χωρὶς στρῶμα ἀχυρένιο, καὶ τ' ἄλογα χωρὶς βρώμη.

Ἡ νοικοκυρὰ ἐμάλωσε αὐστηρὰ τὸν ὑπηρέτη, ἔδιωξε τὴν ὑπηρέτρια, καὶ διέταξε νὰ βάλλουν ἄχερα στῆς ἀγελάδες καὶ βρώμη εἰς τ' ἄλογα.

Ἔτσι, εἰς τὸ τέλος τοῦ κάθε μηνός, εἶδε ν' αὐξάνῃ τὸ εἰσόδημά της: «Τὸ κουτάκι μου εἶνε ἀσφαλῶς ἡ αἰτία» ἔλεγε μέσα της.

Ὁ χρόνος πέρασε γρήγορα, καὶ ἐπλησίαζε ἡ στιγμὴ ποὺ ἔπρεπε νὰ ἐπιστρέψῃ τὸ κουτάκι.

«Σᾶς φέρνω πίσω τὸ κουτάκι ποὺ τόσο καλὸ μᾶς ἔκαμε. εἶπε στὸ γέρο. Δὲν μπορεῖτε ὅμως νὰ μᾶς τὸ ἀφήσητε ἀκόμη κανένα χρόνο»;

Ὁ γέρος ἐγέλασε: «Τὸ κουτὶ τῆς εἶπε δὲν ἀξίζει τίποτε, ἀφοῦ μάλιστα εἶνε καὶ ἄδειο. Σοῦ ἐχρησίμευσεν ὅμως νὰ ἐπισκέπτεσαι πολλὲς φορὲς τὴν ἡμέρα καὶ τὴ νύκτα τὸ ὑποστατικό σου, καὶ νὰ βλέπῃς τί γίνεται. Ἐξακολούθησε λοιπὸν νὰ κάνῃς αὐτὸ ποῦ ἔκανες, νὰ ἐπιβλέπῃς δηλαδὴ μόνη σου τὴ περιουσία σου. Καὶ αὐτὸ εἶνε ὅλο κι' ὅλο γιὰ νὰ εὐτυχίσῃς».

(Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ) ***Μ. Τ.***

ΟΙ ΕΠΙ ΕΝΕΤΟΚΡΑΤΙΑΣ ΚΑΣΤΕΛΛΑΝΟΙ ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΤΑΙ ΚΥΘΗΡΩΝ

1363 - 1797

Τῷ 1363 ἡ Ἑνετία κατέλαβε τὴν νῆσον κατόπιν προδοσίας τοῦ κυριάρχου αὐτῆς ἐκ τοῦ οἴκου τῶν Βενιέρη, ἀποστέλλουσα κατ' ἀρχὰς Καστελλάνον ὡς διοικητήν, βραδύτερον δὲ προνοητὴν ὅπως καὶ εἰς τὰς λοιπὰς νήσους. Κατάλογον τῶν Καστελλάνων τούτων καὶ Διοικητῶν παραθέτωμεν κατωτέρω:

ΕΤΗ ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟΝ
1363—1366 Μαρῖνος Σανοῦδος
1403—1405 Φραγκῖσκος Ἰουστινιάνης
1407—1409 Μιχαὴλ Μίνιος
1409—1411 Παντελεήμων Ζέζος
1411—1413 Νικόλαος Γραδενῖγος
1415—1417 Ἄγγελος Σεμιτέκολος
1438, 1η Ἰουλίου Ἰωάννης Γραδενῖγος
1440, 18 7βρίου Φαντῖνος Ντὰ Μολῖνας
1444, 27 Ἰαν. Βαρθολομαῖος Κονταρίνης ὁ μετὰ ταῦτα Δοὺξ τῶν Ἀθηνῶν
1446, 17 Ἰανουαρ. Παῦλος Φωσκαρίνης
1447, 9 Ἰουλίου Ἀλέξανδρος Κονταρίνης
1449, 30 Μαΐου Παῦλος Βένσης
1451, 25 Ἰουλ. Γεράρδος Σαγρέδος ἀνέβαλε
1451, 28 Ὀκτ. Φραγκῖσκος Γραδενῖγος
1454, 15 Ἰουλ. Δομίν. Βιττούρης ἀνέβαλε
1454, 18 Ὀκτωβ. Βαλέριος Ντὰ Μόστος
1464, 2 Ἰουνίου Βαλέριος Γραδενῖγος
1468, 28 Ὀκτωβρ. Καλελλᾶνος Μίνιος
1470, 29 Νοεμβρ. Παῦλος Ὅριος
1471, 28 Αὐγούστ. Ἰωάννης Κονταρίνης
1474, 11 Ἰαν. Λοδερῖκος Σινιόλος
1479, 10 Ἰουλ. Λεονάρδος Μικέλης
1482, 5 Ἰουνίου Πέτρος Φώσκαρης
1486, 6 Σεπτεμβρ. Λοκκᾶς Ντὰ Μέδιος
1490, 4 Μαΐου Ἄγγελος Σεμιτέκολος
1492, 29 Αὐγ. Λαυρέντιος Ἰουστινιάνης
1498, 21 Σεπτ. Σεβαστιανὸς Βάλβης

Ἀπὸ τῆς 11ης Μαΐου τοῦ ἔτους 1502 ἐστέλλοντο εἰς τὰ Κύθηρα Προνοηταὶ ὧν ὁ ἀριθμὸς μέχρι τῆς 5ης Μαρτίου τοῦ ἔτους 1796 ἀνῆλθεν εἰς 143. Τὸν μακρὸν κατάλογον τούτων μὲ τὰ ὀνόματα καὶ τὰς χρονολογίας θέλομεν δημοσιεύσῃ εἰς προσεχῆ φύλλα.

ΔΙΑΚΥΜΑΝΣΕΙΣ ΠΛΗΘΥΣΜΟΥ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ

Διὰ τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ μελετήσουν τὰ τῆς νήσου μας, δημοσιεύομεν κατωτέρω, ἐκτὸς τῶν ἄλλων ἱστορικῶν γεγονότων, καὶ στατιστικοὺς πίνακας πίνακας διαφόρων ἀπογραφῶν τῶν κατοίκων.

ΕΠΙ ΕΝΕΤΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ὁ ἐπὶ Ἑνετοκρατίας πληθυσμὸς τῆς νήσου κατὰ τὴν 16ην καὶ 17ην ἑκατονταετηρίδα, εἶχεν ὡς ἑξῆς κατὰ τοὺς ἐπισήμους ἀπογραφικοὺς πίνακας τῆς Ἑνετικῆς Δημοκρατίας.

ΕΤΗ		ΚΑΤΟΙΚΟΙ
1545	Σύνολον κατοίκων	1.850
1578	» »	3.262
1760	» »	6.000

ΑΠΟΓΡΑΦΗ 1896

Δήμου Κυθηρίων, κάτοικοι	6.571
Δήμου Ποταμίων, κάτοικοι	5.735
Σύνολον κατοίκων	12.306

ΑΠΟΓΡΑΦΗ 1907

Δήμου Κυθηρίων, κάτοικοι	7.104
Δήμου Ποταμίων, κάτοικοι	5.998
Σύνολον κατοίκων	13.102

ΑΠΟΓΡΑΦΗ 1928

Τέως δήμου Κυθηρίων, κάτοικοι	4.813
Τέως δήμου Ποταμίων, κάτοικοι	4.078
Σύνολον κατοίκων	8.891

Ὡς παρατηρεῖ τις, ἡ ἀπὸ τοῦ 1760 μέχρι τοῦ 1928, ἤτοι ἐπὶ 168 ἔτη αὔξησις τοῦ πληθυσμοῦ ἀπὸ 6.000 εἰς 8.891, ἀνεξαρτήτως τῆς αὐξήσεως τοῦ πληθυσμοῦ κατὰ τὰ ἔτη 1896 καὶ 1907, μαρτυρεῖ εὐγλώττως περὶ τῶν πενιχροτάτων οἰκονομικῶν συνθηκῶν τῆς νήσου μας.

ΑΡΙΘΜΟΣ ΔΗΜΟΤΩΝ ΤΟ 1896

ΕΠΑΡΧΙΑ ΚΥΘΗΡΩΝ

Δῆμος Κυθηρίων: δημόται:	14.845
Δῆμος Ποταμίων: δημόται:	7.771
Σύνολον δημοτῶν:	22.616

ΑΡΙΘΜΟΣ ΔΗΜΟΤΩΝ 1907

Δῆμος Κυθηρίων: Δημόται:	16.072
Δῆμος Ποταμίων. Δημόται:	8.270
Σύνολον Δημοτῶν:	24 342

Η ΕΠΙΣΚΟΠΗ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ

Περὶ τῆς ἐκκλησίας τῆς νήσου μας δὲν εἶνε γνωστὰ λεπτομερῶς πάντα αὐτῆς τὰ στάδια. Εἶναι ὅμως γνωστὸν ὅτι ἡ ἀρχαιοτάτη αὐτὴ ἐπισκοπὴ ὑφίστατο τῷ 1293 καὶ ἀναφέρεται ἐν τῷ Χρυσοβούλῳ Ἀνδρονίκου τοῦ Β' ὡς μεταξὺ τῶν πρώτων ἐξαρτωμένης ἐκ τοῦ Μητροπολίτου Μονεμβασίας.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τῶν Κυθήρων εἶχε δικαίωμα τῆς χειροτονίας τῶν ἱερέων τῆς Κρήτης, δικαίωμα ὅπερ διετηρήθη μέχρι τοῦ 1590, ὅτε Γεράσιμος ὁ Παλαιοκάπας ἵδρυσε ἐπινεύσει τοῦ Πατριάρχου, ἐπισκοπὴν ἐν Κισσάμῳ προχειρισθεὶς αὐτὸς εἰς ἐπίσκοπον.

Κατάλογον τῶν Ἐπισκόπων Κυθήρων ἔχομεν δημοσιεύσει εἰς προηγούμενα φύλλα τῆς ἐφημερίδος.

ΙΣΤΟΡΙΚΑΙ ΣΕΛΙΔΕΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΗΝ ΔΡΑΣΙΝ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ ΠΑΝΟΥ ΚΟΡΩΝΑΙΟΥ

—Μία ἐπιστολή του ἐκ Κρήτης.
—Τὸ δράμα τῆς Μονῆς Ἀρκαδίου.

Ὁ Στρατηγὸς Πᾶνος Κορωναῖος εἶχεν, ὡς γνωστόν, κατέλθει εἰς Κρήτην διὰ ν' ἀγωνισθῇ ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῶν Κρητῶν.

Τὴν νύκτα τῆς τρίτης τῆς 8ης Νοεμβρίου τοῦ 1866 ποὺ ἐπολιορκεῖτο τὸ ἡρωϊκὸν Ἀρκάδι, ἕνας Παπαχρανιώτης ἐβγῆκεν ἀπὸ τὸ Μοναστῆρι μ' ἕνα ἄλλον Κρητικὸν καὶ ἐπῆγεν εἰς Μυλοπόταμον ζητῶν βοήθειαν. Ὁ Κρητικὸς συνηντήθη μὲ τὸν Κρῆτα ἐπίσης Ξανθουδάκη ὁ ὁποῖος ἐφρούρει ἐκεῖ πλησίον καὶ ὁ ὁποῖος τὸν ἔστειλεν εἰς τὸν Κορωναῖον εὑρισκόμενον εἰς μίαν καὶ ἡμίσειαν ὥραν μακρυὰ ἀπὸ τὸ Ἀρκάδι εἰς ἕνα ἐκκλησιδάκι.

Ὁ Κορωναῖος ἔδωκεν ἐπιστολὴν εἰς τὸν ἀπεσταλμένον πρὸς τὸν ἐν Ἀρκαδίῳ Δημακόπουλον τὴν ὁποίαν οὗτος καὶ ἔφερεν εἰς τὴν Μονήν. Οἱ ἐν Ἀρκαδίῳ ἠμποροῦσαν νὰ φύγουν κατὰ τὰς δύο πρώτας νύκτας τῆς πολιορκίας, διότι ἡ Μονὴ ἐπολιορκεῖτο μέχρι τῆς πέμπτης τὸ ἑσπέρας. Ἀλλ' ἀφ' ὅτου ἄρχισεν ἡ πολιορκία ἔβρεχε ραγδαίως γύρω τῆς Μονῆς καὶ εἰς ὅλας τὰς ἐπαρχίας, ἐνῷ παραδόξως εἰς τὴν Μονὴν δὲν ἔβρεχε. Καὶ αὐτὴ ἡ ραγδαία βροχὴ ἠμπόδισε τοὺς χριστιανοὺς ποὺ εἶχον μάθει τὴν πολιορκίαν νὰ φθάσουν γρήγορα καίτοι ξεκίνησαν.

Ὁ Κορωναῖος εὑρίσκετο ἐκεῖ κοντά, ὡς εἴπομεν, μὲ 40 ἐθελοντὰς καὶ προσεπάθησε νὰ μαζέψῃ καὶ ἄλλους ἀλλ' ἡ βροχὴ τοὺς ἠμπόδισε. Τὴν τετάρτην, διακοπείσης ὀλίγον τῆς βροχῆς, τετρακόσιοι Μυλοποταμίται ἔσπευσαν καὶ ἐπολέμησαν ἐξ ἑνὸς μέρους τοὺς Τούρκους μαζὺ μὲ τριακοσίους ἄλλους Ἀμαριῶτες, ἀλλ' ἦτο ἀργὰ διότι ἡ καταστροφὴ εἶχεν ἐπέλθη καὶ ὁ Κορωναῖος ἐγύρισε πίσω ὅλα τὰ μπαϊράκια (σώματα ἐπαναστατῶν) διότι ἦτο ἀργὰ πλέον νὰ σώσουν τὸ Ἀρκάδι, ὅπως τοὺς εἶπε.

Διὰ τὴν καταστροφὴν τοῦ Ἀρκαδίου ὁ Κορωναῖος ἀπέστειλεν εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις ἐπιτροπὴν τῶν Κρητῶν τὴν κατωτέρω ἐπιστολήν:

Ἀσκύφου 15 Νοεμβρίου 1866

Πρὸς
Τὴν ἐν Ἀθήναις Ἐπιτροπὴν τῶν Κρητῶν.

Κύριοι,

Νέον δρᾶμα ἐπίσης ἡρωϊκὸν καὶ ἴσως τραγικώτερον ἐκείνου τοῦ Μεσολογγίου παρασταθὲν κατ' αὐτὰς εἰς Ἀρκάδιον τῆς Κρήτης 250 ἥρωες καὶ 750 γυναικόπαιδα ἀπεφάσισαν ἐν γνώσει ν' ἀποθάνουν ἡρωϊκῶς ὑπὲρ τῆς πατρίδος των.....

Μετὰ ταῦτα ἐπληροφορήθην τ' ἀκόλουθα. Ὁ ἐχθρὸς μετὰ 36 ὡρῶν προσβολὴν ὑπὸ 9.000 στρατοῦ καὶ 4 πυροβόλων ἔκαμαν ρήγματα παρὰ τῇ θύρᾳ καὶ εἰσῆλθεν ἐντός περὶ τὴν πέμπτην ὥραν τῆς ἑσπέρας, ἀλλὰ μόνον τὸ μεσονύκτιον ἔπαυσεν ἡ μάχη. Κατ' ἐπανάληψιν ἐξέβαλον οἱ πολιορκούμενοι τῆς Μονῆς τοὺς ἐχθρούς καὶ ἐκ νέου εἰσέβαλον. Πολλάκις ἔκαμαν ὑπονόμους οἱ πολιαρκούμενοι καὶ ἔθαψαν πολλοὺς τῶν ἐχθρῶν συνταφιαζόμενοι καὶ αὐτοί. Οὐδεὶς ἐλάλησέ ποτε περὶ παραδόσεως. Τέλος πολλοί, ὅτε δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ πολεμήσωσι, ἐγκατέλειπον μόνοι τὸ ζῆν. Οὕτω ἔπραξε, λέγουν, καὶ ὁ μάρτυς ἡγούμενος Γαβριήλ, τοῦ ὁποίου εὑρέθη τὸ σῶμα ἄνευ κεφαλῆς καὶ τῆς δεξιᾶς χειρός. Χίλιοι πεντακόσιοι ὀθωμανοὶ ἐφονεύθησαν, ἐκ τῶν ὁποίων οἱ ἡμίσεις ἐκ τῶν ἐντοπίων. Ἄλλοι τόσοι εἶνε οἱ τραυματισμένοι.

Ἡ θηριωδία τοῦ ἐχθροῦ ἀρχηγοῦντος τοῦ Μουσταφᾶ πασσᾶ εἶνε ἀνωτέρα πάσης διηγήσεως. ***Ἐν στόματι μαχαίρας ἐπέρασεν ὅλα τὰ γυναικόπαιδα πλὴν νεανίδων τινῶν εὐειδῶν. Ἐκ τῶν στομάτων ἄναψαν φούρνους καὶ ἐντὸς ἔρριπτον τοὺς δυστυχεῖς παῖδας καὶ βρέφη.*** Ἀπέκοψαν τὰς κεφαλὰς ὅλων σχεδὸν τῶν φονευμένων διὰ νὰ τὰς φέρουν τρόπαια εἰς τὸν Μουσταφᾶν καὶ ὅστις ἀληθῶς τοὺς ἀντήμοιψε διὰ χρημάτων. Ὅλους ὅσους συνελήφθησαν ζῶντες, εἴτε ἐκ περιστατικῶν ὅλως ἀπροβλέπτων, εἴτε διότι δὲν ἐπρόφθασαν νὰ δώσουν εἰς τὸ ζῆν μόνοι τέλος, ἐτουφέκισαν ἰδίως ἔπραξε τοῦτο εἰς τοὺς Ἕλληνας. Ἅμα ὁ ἅγριος Μουσταφᾶς ἤκουεν ὅτι ἦτο Ἕλλην ὁ αἰχμαλωτισθείς, διέτασσε νὰ τουφεκισθῇ, μεταξὺ αὐτῶν συγκαταριθμεῖται καὶ ὁ φρούραρχος Δημακόπουλος ἀνθυπολοχαγὸς ἐλθὼν μετ' ἐμοῦ ἐξ Ἑλλάδος, ἀλλὰ λεπτομερέστερα τὰ περὶ αὐτοῦ καὶ περὶ ἄλλων. Ξένοι εὑρέθησαν ἐντὸς περὶ τοὺς 40 μεταξὺ τῶν ὁποίων ἐνθυμοῦμαι τὸν πρῶην ἐπιλοχίαν Χριστοφίδην ἐκ Μεσσηνίας, τὸν πρῶην ἀνθυπασπιστὴν καὶ μετὰ ταῦτα μοναχὸν εἰς Ἅγιον Ὄρος Λοντόπουλον ἐκ Πατρῶν.

Ἡ τελευταία σκηνὴ τοῦ δράματος ἦτο ἡ ἀνάφλεξη μιᾶς ὑπονόμου ἣν εἶχον προετοιμάσει οἱ πολιορκούμενοι καὶ εἰς ἣν ἔδωσαν πῦρ οἱ ἐπιζῶντες, ἀφοῦ ἀφῆκαν καὶ ἐπληρώθη τὸ μέρος ἐκεῖνο ἐξ ἐχθρῶν.

Ἀφ' ἧς ἔφθασα εἰς Ἀρκάδι, τὴν πρώτην φορὰν ἐλάβομεν ὅλα τὰ δέοντα μέτρα διὰ τὴν πολιορκίαν καὶ ἀναχωρῶν τὴν τελευταίαν ἡμέραν εἶπα εἰς τὸν ἥρωα Δημακόπουλον: ***«Θέλεις ὑπερασπισθῇ τὸ Ἀρκάδι μέχρι τελευταίας πνοῆς». —«Θέλω ἐκτελέσει τὰς διαταγάς σας κατὰ γράμμα»*** ἀπήντησεν ὁ γενναῖος στρατιώτης καὶ ἐστάθη εἰς τὸν λόγον του.

Οἱ λόγοι οὗτοι εἶνε ἱστορικοὶ διὰ τοῦτο καὶ τοὺς ἀναφέρω. Ἅπαντες δὲ ἠμιλλῶντο τίς νὰ πράξῃ γενναιότερα. Ὁ ἡγούμενος διὰ τῆς μιᾶς χειρὸς ἐκράτει τὸν σταυρὸν καὶ διὰ τῆς ἑτέρας τὸ ξίφος. Ὁ καπετὰν Παῦλος Σικκᾶς ἢ Κοῦβος ἄλλοτε ὑπηρετήσας παρὰ τῇ ἀστυνομίᾳ ἐν Ἑλλάδι ὅτι ὥρμησε ξιφήρης ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν καὶ ἀφοῦ ἔσφαξε πολλοὺς τοὺς ἐδίωξε καὶ ἐπὶ τέλους ἐκάη διὰ τῆς ὑπονόμου, ἀλλὰ λέγεται ὅτι ζῇ. Ἡ ἱστορία θέλει συλλέξει πράξεις ἀξίας τῶν ἐνδοξοτέρων πράξεων τῶν προγόνων των.

ΠΑΝΟΣ ΚΟΡΩΝΑΙΟΣ

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΤΙΝΕΣ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΠΕΡΙ ΚΟΡΩΝΑΙΟΥ

Ὁ Κορωναῖος, ὡς γνωστόν, ἐγεννήθη ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκ Κυθηρίων γονέων τὸ 1809. Ἐκεῖ ἐδιδάχθη τὰ πρῶτα γράμματα καὶ κατόπιν ἐφοίτησεν εἰς τὴν Ἰόνιον Ἀκαδημίαν τῆς Κερκύρας. Νεώτατος κατῆλθεν εἰς τὴν ἀγωνιζομένην Ἑλλάδα καὶ ὑπηρέτησε ἐν τῷ τακτικῷ στρατῷ ὑπὸ τὸν Ρόδιον, κατόπιν δὲ εἰσῆλθεν ὡς ὑπότροφος τοῦ Κράτους εἰς τὴν στρατιωτικὴν Σχολὴν Αἰγίνης τὴν ὁποίαν εἶχεν ἱδρύσει ὁ Καποδίστριας. Φύσει γενναῖος, μετέσχεν ὁ Κορωναῖος εἰς τοὺς Κριμαϊκούς, τοὺς Συριακούς, τοὺς Αἰγυπτιακοὺς καὶ Κρητικοὺς πολέμους καὶ ἐπαναστάσεις μετὰ θάρρους καὶ μεγάλης ἀνδρείας. Ἐπὶ τῆς πρώτης Δυναστείας ἔγεινεν ὁ σπουδαιότερος ἐπαναστατικὸς παράγων κατὰ τοῦ Ὀθωνος, κατὰ δὲ τὴν Μεσοβασιλείαν ἔγεινεν ἀρχηγὸς τῆς ἐν Ἀθήναις Ἐθνοφυλακῆς καὶ τοῦ στρατοῦ τῆς μερίδος τῶν Ὀρεινῶν.

Ὁ Κορωναῖος ὡς πολιτευτὴς ἐξελέγετο πάντοτε βουλευτὴς Κυθήρων, καὶ ἐγένετο δίς ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν. Ἦτο ἀνέκαθεν πολιτικὸς φίλος τοῦ Χ. Τρικούπη μετὰ τοῦ ὁποίου διεφώνησεν κατὰ τὸ 1883 ἐξ αἰτίας τοῦ στρατιωτικοῦ του προγράμματος, καὶ ἔκτοτε ἔμεινε μὲν ὡς ἀντιπολιτευόμενος ἀλλὰ δὲν ἐτάχθη ὑπὸ κανένα πολιτικὸν κόμμα. Ὡς βουλευτὴς εἰργάσθη διὰ τὰ Κύθηρα, διετέλεσε δὲ τοιοῦτος μέχρι τῆς ἐφαρμογῆς τῆς εὐρείας περιφερείας τοῦ 1887 ὅτε ἐξετέθη ἐκτὸς παντὸς συνδυασμοῦ εἰς τὸν νομὸν Ἀργολιδο-Κορινθίας καὶ ἀπέτυχε, ὅπως ἀπέτυχε καὶ κατόπιν εἰς δύο κατ' ἐπανάληψιν ἐκλογὰς ἐν Ἀττικῇ ὅπως καὶ εἰς τὰς ἐκλογὰς τοῦ 1892 ἐν Κυθήροις ὁπότε ἐπὶ ψηφοφορησάντων 2.182 ψηφοφόρων ἔλαβεν μόνον 730 ψήφους. Ἔκτοτε ἔπαυσε πολιτευόμενος καὶ ἀπεβίωσεν εἰς τὰς Ἀθήνας τὸ 1899 ἔνδα ἐτάφη μετὰ τιμῶν.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΩΝ ΕΞΩ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΚΥΘΗΡΑΪΚΩΝ ΠΑΡΟΙΚΙΩΝ

Ὁ ἱερὸς ναὸς τῆς ἐν Σίδνεϋ τῆς Αὐστραλίας Ἁγίας Τριάδος μὲ τοὺς πρὸ αὐτοῦ ἑορταστὰς καὶ τὸν νῦν βουλευτήν μας, κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς 24 Σεπτεμβρίου τοῦ 1926, ἐπετείου τῆς ἐν τῇ νήσῳ μας ἑορτῆς τῆς Παναγίας Μυρτιδιωτίσσης.

(Ἐκ τοῦ «Ἡμερολογίου τῶν Ἀναμνήσεων» τοῦ κ. Π. Τσιτσίλια»)

Η ΣΑΤΥΡΑ ΤΩΝ ΣΥΓΧΡΟΝΩΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ ΚΑΙ Η ΣΑΤΥΡΑ ΤΟΥ "ΡΩΜΗΟΥ,, ΤΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΣΟΥΡΗ

Ὁ σύγχρονος καθημερινὸς τύπος τῶν Ἀθηνῶν καθιέρωσεν ἀπό τινος χρόνου τὴν δημοσίευσιν σατυρικῶν στίχων διὰ τὰ πρόσωπα καὶ τὰ πρᾶγματα τῆς Ἑλλάδος. Τὸ γεγονὸς αὐτὸ μαρτυρεῖ τὴν ἀνάγκην τὴν ὁποίαν αἰσθάνεται ὁ Ἕλλην νὰ εὐθυμήσῃ καὶ νὰ κιρωνευθῇ. Διὰ τοῦτο καὶ ἐγένοντο πολλαὶ ἐσχάτως ἀπόπειραι ἐκδόσεως καὶ διαιτέρων σατυρικῶν φύλλων αἱ ὁποῖαι ὅμως ἐναυάγησαν, ὄχι ἐλλείψει θεμάτων, ἀλλὰ διότι δὲν εὑρέθη ἀκόμη ὁ προικισμένος μὲ τὸ ἀπαιτούμενον εὐρὺ σατυρικὸν πνεῦμα καὶ τὸ ποιητικὸν τάλαντον ἄνθρωπος. Αὐτὰ φαίνεται νὰ παρέμειναν προνόμιον τοῦ ἀθανάτου Σουρῆ ὁ ὁποῖος, εἰς τὸν ἄφθαστον «Ρωμηόν» του, ἀνέπτυξεν ὅλον τὸ Ἀριστοφάνειον σατυρικόν του τάλαντον καὶ ἔκαμε καὶ κάτι πλέον. Περιέλαβε στίχους ἐνθουσιώδους πατριωτικῆς ἐξάρσεως οἱ ὁποῖοι, ὄχι ὀλίγον συνετέλεσαν εἰς τὴν καλλιέργειαν καὶ τὴν ἀναπτέρωσιν τῶν ἐθνικῶν μας ἐλπίδων καὶ πόθων, καὶ συνεκράτησεν τὸ πῦρ τοῦ πατριωτικοῦ ἐνθουσιασμοῦ ἄσβεστον μεταξὺ τοῦ τότε ὑποδούλου ἑλληνισμοῦ ἐν μέσῳ τοῦ ὁποίου, παρ' ὅλας τὰς ἀγρίας καταδιώξεις, εὐρύτατα καὶ μυστικὰ ἐκυκλοφόρουν κατὰ χιλιάδας τὰ φύλλα τοῦ «Ρωμηοῦ».

Ἐκ διαφόρων φύλλων διαφόρων ἐτῶν τοῦ «Ρωμηοῦ» αὐτοῦ τοῦ Σουρῆ σταχυολογοῦμεν καὶ ἡμεῖς ὀλίγα τινὰ χάριν τῶν συμπολιτῶν μας, οἱ ὁποῖοι γνωρίζουν ὅτι ὁ Σουρῆς ἦτο ἐκ πατρὸς Κυθήριος γεννηθεὶς ἐν Σύρῳ τῷ 1853, καὶ τοῦ ὁποίου τὸ στάδιον ἔχει ἐν βραχυλογίᾳ ὡς ἑξῆς:

Ὁ Γεώργιος Σουρῆς προωρίζετο ὑπὸ τοῦ πατρός του νὰ γίνῃ κληρικός. Ἐκ λόγων ὅμως οἰκονομικῶν ἠναγκάσθη μόλις ἐτελείωσε τὸ γυμνάσιον νὰ γίνῃ ὑπάλληλος εἰς ἕνα κατάστημα ἐν Ταϊγανίῳ. Τὸ ἐπάγγελμα ὅμως αὐτὸ δὲν συνεφώνει πρὸς τὸν χαρακτῆρα του καὶ διὰ τοῦτο κατελθὼν εἰς Ἀθήνας, εἰργάσθη ὡς γραφεὺς συμβολαιογραφείου ἐγγραφεὶς συγχρόνως εἰς τὴν Φιλοσοφικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου. Ὅταν ὅμως ἔδωκεν ἐξετάσεις ἀπερρίφθη εἰς τὴν μετρικὴν ἀπὸ τὸν σπανὸν καθηγητήν του Σεμιτέλον τὸν ὁποῖον βραδύτερον ὁ Σουρῆς κατέστησε διάσημον διὰ τῶν στίχων του. Συγχρόνως τότε ἤρχισε νὰ γράφῃ εἰς διάφορα σατυρικὰ περιοδικὰ ὡς ὁ «Ἀσμοδαῖος», ὁ «Ῥαμπαγᾶς», τὸ «Μὴ χάνεσαι», ὁ «Ἀριστοφάνης» κλπ.

Τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1883 ἤρχισε τὴν ἔκδοσιν τῆς σατυρικῆς ἐφημερίδος ὁ «Ρωμηὸς» ἐμμέτρως καὶ ἑβδομαδιαίως, τῆς ὁποίας ἦτο ὁ μόνος συντάκτης καὶ ἡ ὁποία ἀνεγινώσκετο ἀπλήστως ἀπὸ ὅλον τὸν Ἑλληνισμόν. Ὁ Σουρῆς ἔγραψε καὶ διάφορα θεατρικὰ ἔργα καὶ ποιήματα πλεῖστα τῶν ὁποίων μετεφράσθησαν καὶ εἰς ξένας γλώσσας, ἀπέθανεν δὲ τῷ 1919 ἐν τῇ ἐν Νέῳ Φαλήρῳ οἰκίᾳ του τὴν ὁποίαν τοῦ εἶχον προσφέρει οἱ θαυμασταί του, καὶ ἐτάφη δημοσίᾳ δαπάνῃ.

Ὁ Σουρῆς ὡς πρῶτον, ὡς ἀνωτέρω εἴπομεν, στόχον τῆς σατύρας του ἔκαμε τὸν ἀπορρίψαντα αὐτὸν σπανὸν καθηγητήν του Σεμιτέλον. Τοῦ Σεμιτέλου αὐτοῦ μεταφέρομεν ἐκ τοῦ «Ρωμηοῦ» τοῦ 1885 τὴν γελοιογραφίαν μὲ στίχους τοῦ Σουρῆ ἐμπνευσμένους ἀπὸ τὸν πολεμικὸν ὀργασμὸν ὅστις εἶχε καταλάβει τότε ὁλόκληρον τὴν Ἑλλάδα, καὶ διὰ τὸν ὁποῖον ὁ «Ρωμηὸς» ἔγραφεν:

—Ὁ βασιλεὺς ἐφώναξε νὰ κάμωμε θυσία.
Ζήτω λοιπὸν ὁ πόλεμος κι' ἡ αἱματοχυσία.

Διὰ τοῦ ἔθνους τὸ καλὸν τὸ πᾶν κι' ἐγὼ θὰ [πράξω
Λατινικὰ καὶ μετρικὴν παράμερα θ' ἀφήσω,
καὶ μὲ ξουράφι ἀγγλικὸ στοὺς [Σλάβους θὰ πετάξω,
κι' ἀρσενικῶν καὶ θηλυκῶν τῆς τρίχαις θὰ [ξουρίσω.
Ἐμπρὸς λοιπόν.... ἀπὸ Σπανοὺς [θὰ κάμω ἕνα σῶμα,
κι' ἢ κόπτω κᾶθε τρίχα των, ἢ [πίπτω εἰς τὸ χῶμα.

Εἰς τὸ ἴδιο αὐτὸ φύλλον ὁ Σουρῆς δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ λησμονήσῃ καὶ τὸν συμπολίτην μας πρόεδρον ἄλλοτε τῆς Βουλῆς Στέλλιον Κασσιμάτην τὸν ἀποκληθέντα Νοόμετρον ἐξ αἰτίας ἑνὸς ὑπ' αὐτοῦ ἐπινοηθέντος τρόπου πρὸς καταμέτρησιν τοῦ ἀνθρωπίνου Νοῦ!

Καὶ τοῦ συμπολίτου μας τούτου Κασιμάτη μεταφέρομεν τὴν γελοιογραφίαν ἐκ τοῦ «Ρωμηοῦ» μὲ τοὺς σχετικοὺς στίχους, ἐμπνευσμένους καὶ αὐτοὺς ἀπὸ τὸν ἴδιον τότε πολεμικὸν ὀργασμόν.

Κι' ὁ Κασσιμάτης μὲ φουστανέλλα
μὲ μιὰ μανδήλα καὶ μαναβέλα.
Κι' ἐγὼ τοῦ Νοομέτρου ὁ μέγας Κασσι- [μάτης
ἀφίνω τὴν Ἀγγλίαν καὶ τὴν Ἀμερικήν.
καὶ τρέχω κατὰ Σλάβων Θερμὸς ἐπαναστάτης,
φορῶν καὶ φουστανέλαν ἀρματωλοῦ λευκήν.
Κάθε ἀδικημένος εἰς τὴν διπλωματίαν
ὀπίσω μου ἂς ἔλθῃ 'στὴν νέαν ἐκστρατείαν.

Ὁ Σουρῆς ἀνεδείχθη ὑπέροχος εἰς τὴν πολιτικὴν κυρίως σάτυραν. Οἱ στίχοι του τσουχτεροὶ ἀλλ' ἄκακοι, προκαλοῦσαν αὐθόρμητο τὸ γέλοιο. Μία ἰδέα τῆς σατύρας του αὐτῆς δίδουν οἱ κατωτέρω στίχοι δημοσιευθέντες εἰς τὸν «Ρωμηὸν» τοῦ 1887 ὁπότε ὁ Θεόδωρος Δεληγιάννης ἔχασεν τὰς ἐκλογὰς καὶ ἐκέρδισεν ὁ Τρικούπης:

Ζιφίρ μπαλὲρ κι' ἀμὰν ἀμὰν!... [βαρεῖτε τὰ βιολιά,
καὶ ἡ ἐλπὶ ἐκέρδισε, ἐκέρδισ' ἡ ἐλπή.
Νέοι σωτῆρες ἔρχονται στὸ ναυαγῆσαν [κράτος,
ὁ Χατζηγάκης, ὁ Πεζᾶς καὶ ὁ Καβαλλιεράτος,
ὁ Κοκοσλῆς, ὁ Κοτσομπλῆς, ὁ Τσίμ- [πλης καὶ ὁ Μίξης,
καὶ ἄλλα τέτοια μούτσουνα ποὺ [εἶνε γιὰ νὰ φρίξῃς.
Ἀλλ' ὅμως δὲν θὰ 'δῶ καὶ σέ, Γκρι- [ζώτη τῶν Ναυτίκων,
ὁποῦ συχνὰ ἐσώβρακον ἐφόρεις [μὴ παστρίκον!

Εἰς τοὺς ἐπιλαχόντας καὶ τοὺς ἀποτυχόντας

Ἀποτυχόντες δυστυχεῖς, μὲ πόνο θὰ σᾶς [κλάψω
κι' ἕνα τραγοῦδι θλιβερὸ γιὰ χάρι σας [θὰ γράψω.
Θὰ κάμῃ τώρα ὁ καθεὶς παράπο- [να κι' ἐνστάσεις,
θὰ πῇ ὅτι τοῦ ἔκαμαν μυρίας ἐπεμβάσεις,
καλπονοθεύσεις φανερὰς καὶ βιαιοπραγίας,
καὶ ὅτι τὸν ἀπέκλεισαν μὲ τὰς ραδιουργίας.

Ὅ,τι κι' ἂν πῇ καθένας σας μεγάλο [δίκηο ἔχει,
ἀλλ' ὅμως τὰ παράπονα κανένας δὲν [προσέχει.
Πῶς δίκηο ἔχετε πολὺ κι' ἐγὼ τὸ βεβαιώνω,
μὰ ἕνα εἶνε μοναχὰ πικρὴ ἀλήθεια μόνο
πῶς δὲν θὰ πᾶτε στὴ βουλὴ καὶ σεῖς [σὰν βουλευταί
κι' οὔτ' ἐπιχορήγησι θὰ πάρετε ποτέ.
Πᾶν τὰ χρυσᾶ ὀνόματα καὶ τὰ μεγάλα τζάκια,
καὶ τώρα ἐξεφύτρωσαν πολλοὶ παρακεντέδες,
γι' αὐτοὺς κτυποῦν τὰ τούμπανα, [γι' αὐτοὺς τὰ παλαμάκια,
γι' αὐτοὺς ἐπιχορήγηση, γιὰ σᾶς [οἱ τενεκέδες.

Ἀλλ' ὁ Σουρῆς δὲν ἦτο μόνον σατυρικὸς ποιητής. Ἦτο καὶ ἐθνικὸς ποιητὴς μὲ καρδίαν πάλλουσαν ἀπὸ ἀγνὸν αἴσθημα πατριωτισμοῦ, καὶ ἦτο ἀκόμη ποιητὴς—προφήτης. Οἱ σκορπισμένοι εἰς τὸν «Ρωμηὸν» ἐθνικοὶ στίχοι του δὲν βρῆκαν ἀκόμη τὸν ἄξιον σχολιαστήν των. Ὀλίγους τέτοιους στοίχους ἀναγομένους εἰς σύγχρονα γεγονότα παραθέτομεν κατωτέρω, καὶ ὡς ἐπικαίρους ἄλλως τε.

Ἦτο τὸ ἔτος 1917, ἔτος πλῆρες μεγάλων ἐθνικῶν καὶ πολιτικῶν γεγονότων. Καὶ ὁ Σουρῆς ἔγραφε μὲ τὴν πέννα τῆς πατριωτικῆς του ψυχῆς εἰς τὸν «Ρωμηόν» του.

Κι' ἔβλεπα τὸ σκαφίδιον
πρὸς δόξαν μας ἀΐδιον
παντοῦ νὰ διαρρέῃ.

Κι' ἦσαν εἰς ἄθλους γόνιμοι
ἐκεῖνοι οἱ περιώνυμοι
Σκουλουδογουναρέοι.

. . . . . .

Κι' ἐκυβέρνα αὐτὸ τὸ κράτος
δρατῶς τε κι' ἀοράτως
κάθε κούτσαβος τοῦ δρόμου,
κάθε μόρτης ἐκτὸς νόμου.

Κι' ἦτον ἕνα κράτος ζόφου,
φρίκης καὶ λιμοῦ καὶ ψόφου,
Κι' ἄρχισε ποικίλος κόσμος [ἔντρομος ν' ἀποδημῇ
ἀπ' αὐτὰ τὰ Δεσποτάτα,
ποῦ δὲν εὕρισκες πατάτα,
ποῦ δὲν εὕρισκες ψωμί.

. . . . . .

Κι' ἔλεγα καθὼς γνωρίζεις, καὶ στὸν [πρῶην Βασιλῆ,
πῶς δὲν γίνεται δουλειὰ
μὲ πολλοὺς Καγκελαρίους
καὶ μὲ Σφουγκοκωλαρίους.

Μὲς στὰς κρίσεις τὰς ραγδαίας
μὲ πλανῶντας μὴν πλανᾶσαι,
τῆς ἑλληνικῆς ἰδέας
Στρατηλάτης μόνο νᾶσαι.

Τῶν αὐλῶν τοὺς παροσίτους μὴν τοὺς [ἐμπιστεύεσαι,
στρέφε πάντοτε 'ψηλά,
μὴν κυτάζῃς χαμηλά.
Δὲν μπορεῖς νὰ βασιλεύῃς καὶ νὰ [πολιτεύεσαι.

Πέφτει, Βασιλῆ, κι' ὁ Θρόνος,
πρόσεξε μὴ μετανοιώσῃς,
δὲν τὸν σώζει κι' ὁ Βαρῶνος
κι' ἐπιστράτων ὀργανώσεις.

Πέφτουν εὔκολα κι' οἱ θρόνοι
μὴν ἀκοῦς δολίας γνώμας.
Μοναρχίαις δὲν σηκόνει
καὶ τὸ κλῖμα τὸ δικό μας.

Ἦτο ἡ ἐποχὴ καθ' ἣν ὁ τότε μεγαλουργὸς κυβερνήτης τῆς Ἑλλάδος κατελθὼν ἐκ Θεσσαλονίκης εἰς Ἀθήνας ἐνέτεινε τὰς δυνάμεις του διὰ νὰ ἐξασφαλίσῃ εἰς τὸ Ἔθνος τὰ χρήσιμα εἰς αὐτὸ ἐκ τοῦ παγκοσμίου πολέμου πλεονεκτήματα, καὶ παρεσκεύαζε τὴν Ἑλλάδα τῶν πέντε θαλασσῶν καὶ τὴν πραγματοποίησιν τῶν ὀνείρων τῆς Πόλης.

Καὶ ὁ Σουρῆς ἔμπλεως πατριωτικῶν αἰσθημάτων ἔγραφε:

Μὰ καὶ τώρα ποὺ τὸ Γένος [θέλει νὰ ξαναφτερώσῃ
τὴν ψυχή του σὰν καὶ πρώτα, [γυμνοσάλιγκοι καμπόσοι
μᾶς γεμίζουν σάλια πάλι
καὶ σηκόνουνε κεφάλι.

Ὅμως 'γειά του τοῦ Δευτέρη,
ποῦ βαρὺ σηκόνει χέρι
καὶ θὰ τοὺς τὴν καταφέρῃ.

Κι' ἂν τὸ Γένος πονῇ
κι' ἂν φρυάττουν οἱ λύκοι
ἦλθε τώρα κλεινή,
μεγαλώνυμος νίκη.

Νέα σύμβολα φέρων
καὶ θεσμῶν ἐλευθέρων
κελαδῆστρα γαλιάνδρα
καὶ μελλόντων προφήτης,
τὸν ὑπέροχον ἄνδρα
μεγαλύνω τῆς Κρήτης.

Παιὰν ἀπηχεῖ
καὶ βλέπ' ἡ ψυχὴ
δράματ' ἀόρατα.

Καὶ κρούω μ' ἐλπίδας
παγχρύσους ἀσπίδας
καὶ πάγχρυσα ἀόρατα.

Ὁ Σουρῆς μόλις ἐπρόφθασε νὰ παραστῇ εἰς τὸ κορύφωμα τῆς Ἑλληνικῆς δόξης. Δὲν ἔζησεν ὅμως διὰ νὰ γίνῃ καὶ αὐτὸς μάρτυς τῆς Ἐθνικῆς συμφορᾶς. Καὶ κατὰ τοῦτο ἀπέθανεν εὐτυχής. Ἐὰν ἔζῃ θὰ εἶχε πλούσιον ὑλικὸν διὰ τὸν «Ρωμηόν» του, καὶ θὰ συνέβαλε καὶ πάλιν διὰ τῆς Μούσης του εἰς τὸν σωφρονισμὸν τῶν νεωτέρων Ἑλλήνων.

Σήμερον πολλοί, ὡς ἐν ἀρχῇ εἴπομεν, προσπαθοῦν νὰ μιμηθοῦν τὸν Σουρῆν δημοσιεύοντες εἰς τὰς καθημερινὰς ἐφημερίδας σατυρικοὺς στίχους, οὐδεὶς ὅμως ἠδυνήθη ἀκόμη νὰ τὸν φθάσῃ.

Π. Κ. Τ.

ΤΟΥ ΑΔΑΜΑΝΤ. ΚΟΡΑΗ

Τῆς κοινωνίας ἡ συμβιώσεως τῶν ἀνθρώπων μόνη βάσις στερεά, μόνος ἀδιάλυτος σύνδεσμος εἶνε ἡ δικαιοσύνη ἤγουν ἐκείνη ἡ πολιτικὴ κατάστασις, εἰς τὴν ὁποίαν διὰ νὰ ζήσῃ τις δὲν ἔχει ἀνάγκην οὔτε βίας οὔτε δόλου.

Ἀληθινὴ παιδεία εἶνε ἡ δικαιοσύνη χωρὶς τῆς ὁποίας ὅλαι αἱ ἐπιστῆμαι γίνονται βαναυσικὰ καπηλικὰ ἐπιτηδεύματα.

ΓΙΑ ΜΙΚΡΟΥΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΥΣ

ΤΟ ΧΩΡΑΦΙ ΤΗΣ ΧΗΡΑΣ

Μιὰ φτωχὴ χήρα εἶχε ἕνα χωραφάκι συνορευόμενο μὲ τοὺς κήπους τοῦ χαλίφη Χακκάμ. Ὁ χαλίφης ἤθελε νὰ κτίσῃ ἕνα περίπτερο εἰς τὸ χωράφι τῆς χήρας, καὶ τῆς ἐπρότεινε νὰ τοῦ τὸ πουλήσῃ. Ἡ χήρα ἠρνήθη ὅλες τὶς προσφορές, καὶ τὸν εἰδοποίησε ὅτι οὐδέποτε θὰ θυσίαζε τὴν κληρονομία τῶν πατέρων της. Ὁ χαλίφης ὅμως Χακκάμ, ὡς ἀντάξιος ὑπουργὸς ἑνὸς δεσπότου; ἐπῆρε διὰ τῆς βίας τὸ χωράφι τῆς χήρας καὶ ἔκτισε εἰς αὐτὸ τὸ περίπτερο ποῦ ἤθελε.

Ἡ πτωχὴ γυναῖκα ἐν τῇ ἀπελπισίᾳ της, ἔτρεξε εἰς τὴν Κορδούη νὰ ἐξιστορίσῃ τὴ δυστυχία της εἰς τὸν Καδῆ τὸν Μπεχίρ, καὶ νὰ τὸν συμβουλευθῇ τί ἔπρεπε νὰ κάμῃ.

Ὁ καδῆς ἐσκέφθη ὅτι ὁ πρίγκηψ τῶν πιστῶν δὲν εἶχε κανένα δικαίωμα περισσότερο ἀπὸ τοὺς ἄλλους ὥστε ν' ἁρπάξῃ τὶς περιουσίες των, καὶ ἐμελέτα μὲ τί τρόπο θὰ ἠμποροῦσε νὰ ὑπενθυμίσῃ τὴν ἀλήθεια αὐτὴ εἰς τὸν Χακάμ, τὴν ὁποίαν καὶ οἱ καλλίτεροι πρίγκηπες ἠμποροῦσαν σὲ μιὰ στιγμὴ νὰ λησμονήσουν.

Μιὰ μέρα λοιπὸν ποὺ ὁ Χακκάμ, τριγυρισμένος ἀπὸ τοὺς αὐλικούς του, εὑρίσκετο εἰς τὸ ὡραῖο του περίπτερο ποὺ εἶχε κτίσει εἰς τὸ χωράφι τῆς φτωχῆς χήρας, παρουσιάζεται ἔξαφνα ὁ καδῆς ὁ Μπεχὶρ καβάλα εἰς τὸ γαϊδουράκι του κρατῶντας εἰς τὰ χέργια ἕναν ἀδιανὸν σάκκο.

Ὁ καλίφης, παραξενευθεὶς ἀπὸ τὴν παρουσία του, τὸν ρωτᾷ τί θέλει.

—Ὁ Πρίγκηψ τῶν πιστῶν, ἀπαντᾷ ὁ Μπεχίρ, ἔρχομαι νὰ σὲ παρακαλέσω νὰ μοῦ ἐπιτρέψῃς νὰ γεμίσω αὐτὸ τὸ σακκὶ ἀπὸ τὸ χῶμα ποὺ τὴ στιγμὴ αὐτὴ πατᾷς.

Ὁ Χακκαμ ἐδέχθη εὐχαρίστως, καὶ ὁ καδῆς ἐγέμισε τὸ σάκκο του. Ὅταν τὸν γέμισε ὡς ἐπάνω, τὸν ἐστήριξε ὄρθιο, καὶ πλησιάζοντας τὸν Χαλίφη τοῦ λέγει

—Σὲ παρακαλῶ θερμῶς, ἂν θέλῃς νὰ συμπληρώσῃς τὴν καλωσύνη σου, νὰ μὲ βοηθήσῃς νὰ φορτώσω αὐτὸ τὸ σάκκο εἰς τὸ γαϊδαρό μου.

Ὁ Χακκὰμ χαμογέλασε μὲ τὴν παράκλησι αὐτὴ τοῦ καδῆ, καὶ πῆγε νὰ τὸν βοηθήσῃ. Ὁ σάκκος ὅμως ἦτο βαρὺς καὶ μόλις κατώρθωσεν ὁ χαλίφης νὰ τὸν κουνήσῃ.

—Εἶνε βαρύς, λέγει γελῶντας εἰς τὸν καδῆ, ὁ Χακκάμ, καὶ δὲν μπορῶ νὰ σὲ βοηθήσω.

—Πρίγκηψ τῶν πιστῶν, εἶπε τότε μὲ μιὰ σοβαρότητα ἐπιβλητικὴ ὁ Μπεχίρ. Ὁ σάκκος αὐτὸς ποὺ σὺ βρίσκεις τόσῳ βαρύ, δὲν ἔχει μέσα του παρὰ ἕνα ἐλάχιστο μόνον μέρος ἀπὸ τὸ χωράφι ποὺ ἅρπαξες ἀπὸ ἕναν ὑπήκοό σου. Πῶς λοιπὸν θὰ σηκώσῃς ὅλο τὸ βάρος τοῦ χωραφιοῦ αὐτοῦ ὅταν θὰ παρουσιασθῇς ἐνώπιον τοῦ Μεγάλου δικαστοῦ φορτωμένος μὲ τὸ βάρος μιᾶς τέτοιας ἀδικίας;

Ὁ Χακκάμ, ἀποσβολωμένος ἀπὸ τὴν παρατήρησι αὐτή, τρέχει ἀμέσως καὶ ἀγκαλιάζει τὸν καδῆ, τὸν εὐχαριστεῖ, ἀναγνωρίζει τὸ σφάλμα του, καὶ καλῶντας ἀμέσως τὴν φτωχὴ γυναῖκα τῆς δίδει πίσω τὸ χωράφι της, καὶ τῆς χαρίζει καὶ τὸ περίπτερο ποὺ σ' αὐτὸ εἶχε κτίσει μὲ ὅλα τὰ ὡραῖα ἔπιπλα καὶ ὅσα ἄλλα πλούσια πράγματα εἶχε μέσα.

M.T.

ΠΡΟ ΕΙΚΟΣΙ ΠΕΝΤΕ ΕΤΩΝ

Εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμ. 50 φύλλον τῆς 8 Μαρτίου 1908 φύλλον τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἐδημοσιεύθη τὸ κάτωθι Β. Διάταγμα:

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'

Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων

Προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, τὸ γραφεῖον τοῦ μηχανικοῦ Κυθήρων ὑπάγομεν εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Νομομηχανικοῦ Ἀττικῆς.

Ὁ αὐτὸς Ὑπουργὸς δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6 Μαρτίου 1908

ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸς

Ν. Καλογερόπουλος

ΙΣΤΟΡΙΚΑΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΤΙΝΩΝ ΣΥΜΒΑΝΤΩΝ ΕΝ ΚΥΘΗΡΟΙΣ

Γρηγορίου Λογοθέτου Ἱερομονάχου τοῦ ἐκ Μυλοποτάμου

1780 — 1823

Τὰς κατωτέρω ἐνδιαφερούσας σημειώσεις τοῦ ἱερομονάχου Λογοθέτου ἀναφερομένας εἰς σύγχρονα γεγονότα τῆς ἐποχῆς του, ἐκρίναμεν ἀκόπιμον ὅπως περιλάβωμεν ὁλοκλήρους εἰς τὰς στήλας μας πρὸς εὐκολίαν τῶν μελετητῶν τῆς κυθηραϊκῆς ἱστορίας.

1780. Φεβρουαρίου 1 ἡμέρα τῆς ἑβδομάδος Δευτέρα.

Ἔγινεν ἐπανάστασις ἀπὸ ὅλους τοὺς κατοίκους τῆς νήσου, μάλιστα ἀπὸ τὰ Μητάτα καὶ ἔξω ἐναντίον τοῦ αὐθέντος Πρεβεδούρου Πέτρου Μαρτζέλου, ὅπου ἦτο κατοικημένος εἰς τῆς Κυρᾶς τὸ χωρίον (Ποταμοῦ) κάνοντες πολλαῖς ἀδικίαις καὶ μὴ ὑποφέροντες οἱ ἄνθρωποι ἐσυνάχθησαν πλῆθος στοχαζόμενοι νὰ τὸν σκοτώσουν, ὅμως ἐγλύτωσε καὶ ὕστερα ἔγινε μεγάλη παίδευσις εἰς τοὺς δύο Καλουτσιάνους, τὸν σιὸρ Τζώρτζη καὶ Ἐμμανουήλ, τὸν υἱόν του καὶ σιὸρ Ἐμμανουὴλ Κασσιμάτη, τὸν Ραγγιονάτον, λέγοντες πῶς αὐτοὶ ἦτον ἡ αἰτία τοῦ σκανδάλου μὲ μερικοὺς ἀπὸ τὰ χωρία, ὥστε τοὺς ἄνωθεν ἄρχοντας καὶ δύο ἱερεῖς ἀπὸ τὸ χωρίον, τὸν Παππᾶν Γεώργιον Ἀρώνην καὶ Παππᾶν Παναγιώτην Διακάκην τοὺς ἐπῆραν εἰς τὴν Βενετίαν καὶ τοὺς ἔβαλαν εἰς τὰ βάσανα, μάλιστα τοὺς ἱερεῖς (ὡς χωρικοὺς) τοὺς ἔβαλαν εἰς τὰ καμαρότα (φυλακαῖς) ὅπου ἔλειψεν ὀλίγον νὰ χαθοῦν.

1781. Σεπτεμβρίου. Ἐσώθη ὁ δεσπότης Νεόφυτος Καλούτσης Μιχαλάκης ζήσας χρόνους 5, καὶ 5 μῆνας ὡς ἀρχιερεὺς λέγουν πῶς τὸν ἐφαρμάκωσε μὲ τὸν καφφὲ ὁ ἄνω Πρεβεδοῦρος Μαρτζέλος, ὡσὰν ποῦ ἦτο συγγενής, ἤγουν κουνιάδος τοῦ Τζώρτζη Καλούτση.

1782. Ἰανουαρίου 15 ἦλθεν ὁ νέος ἡγεμὼν Βιτζέντζος Μπέμπος.

1782. Μαρτίου 20. Ἐχειροτονήθη ἀρχιερεὺς ὁ αὐθέντης Ἄνθιμος Λεβούνης ἀπὸ τὸν Μονεμβασίας Ἰγνάτιον καὶ τὰς 22 Μαρτίου τὴν Μεγάλην Τρίτην ἀνέβη εἰς τὸν ἔνδοξον ἐπισκοπικὸν θρόνον.

1783. Ἰουνίου 17. Ὁ Μιχάλης Φριλίγγος ἐσκότωσε τὸν ἀνεψιόν του Δημήτρη τὸν ἐπιλεγόμενον Χιώτην καὶ τὸν ἔρριψε μέσα σ' ἕνα χαραμπό.

1784. Ἦλθεν ὁ νέος ἡγεμὼν Δαβὶδ Τριβιζάν.

1787. Ἀπριλίου 10. Ἐπήγαμε εἰς τὰ Μητάτα καὶ ἐνεθρονίσαμε τὸν θεῖόν μου τὸν διδάσκαλον εἰς τὸν Ναὸν τῆς Ἁγίας Κυριακῆς.

1792. Ἦλθε κάποιος ἄνθρωπος Ρουμελιώτης, λεγόμενος Λάμπρος Κατσώνης ἐκ Λεβαδείας ὡσὰν Γενεράλες μὲ τὴν ἁρμάδα ἰδικήν του, καὶ μὲ παντιέραν Μοσχοβικὴν καὶ ἔκαμε μεγάλαις ἀνδραγαθίαις διὰ θαλάσσης ὅπου ἐκαταχάλασε πολλὰ καράβια τοῦ Τούρκου.

1794. Αὐγούστου 27. Ἀπέθανεν ὁ Πρεβεδοῦρος Ἀντώνιος Δανδόλος καὶ τὸν ἔθαψαν εἰς τὸ κάστρο.

1794. Φεβρουαρίου 8. Οἱ Λογοθετιάνοι ἐσκότωσαν τὸν καπετὰν Γιάννη Στάη κάτω εἰς τὰ περάματα, λεγόμενον ἀβολάδα διὰ τὴν αἰτίαν τοῦ ἀπαλταδόρου (μονοπωλητοῦ) Μαρῆ Κεφαλλονίτη καὶ πέρνοντάς τον ἀπ' ἐκεῖ εἰς τὰς 10 Φεβρουαρίου ἄνθρωποι σταλμένοι ἀπὸ τὸν Πρεβεδοῦρον, τὸν ἐπῆγαν εἰς τὸ κάστρο καὶ τὸν ἔθαψαν.

1795. 7)βρίου 2. Ἦλθεν ὁ Λεονάρδος Κορέρης κριτὴς Βενετσιάνος μὲ τρία καράβια εἰς τὸν Αὐλαίμονα, καὶ εἰς τὰς 17 τοῦ Σεπτέμβρη ἐβγῆκεν εἰς τὸ Μυλοπόταμον μὲ παράταξιν καὶ τιμὴν μεγάλην καὶ ἐπήγαμεν εἰς τὴν ἁγίαν Σοφίαν. Εἰς τὰς 24 ἔστειλαν εἰς τὰ Λογοθετιάνικα τριάντα σλαυούνους καὶ δύο καπεταναίους καὶ ἔπιασαν μὲ γελασμὸν ἓξ ἀνομάτους διὰ τὸν φονικὸν θάνατον τοῦ καπετὰν Γιάννη Στάη καὶ τοὺς ἐπῆρε κοντά του εἰς τοὺς Κορφούς.

1797. Αὐγούστου 10. Ἦλθεν ἕνας κομισάριος Φραντζέζος λεγόμενος Ρενόν, μὲ ἐξουσίαν ἀπὸ τὸν Γενεράλεν τῶν Κορφῶν Ἄγγελον Γεντιλῆ, ἐρχόμενος ἔκαμε προσταγὴν νὰ χαλασθῇ τό τε ἄρμα καὶ ρετράτο (ἐμβλήματα εὐγενείας) ὅπου νὰ εὑρίσκηται εἰς τὸ κάστρο καὶ εἰς τὰ σπήτια τῶν ἀρχόντων, ὁμοίως ἔβαλεν ἕνα σολτάτον καὶ ἐτσάκισε τὸν ἅγιον Μάρκον ὁποῦ ἦτο εἰς τὸ καστρότοιχον τοῦ Βούργου (ἀκρόπολις τῶν Κυθήρων). Τὴν ἄλλην ἡμέραν ἐσυνάχθη πλῆθος ἀνθρώπων μὲ προσταγὴν εἰς τὸν φόρον τοῦ Σταυρωμένου καὶ ἔστησαν τὸ δένδρον τῆς ἐλευθερίας, καὶ ὕψωσαν καὶ τὴν σημαίαν τὴν φραντζέζικην, καίοντες τὴν ἴδιαν ὥραν τὰ περβιλίγγια χαρτία (διπλώματα εὐγενείας). Ὁ λαὸς τότε ἐφώναζε πῶς ἔχουνε ἐλευθερία, ἰσότητα, καὶ Δημοκρατία, καὶ ὄχι πλέον Ἀριστοκρατία καὶ ἔγιναν χαραῖς μεγάλαις ἐκείνην τὴν ἡμέραν. Λοιπὸν μὲ τέτοινε τρόπον ὑπετάχθη ἡ νῆσος Κύθηρα εἰς τοὺς Φραντζέζους καθὼς καὶ ἄλλα νησιὰ καὶ ὅλο τὸ στάτο τῶν Βενετσιάνων, χωρὶς ν' ἀντισταθῶσιν τὸ παραμικρόν.

1797. Αὐγούστου 11. Οἱ χωρικοὶ ἔκαυσαν τὴν στολὴν τοῦ Πρεβεδούρου, χορεύοντες μαζῆ μὲ τοὺς εὐγενεῖς. Ὅταν δὲ ἐχόρευεν ὁ Ἐμμαν. Καλούτσης τοῦ ἔλεγον οἱ χωρικοί: «Οἱ Γάλλοι μᾶς λέγουν, πῶς ἄρχοντας δὲν θέλουν, ὅτι τὸ λίμπρο-ντόρο τὸ ἔκαψαν εἰς τὸ φόρο», καὶ ὅλοι ἐφοροῦσανε εἰς τὰ καπέλα των κόκκινη κορδέλα.

1797. Ὀκτωβρίου 20. Ὁ παππᾶς Θεοδωρῆς Καρύδης καὶ παππᾶ Μανόλης Γλυτσὸς ἐπῆγαν διὰ τοὺς Κορφοὺς σταλμένοι ἀπὸ τοὺς χωρικοὺς τῆς νήσου διὰ ὑποθέσεις τοῦ τόπου διὰ τοῦτο ἐφθόνησαν οἱ ἄρχοντες ποῦ ἔχουν τὴν κρίσιν τὴν (ἐξουσίαν) καὶ ἐξουσιάζουν καὶ ὁρίζουν τὸν τόπον μας.

1798. Ἰουνίου 18. Ἡμέρα Παρασκευὴ εἰς τὸ μέσον τῆς ἡμέρας, ἔγινε σεισμὸς μέγας καὶ φοβερός, ὅπου ἄλλην φορὰν ὅμοιος δὲν ἔγεινεν, ὥστε ὁποῦ ἐπέταξεν τὸν Σταυρὸ ἀπὸ τὸ καμπαναρίον τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους εἰς Μυλοπόταμο καὶ τὸ νερὸ τοῦ Καμαρία ἀπὸ τὴν βρύσιν ἔγεινεν θολὸν ὡς νὰ ἦτο μὲ πηλὸν ἀνακατωμένον, καὶ ἦτο θαῦμα νὰ τὸ θεωρῇ τινάς. Ὁμοίως εἰς τὸ χωρίον τοῦ ἁγίου Σώζοντος εἰς τὸ Καθαράκι ἐσχίσθη ἡ γῆ ὅπου ἦτο πέτρα. Ἀκόμα δὲ τὸ καμπαναρίον τοῦ ἁγίου Νικολάου τοῦ Ποτήρη ἄνοιξεν καὶ ἡ τρεῖς κολῶνες καὶ τὸ τειχόκαστρον ἄνοιξεν εἰς τρεῖς τόπους' ἀκόμη εἰς τὰ Μητάτα ἐχάλασε μερικοὺς πύργους τοῦ Προφαντζῆ Στάη, καὶ ἄλλα σπήτια εἰς ἄλλο μέρος τῆς νήσου. Εἰς τὸν Αὐλαίμονα εἰς τὴν Μυρτιὰ λεγόμενον, ἔπεσεν ἕνα μέρος βράχου εἰς τὴν θάλασσαν. Καὶ εἰς τὴν χώραν εἰς τὸ Βοῦργον εἰς τὸν ναὸν τοῦ Σωτῆρος ἀπὸ τὸ σφεντόνι τῆς ἐκκλησίας ἔπεσε τὸ μεσακὸ πορὶ μὲ ἕνα κανδῆλι καὶ τὸ ἐπίλοιπον ἔμεινεν εἰς τὸν τόπον του. Καὶ τὸ βῆμα τῆς Ἁγίας Ἄννης ἄνοιξεν ἀπὸ τὴν μίαν μεριὰν εἰς τὴν ἄλλην. Ὁμοίως καὶ εἰς τῆς Κυρᾶς τὸ χωρίον 2 ἐκκλησίαις ἀνοίξανε, ὡς καὶ ἡ ἐκκλησία τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους. Ἀκούσαμεν ὅτι καὶ εἰς τὴν Κρήτην εἰς τὸ Ἡράκλειον ἦτο μία χώρα ἡ ὁποία ἐβούλησε μὲ τὸν ἴδιον σεισμόν. 1798. Σεπτεμβρίου 26. Ἦλθεν ἕνας Σπετσιώτης Θεοδωράκης σταλμένος ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολιν, ἀπὸ τὸ πατριαρχεῖον, καὶ τὸν βασιλέα Τοῦρκον, καὶ τοῦ ἔγραψαν πῶς ἔρχονται ἡ ἁρμάδαις τριῶν βασιλείων «Ὀθωμανορουσικοβρετανικὸς» διὰ νὰ ἐλευθερώσουν τὰς νήσους ὅλας ἀπὸ τὸν Γάλλον καὶ ὅλους τοὺς τόπους. Εἰς δὲ τὰς 27 ἰδίου μηνὸς καὶ ἔτους ἐφάνη ἡ ἁρμάδα εἰς τὸν Κάβο Μαλιά.

Καὶ εἰς τὰς 28 ἔφθασεν εἰς τὸν Αὐλαίμονα καὶ ἤραξε' ἦσαν ρουσικὰ καὶ τουρκικὰ 40, ἀπὸ τὰ ὁποῖα τὰ 25 ἦσαν μεγαλείτερα ντελίνια, ἐπήγαμε μὲ τὸν δεσπότην εἰς τὸν Αὐλαίμονα. Καὶ βλέποντας οἱ Γάλλοι ἀπὸ τὸ Καστέλι, ἐρρίψανε δύο κανονιὲς εἰς τὸ ἐμπροσθινὸ κατάρτι τοῦ καραβιοῦ. Τότε ἔρριψε τὸ καράβι κανονιὲς εἰς τὸ Καστέλι, καὶ εὐθὺς ἔφυγαν οἱ Φραντζαῖζοι, πέρνοντες μαζὺ καὶ τὴν παντιέρα τους καὶ τὰ ντουφέκια τους. Ἦταν ὅλοι 25, μερικοὶ ἀπὸ αὐτοὺς ἦσαν βενετσάνοι ὅπου ἐκρατήθησαν ἐδῶ διὰ φύλαξιν τοῦ τόπου, τοὺς ὁποίους ἐπῆρεν ὁ Ροῦσος εἰς τὰ καράβια ὅπου εἶχε τὴν ἐξουσίαν καὶ ἐπῆραν οἱ Μοσχόβοι τὸ Καστέλι. Τὸ ἐπατρονάρισαν μὲ δική τους σημαία. Ἔπειτα ἐστράτευσαν διὰ ξηρᾶς 2 χιλ. εἰς τὸ κάστρο σέρνοντας καὶ δύο κανόνια ἕως τὸ Μανιτοχῶρι.

Ἐχαιρέτησεν ὁ Δεσπότης τοὺς Ἀρμυράγιους καὶ ἔκαμε μετερῆζι τὸ σπῆτι τοῦ Νικολάου Καρβέλα, καὶ τὴν 1ην 8βρίου ἤρχισαν τὸν πόλεμον καὶ ἐρίξανε εἰς τὸ κάστρο 200 κανονιὲς καὶ 32, καὶ ἕως τρεῖς χιλιάδες ντουφέκια, ἐσκοτώθησαν τρεῖς Φραντσέζοι καὶ τρεῖς τοῦρκοι καὶ ἔβαλαν ἄσπρη σημαία, καὶ ἔπαυσεν ὁ πόλεμος καὶ ὁμιλῶντας οἱ ὀξιωματικοὶ ἐσυμφώνησαν καὶ παρέδωκαν τὸ κάστρο καὶ ἐμβῆκαν μέσα οἱ Ρῶσοι, καὶ οἱ Τοῦρκοι ἐπῆγαν εἰς τὴν ἁρμάδα. Ἔγεινε δὲ μεγάλη κλεψιὰ καὶ τσακισμός.

1798. 6 Ὀκτωβρίου. Ἀμολάρησεν ἡ ἁρμάδα διὰ τὴν Ζάκυνθον, καὶ εἰς 7 ἡμέρας ἔστειλεν ἕνα Κιρλαγίτη καὶ ἐπῆρε 3 ἄρχοντας, τὸν Κόνσολον Λεβούνην ὅπου ἦτο κριτὴς τοῦ τόπου, τὸν Δοττόρον Μανώλην Μόρμορην, καὶ Παῦλον Ταντόνην, καὶ πηγαίνοντας ἕως εἰς τὴν Κορώνην τὴν ἐλευθέρωσεν, ἐζήτησε δὲ τὸν Δοττὸρ Μανωλάκην Καλούτην ἀλλὰ δὲν τὸν εὕρηκε.

1799. Ἰανουάριος. Ἦλθεν ἀπὸ Κορφοὺς ἕνας Λουριάντος καὶ ἔφερε προστάγματα νὰ εἶναι τὰ κριτήρια εἰς τὴν χώραν, ἔκαμαν δὲ πρόεδρον τὸν Ἐμμανουὴλ Στάη καὶ πάλιν ἐπῆραν τὴν ἐξουσίαν, ποῦ τὴν εἶχαν πρῶτα οἱ προεστοὶ τῶν χωρίων.

1799. Μάϊος. Ὁ Τζανέτος καὶ Παναγιώτης Κασσιμάται εὑρισκόμενοι εἰς τὸ πανηγῦρι τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου ἔδωκαν ἕνα μπάτσο τοῦ παππᾶ Δημητρίου Ἀνδρονίκου ἀπὸ τὸ Κουσουνάρι καὶ ἔγινε σύγχισις καὶ αἰτία εἰς τὸν λαὸν καὶ ὥρμησαν ὅλοι οἱ λογοθετιάνοι καὶ τοὺς ἐθανάτωσαν καὶ τοὺς δύο, καὶ τοὺς ἔρριψαν εἰς τὸ ἀμπέλι τοῦ Στάη ποῦ ἦτανε ἐκεῖ κοντά.

1799. Ἰούνιος. Ἔφυγαν ἀπὸ τὸ Τσιρίγο ὁ Μανόλης Στάης Ντετορῆς διὰ νὰ γλυτώσῃ ἀπὸ τὴν ἀγανάκτησιν τοῦ λαοῦ.

1799. Ὀκτώβριος. Ἦλθεν ὁ Κὺρ Ἀντώνιος Δαρμάρος ἀπὸ τὴν Πόλιν ἀρχιμανδρίτης καὶ ὁ Μανόλης Στάης ἀπὸ τὴν Ζάκυνθον.

1799. Δεκέμβριος. Ἔγινε συμβούλιον εἰς τὸ σπῆτι τοῦ Γεωργίου Μαλάνου ἀντικρὺ εἰς τὸν ἅγιον Σώζοντα ἀπὸ προκρίτους τὸ ὁποῖον ἐτάραξε τοὺς ἄρχοντας ὅτι δὲν τοὺς ὑποτασσόμεθα.

1800. Ἰούνιος. Ἐσυνάχθηκαν οἱ προεστοὶ καὶ ἐπήγανε εἰς τὸ κάστρο καὶ ἔλαβον ποσσέσον (κατοχὴν) διὰ τὸ νὰ ἔμεινεν ἔρημο.

1800. Ἰούλιος 22. Κυριακή. Ἐσυνάχθηκαν ὅλοι οἱ προεστοὶ τῆς νήσου καὶ ἐπῆγαν μὲ δεκαρχίαις εἰς τὴν χώραν καὶ ἀνέβηκαν εἰς τὸ κάστρο ὅλοι καὶ οἱ ἄρχοντες καὶ οἱ χωριάται γιὰ νὰ ἀγαπήσουν εἰς τὸ παλάτι καὶ νὰ παύσουν τὰ σκάνδαλα, ἀλλὰ δὲν ἐσυμφώνησαν εἰς τὰ ζητήματα καὶ ἔγινε σύγχυσις μεγάλη καὶ ἐσκότωσαν ἐκεῖ μέσα τὸν Δοτὸρ Ἐμ. Στάη, τὸν Τζώρτζη Λουράντο, τὸν Παῦλον Ταντώνη, τὸν Σιὼρ Ἰωάν. Μαχαιριώτη ποῦ ἦσαν σκληρὰ ὑποκείμενα. Ὅλοι αὐτοὶ ἑνώθηκαν μὲ τὸν ρουσον καὶ ἤθελαν νὰ ὑποτάξουν ὅλην τὴν νῆσον καὶ ἐκύταζαν πρὸς ὄφελος ἰδικόν των μόνον, ὅθεν ἔλαβον κεφαλικὴν τιμωρίαν. Εἰς ὅλα τὰ συμβάντα ἦτο παρὼν ὁ Δεσπότης μας Ἄνθιμος καὶ παρεκάλει πλὴν δὲν τὸν ἄκουαν. Ὁ Τζώρτζης Μπελέσης ἦτο ὁ πρῶτος τῆς ἀναρχίας ποῦ ἀντεστάθη ἐναντίον τῶν ἀρχόντων, διότι ἠδικήθη ἀπὸ τὸν Στάη καὶ ἔπνεε ἐκδίκησιν κατ' αὐτοῦ, διότι ὅλη ἡ ἰδιοκτησία του εἰς τὸ κακόπρινο, εἰς τὸ Μανιτοχῶρι ἦτο συγγενικὰ του κτήματα τὰ ὁποῖα ἔλαβε ἀπὸ μία γυναῖκα κληρονομικό. Ἅμα ἔφυγεν αὐτὴ ἡ γυναῖκα ἄφησεν ἐπίτροπον τὸν Δοτὸρ Στάη καὶ ἀπὸ ἐπίτροπος ἐζήτα νὰ γίνῃ ἰδιοκτήτης καὶ διὰ τοῦτο ὁ Μπελέσης ἐθεώρει τοῦτο ὡστὸν μεγαλείτερόν του ἐχθρόν. Ἐπῆγε λοιπὸν εἰς τὰ Δόκανα καὶ ηὗρε τὸν φίλον του Βασίλειον Γλυτσὸν καὶ τοῦ εἶπε τοὺς σκοποὺς του καὶ νὰ γείνῃ καὶ αὐτὸς συνεργός, ἀλλ' ὁ Γλυτσὸς ὡς ἀληθὴς χριστιανὸς τοῦεἶπε νὰ μὴ κάμῃ τίποτε καὶ ἔφυγεν μόνος, ἀφοῦ εἶπεν εἰς τὸν Γλυτσὸ πῶς δὲν φοβᾶται κανένα διότι ἔχει πέντε κάστρα (δηλ. υἱούς) καὶ αὐτὸς ἕξ.

1800. Αὔγουστος. Ἐσυνάχθημεν 50 νομάτοι καὶ ἐπήγαμε ἀπὸ χωριὸ σὲ χωριὸ καὶ ἐνουθετούσαμε τοὺς ἁπλουστέρους εἰς τὴν εἰρήνευσιν καὶ τὴν ἀγάπην καὶ νὰ παύσουν αἱ ταραχαὶ καὶ τὰ σκάνδαλα.

1800. Ὀκτωβρίου 19. Αἱ δύο ἀρχόντισες Δρακοῦλα καὶ Αἰκατερίνα θυγατέρες Βαλερίου Κασσιμάτη ἐζήτησαν ἄδειαν καὶ ἔφυγαν διὰ νυκτὸς μὲ πολὺν φόβον.

1801. Ἰουνίου 8. Ὑψώθη ἡ σημαία τῆς ρεμπούπλικας τῆς ἐπαναστάσεως εἰς τὸ Καστέλι τοῦ Αὐλαίμονος.

1802. Σεπτεμβρίου 5. Ἕνα καράβι ἐγγλέζικο ἐρχόμενο ἀπὸ τὰς Ἀθήνα διὰ ν' ἀράξῃ εἰς τὸν Αὐλαίμονα ἦτο φορτωμένο μὲ ἀξιόλογα μαρμάρινα ἀγάλματα διάφορα, βαλμένα σὲ κασσέλαις, καὶ ἐπειδὴ ἐκοιμῶντο οἱ ἄνθρωποι ἐκτύπησε εἰς μίαν ξέραν καὶ ἔσπασε τὸ πλοῖο, τὰ δὲ μάρμαρα μὲ τὴς κασσέλαις ἐπῆγαν ὅλα εἰς τὸ βάθος, μόνον οἱ ἄνθρωποι ἐγλύτωσαν γυμνοί. (πρόκειται περὶ τῶν ὑπὸ τοῦ Ἐλγίνου κλαπέντων). Ὁ κύριος τῶν μαρμάρων ἦτο ὁ σεκρετάριος τοῦ Μπαΐλου τῆς Κωνσταντινουπόλεως τὸν ὁποῖον ἐδέχθη καὶ ἐπεριποιήθη ὁ κ. Ἐμ. Καλούτσης διὰ κάθε κασέλα ποῦ τοῦ ἔβγαναν οἱ βουτηκτάδες ἔδιδε 500 γρόσια. Ἔπειτα ἦλθεν ἐδῶ καὶ ὁ ἴδιος Μπαΐλος καὶ ἔκαμε πολλαῖς εὐχαριστήσεις τοῦ Καλούτση καὶ τοῦ ἔδωκε καὶ χαρίσματα πολλὰ καὶ ἀξιόλογα.

1802. Δεκεμβρίου 9. Ἦλθεν ὁ νέος δαλεγάτος κύριος Εὐστάθιος Μεταξᾶς κεφαλονίτης σταλμένος ἀπὸ τὴν ρεμπούπλικαν διὰ Κρήτης μὲ 75 Μοσκόβους καὶ 100 Ἀλβανίτας ἦτο σοφὸς ἄνθρωπος ἀλλ' ὅμως ἔκαμε μεγάλην φθορά, διώρισε καὶ ἔτρεχον 500 νομάτοι διὰ νὰ πιάσουν τοὺς φονιάδες τῶν ἀρχόντων. Ἔπιασαν πρῶτον τὸν Μπελέσην, τὸν Πέτρον Μασσέλον, τὸν Γεώργιον Μιλάνον καὶ Πέτρον Κολοβελώνην ἢ Μεγαλοκονόμον. Ἐσπαντίρισε δὲ ὅλους τοὺς Μπελεσιάνους.

1803. Ἰουλίου 9. Ἦλθεν ὁ νέος Δελεγάτος ὀνόματι Ἀλέξανδρος Σολωμὸς καὶ ὁ ροῦσσος δικαστὴς ἀπὸ τὴν Ζάκυνθον μαζὺ μὲ τὴς ἀρχόντισες Δρακοῦλα καὶ Αἰκατερίνη.

1804. Μαΐου 7. Ἐμπαρκάρισε μὲ καράβι μοσχόβικον τοὺς 2 καταδίκους Πέτρον Μπελέσην καὶ Πέτρον Μασσέλον ὁποῦ ἦσαν δέσμιοι διὰ τὰ φονικὰ τῶν ἀρχόντων.

1805. Σεπτεμβρίου 6. Ἐτελείωσε τὸν ἀνεμόμυλόν του ὁ Βρεττὸς Φριλίγγος ποτὲ Ἀντωνίου ποῦ ἔγινε πρῶτος εἰς τὸ νησί.

1807. Σεπτεμβρίου 17. Ἔγινεν ὁ ἐνθρονισμὸς τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τῆς Θεοτόκου εἰς τὸ Κάστρο ὑπὸ τοῦ πανιερωτάτου Ἀνθίμου.

1816. Μαΐου 7. Ἀπέθανεν ὁ δεσπότης μας Ἄνθιμος εἰς ἡλικίαν 58 ἐτῶν, ἀρχιερεὺς δὲ χρόνους 34 καὶ ἡμέρας 48 ἦτο πολὺ ἐλεήμων καὶ ὡραῖος ἄνθρωπος.

1817. Μαΐου 9. Ἔφυγεν ὁ κουματάντες ἰγγλέζος Νέουτον Φίλιππος. Εἰς τὸν καιρόν του ἐκτίσθη τὸ Γρενάγιο καὶ τὸ λοιμοκαθαρτήριο εἰς τὸ Καψάλι.

Τὸ ἔτος 1823 ποῦ ἦτο ἡ ἐπανάστασις ἦλθεν ὁ Μάκφελ καὶ ἀμέσως ἤρχισεν ἡ ἀγγαρεία διὰ τοὺς δρόμους καὶ τὰ γεφύρια.

Γρηγόριος Λογοθέτης

Ἱερομόναχος ἐκ Μυλοποτάμου.

Η ΠΡΟ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑΕΤΙΑΣ ΚΥΘΗΡΑΪΚΗ ΠΑΙΔΕΙΑ

Πρὸ τριάκοντα ἀκριβῶς ἐτῶν εἶχεν ὡς ἑξῆς ἡ παιδεία ἐν τῇ νήσῳ μας.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ

Εἰς τὴν νῆσον ὑπῆρχον δύο ἑλληνικὰ σχολεῖα. Τὸ τοῦ Ποταμοῦ καὶ τὸ τῆς Χώρας. Ἐκ τούτων:

Τὸ ***Ἑλληνικὸν σχολεῖον Χώρας*** ἱδρυθὲν τὸ 1866, εἶχεν 48 μαθητὰς καὶ τρεῖς διδασκάλους. Τὸν Σχολάρχην Ι. Κασιμάτην καὶ τοὺς ἑλληνοδιδασκάλους, Ἀρώνην καὶ Βαγενᾶν.

Τὸ ***Ἑλληνικὸν Σχολεῖον Ποταμοῦ*** ἱδρυθὲν τὸ 1878, εἶχεν 60 μαθητὰς καὶ τρεῖς διδασκάλους. Τὸν σχολάρχην Τσιγκούνην καὶ τοὺς ἑλληνοδιδασκάλους, Κάην καὶ Παπαθαλασινόν.

ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΑΡΡΕΝΩΝ

Δημοτικὰ Σχολεῖα ὑπῆρχον ἐν τῷ Δήμῳ Κυθηρίων τὰ ἑξῆς:

Χώρας, διτάξιον μὲ 83 μαθητὰς καὶ δύο διδασκάλους τούς, Θ. Κασιμάτην καὶ Γ. Ἀλβανάκην.

Λειβαδίου, μονοτάξιον μὲ 36 μαθητὰς καὶ διδάσκαλον τὸν Κλ. Πετρόχειλον.

Καρβουνάδων, μονοτάξιον μὲ 26 μαθητὰς καὶ διδάσκαλον τὸν Κ. Βατικιώτην.

Πιτσινιανίκων, μονοτάξιον μὲ 27 μαθητάς.

Φρατσίων, μονοτάξιον μὲ 50 μαθητὰς καὶ διδάσκαλον τὸν Κ. Παυλάκην.

Μυλοποτάμου, μονοτάξιον μὲ 80 μαθητὰς καὶ διδάσκαλον τὸν Ι. Κασιμάτην.

Βιαράδικα, Γραμματοσχολεῖον μὲ 32 μαθητάς.

Ἀντικυθήρων, Γραμματοσχολεῖον μὲ 46 μαθητάς.

Ἐν τῷ Δήμῳ Ποταμίων ὑπῆρχον τὰ ἑξῆς δημοτικὰ Σχολεῖα.

Ποταμοῦ, διτάξιον μὲ 101 μαθητὰς καὶ δύο διδασκάλους ὧν ὁ εἷς ὁ Παν. Κορωναῖος.

Καραβᾶ, διτάξιον μὲ 40 μαθητάς.

Λογοθετιανίκων, μὲ 49 μαθητάς.

Καστρισιανίκων, μὲ 76 μαθητὰς καὶ διδάσκαλον τὸν Γ. Γορδοβανᾶν.

Μυτάτων, μὲ 42 μαθητάς, καὶ

Ἀρωνιαδίκων, μὲ 42 ἐπίσης μαθητάς.

ΣΧΟΛΕΙΑ ΘΗΛΕΩΝ

Εἰς τὸν δῆμον Κυθηρίων ὑπῆρχον τρία σχολεῖα Θηλέων. Τῆς Χώρας μὲ 25 μαθητρίας καὶ διδασκάλισσαν τὴν Βασιλ. Κασιμάτη καὶ τῶν Κοντολιανίκων καὶ Μυλοποτάμου μὲ ἀναλόγους μαθητρίας.

Εἰς τὸν Δῆμον Ποταμίων ὑπῆρχον τρία ἐπίσης σχολεῖα θηλέων καὶ ἓν ἰδιωτικόν. Τοῦ Ποταμοῦ μὲ 100 μαθητρίας καὶ τοῦ Καραβᾶ καὶ τῶν Ἀλοϊζανίκων. Τὸ ἰδιωτικὸν σχολεῖον διηυθύνετο ὑπὸ τῆς Μαριάνθης Φαρδούλη.

ΚΑΙ ΥΠΟΔΙΔΑΣΚΑΛΕΙΟΝ

Εἰς τὴν νῆσον ἐλειτούργει καὶ Ὑποδιδασκαλεῖον μὲ ἀρκετοὺς μαθητὰς καὶ διευθυντὴν τὸν Π. Ἀρώνην καὶ ὑποδιευθυντὴν τὸν Γ. Ξηρόν.

Ἐκ τοῦ ὑποδιδασκαλείου ἐκείνου ἀπεφοίτησαν κατὰ τὸ 1901 οἱ ἑξῆς γραμματισταί: Γ. Καβαλλίνης, Ἀγ. Κασιμάτης, Ι. Χ. Βοστιτσᾶνος, Γ. Κασιμάτης, Στ. Παστός, Δ. Πετρόχειλος, ἅπαντες πρώτης τάξεως, καὶ Ι. Γεωργαρᾶς καὶ Π. Καρατζᾶς δευτέρας.

ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΑ

Τ' ΑΥΤΙΑ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΛΕΞΑΝΤΡΟΥ

(Παράδοσις τῶν Κουρεντοχωριῶν τῆς Ἠπείρου)

Ὁ Μέγας Ἀλέξξαντρος ἤταν ὁ πειὸ ὠμορφότερος ἄνθρωπος τοῦ κόσμου, ὅπως ἤταν κι' ὁ πειὸ δυνατώτερος κι' ὁ πειὸ ἀντρειότερος. Κυπαρίσσι τὸ κορμί του, δαχτυλίδι ἡ μέση του κι' ἥλιος τὸ πρόσωπό του. Ἀλλά... στὶς τόσες του χάρες, στὶς τόσες του ὡμορφιὲς καὶ στὴν τόση του λεβεντιὰ εἶχε κι' ἕνα κρυφὸ ψεγάδι, καὶ φρόντιζε πάντα νὰ τὸ κρύβῃ ἀπὸ τὸν κόσμο, σὲ τρόπο ποὺ δὲν τῶξερε ἄλλος ἀπὸ τὴ μάννα ποῦ τὸν γέννησε, καὶ σκότονε κάθε ἄνθρωπο, ποὺ τύχαινε νὰ τὸ μάθῃ, γιὰ νὰ μὴ τὸ μαρτυρήσῃ.

Τὸ κρυφὸ ψεγάδι τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάντρου ἤταν ὅτι ἀντὶ ἀνθρώπινα αὐτιά, εἶχε τὸ ἕνα τ' αὐτὶ σκυλίσιο καὶ τ' ἄλλο γαϊδουρίσιο. Ὁ μόνος, ποῦ θέλοντας καὶ μὴ μάθαινε τὸ μυστικὸ ψεγάδι του ἤταν ὁ κουρευτής του. Ἀλλὰ ὁ Μέγας Ἀλέξαντρος, κάθε φορὰ ποὺ προσκαλοῦσε νὰ τοῦ κόψουν τὰ μαλλιά, σκότονε τὸν κουρευτή, κι' ἔτσι σκότωσε τόσους κουρευτάδες, ὅσες φορὲς ἔκοψε τὰ μαλλιά του. Ὁ ἄλλος κόσμος δὲ μποροῦσε νὰ τοῦ ἰδῇ αὐτὸ τὸ ψεγάδι, γιατὶ φοροῦσε πάντα μιὰ μεγάλη περικεφαλαία, ποὺ τοῦ σκέπαζε τὰ κακόσκημά του τ' αὐτιά.

Μιὰ φορὰ πὸ τὶς πολλές, τοῦ ἔκοψε τὰ μαλλιὰ ἕνας κουρευτής, ποὺ ἤταν ὠμορφος, σὰ νεραϊδόπαιδο. Ὁ Μέγας Ἀλέξαντρος ἰδόντας τέτοια ὠμορφιά, δὲν τῶκανε ἡ καρδιὰ νὰ τὸν σκοτώσῃ. Κι' ἐκεῖ ποὺ συλλογίζονταν ἂν πρέπῃ νὰ τὸν σκοτώσῃ, ἢ νὰ μὴ τὸν σκοτώσῃ, τὸν ρώτησε:

—«Δὲ μοῦ λές, παλληκάρι, εἶδες ἄλλον ἄνθρωπο στὸν κόσμο μὲ τέτοια αὐτιά;»

—«Καὶ τί ἔχουν τ' αὐτιά σου, πολυχρονεμένε μου Βασιλιᾶ, καὶ δὲ σ' ἀρέσουν;»

—«Δὲ βλέπεις ὅτι τὸ ἕνα εἶνε σκυλίσιο, τ' ἄλλο γαϊδουρίσιο;»

—«Ἐγώ, δὲ βλέπω τέτοιο πρᾶμμα, Βασιλιᾶ μου, καὶ φαίνεται ὅτι θὰ σὲ γελάσῃ ὁ καθρέφτης σου!»

Συλλογιέται ὁ Μέγας Ἀλέξαντρος καὶ δὲ ξέρει τί νὰ πῇ.

—«Πές, τοῦ ματάειπε, ὅτι ἔχω ἕνα αὐτὶ σκυλίσιο, κι' ἕνα γαϊδουρίσιο!»

—«Πῶς νὰ τὸ πῶ τὸ ψέμμα, Βασιλιᾶ μου;» Τοῦ ἀπολογήθηκε ὁ κουρευτὴς μὲ πονηριά.

Ὁ κουρευτὴς τὰ εἶδε καὶ τὰ παρεῖδε τί λογῆς ἤταν τ' αὐτιὰ τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάντρου, ἀλλὰ ἔκανε πὼς δὲν ἔβλεπε τὸ ψεγάδι τους, γιατὶ εἶχε ἀκούσῃ νὰ τρέχῃ ἕνας λόγος ὅτι ὁ Μέγας Ἀλέξαντρος χούμπονε τοὺς κουρευτάδες του, καὶ δὲ μάθενε κανένας τί γένονταν, κι' ἅμα εἶδε τὰ κακόσκημα τ' αὐτιά, κατάλαβε ὅτι αὐτὰ ἤταν ἡ μόνη αἰτία.

Στὰ ὕστερνὰ ὁ Μέγας Ἀλέξαντρος ἀφοῦ τὸν ρώτησε, τὸν μεταρρώτησε τὸν ξαναρρώτησε, τὸν μεταξαναρρώτησε καὶ τὸν ξαναμεταρρώτησε τὸν κουρευτὴ καὶ δὲ μπόρεσε νὰ τοῦ πάρῃ λόγο, νόμισε πῶς τὰ μάτια αὐτουνοῦ τοῦ κουρευτῆ εἶχαν τὴν ἰδιότητα νὰ μὴ βλέπουν σὰν τῶν ἄλλωνῶν, κι' ἔτσι δὲν τὸν σκότωσε, καὶ τὸν ἄφηκε νὰ βγῇ ὄξω ἀβλαβος.

Βγαίνοντας ὁ κουρευτὴς ὄξω δόξασε τὸν Θεό, ποῦ τὸν γλύτωσε ἀπὸ τοῦ χάρου τὸ στόμα κι' ἀποφάσισε νὰ φύγῃ ἀπὸ κείνη τὴν πόλη, γιὰ νὰ μὴν εἶναι κοντὰ στὸ Βασιλιᾶ. Ἔφυγε καὶ πάησε σ' ἄλλον τόπο, κι' ὅσο εἶχε ἐπιθυμιὰ νὰ θάψῃ τὸ μυστικὸ μέσα στὴν καρδιά του, ἕνα σκουλήκι τὸν ἔτρωγε στὴ γλῶσσα γιὰ νὰ τὸ βγάλῃ, ὄξω. Τὸ φύλαξε τὸ μυστικὸ μιὰ μέρα, μιὰ βδομάδα, ἕνα μῆνα, ἕνα χρόνο, ἀλλὰ τοῦ κάκου, κάθε μέρα εἶχε πόλεμο μὲ τὴ γλῶσσα του. Ἔδωκε-πῆρε νὰ τὸ ἀποφυλάξῃ, ἀλλὰ δὲ μπόρεσε. Τὸ μυστικὸ φούσκονε μέσα στὰ στήθια του σὰ ζωντανὸ πρᾶμμα καὶ προσπαθοῦσε νὰ τσακίσῃ τὰ σφηλιωμένα δόντια του, καὶ νὰ πεταχτῇ ὄξω γιὰ νὰ τὸ μάθουν χῶρες καὶ χωριά, πόλεις καὶ πολιτίες. Εἶδε κι' ἀποεῖδε ὁ καϋμένος ὁ ἄνθρωπος ὅτι δὲ θὰ μποροῦσε νὰ τὸ κρατήσῃ, ἔφυγε κι' ἀπὸ κείνη τὴν πόλη καὶ πάει σὲ μιὰ ἐρημιά. Ἐκεῖ ηὗρε ἕνα λόγγο μεγάλο, καὶ μπῆκε μέσα. Στὸ δρόμο ἀπάντησε ἕνα πηγάδι, σαράντα ὀργυιὲς τοῦ βάθου. Γονάτισε στὸ στόμα τοῦ πηγαδιοῦ, ἔμπασε τὸ κεφάλι του μέσα καὶ φώναξε μὲ ὅλη του τὴ δύναμι:

—«Ὁ Βασιλιᾶς ὁ Ἀλέξαντρος ἔχει τὸ ἕνα τ' αὐτὶ σκυλίσιο καὶ τ' ἄλλο γαϊδουρίσιοοοοοοο!!!»

Εἰπόντας αὐτὰ τὰ λόγια ξαλάφρωσε ἡ καρδιά του καὶ ξαπλώθηκε στὰ χορτάρια νὰ ξεκουραστῇ. Στάθηκε κάμποση ὥρα ἐκεῖ ξαπλωμένος, κι' ὕστερα ξεκίνησε πάλε γιὰ τὴν πόλη, ποῦ ἤτανε, ἀλλὰ τὴν ὥρα, ποῦ ἔφυγε ἄκουσε ἕνα μεγάλο βογγητὸ νὰ βγαίνῃ ἀπὸ τὸ πηγάδι καὶ νὰ βγαίνουν ἀπὸ μέσα τὰ ἴδια τὰ λόγια:

«Ὁ Βασιλιᾶς ὁ Ἀλέξαντρος ἔχει τὸ ἕνα τ' αὐτὶ σκυλίσιο, καὶ τ' ἄλλο γαϊδουρίσιοοοοοο!!!»

Βούλωσε τ' αὐτιά του γιὰ μὴν ἀκούσῃ καὶ γληγόρεψε τὸ περπάτημά του ὡς ποῦ ξεμάκρυνε πολὺ καὶ δὲν ἀκούονταν τίποτε πλειό.

Ὕστερα πὸ κάμποσο καιρὸ φύτρωσε στὸ πηγάδι ἐκεῖνο ἕνα ὤμορφο καλάμι. Ἕνας πιστικὸς περνῶντας τὸ εἶδε καὶ τὸ λυμπίστικε γιὰ φλογέρα. Ἔκανε πῶς ἔκανε, τῶκοψε, κι' ἔφκιασε μιὰ περιγραμμένη

Δ^Ρ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΑΝΤΗΡΗΣ

ΙΑΤΡΟΣ

Διπλωματοῦχος Πανεπιστημίου ΜΟΝΑΧΟΥ Γερμανίας, πρώην βοηθὸς τῶν κλινικῶν τῶν Καθηγητῶν MULLER καὶ HELDRICH.

Δέχεται καθ' ἑκάστην τοὺς πάσχοντας καὶ ἐφαρμόζει νεωτάτας ἐξεταστικὰς καὶ θεραπευτικὰς μεθόδους ἐν τῇ ΚΛΙΝΙΚΗ του, ὁδὸς Γερανίου 6 Ἀθῆναι. (πάροδος ὁδοῦ Πειραιῶς).

Ὧραι ἐπισκέψεως 10—12 π.μ. καὶ μ.μ. Καὶ ἐπὶ συνεντεύξει.

Η ΕΝ ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ TRUST C^o

205, WEST 33ND STREET

Εἶναι Ἀμερικανικὸν Ἵδρυμα λειτουργοῦν συμφώνως πρὸς τοὺς Ἀμερικανικοὺς νόμους καὶ ἱδρύθη ὑπὸ τῆς ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΑΘΗΝΩΝ διὰ νὰ βοηθήσῃ τοὺς Ἕλληνας εἰς τὴν πρόοδόν των

ΚΩΝΤ. Δ. ΚΟΡΩΝΑΙΟΣ

ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ

Πτυχιοῦχος Ἐθν. Πανεπιστημίου

ΠΟΤΑΜΟΣ - ΚΥΘΗΡΩΝ

Ἐργασία ἐπιστημονικὴ καὶ εὐσυνείδητος

φλογέρα, κι' ἅμα ἄρχισε νὰ τὴν λαλάῃ τὸ πανώριο λάλημα ἔλεγε :

—«Ὁ Βασιλιᾶς ὁ Ἀλέξαντρος ἔχει τὸ ἕνα τ' αὐτὶ σκυλίσιο καὶ τ' ἄλλο γαϊδουρίσιοοοοοο !»

Ξαφνίστηκε ὁ πιστικὸς μὲ τὴν ἀνθρωπινὴ φωνὴ τῆς φλογέρας. Ξαφνίστηκαν κι' οἱ σύντροφοί του κι' ὅλοι ὅσοι ἄκουσαν τὴ φλογέρα νὰ λαλάῃ μ' ἀνθρωπινὴ φωνή.

—«Ὁ Βασιλιᾶς ὁ Ἀλέξαντρος ἔχει τὸ ἕνα τ' αὐτὶ σκυλίσιο καὶ τ' ἄλλο γαϊδουρίσιο».

Ἀπὸ στόμα σὲ στόμα, κι' ἀπ' αὐτὶ σ' αὐτὶ τὤμαθε τὸ πρᾶμμα ὁ κόσμος ὅλος ὅτι ὁ Βασιλιᾶς ὁ Ἀλέξαντρος ἔχει τὸ ἕνα τ' αὐτὶ σκυλίσιο καὶ τ' ἄλλο γαϊδουρίσιο, καὶ μιὰ μέρα ἐκεῖ ποῦ ὁ Μέγας Ἀλέξαντρος κάθονταν σ' ἕνα πανηγύρι ξέγνιαστος, ἕνας ὀχτρός του, ποῦ τοῦ ἔκανε τὸ φίλο ἄθελα, ζύγωσε κοντά του σὰ νἄχενε τάχα, νὰ τοῦ πῆ κἄτι μυστικό, καὶ τὤρριξε κατὰ γῆς τὴν περικεφαλαία. Κι' ἔτσι ὅλοι ὅσοι ἦσαν στὴ μάζωξη ἐκείνη εἶδαν μὲ τὰ μάτια τους ὅπως ἔτρεχε ὁ λόγος. ὅτι ὁ Βασιλιᾶς Ἀλέξαντρος εἶχε σωστὰ τὸ ἕνα τ' αὐτὶ σκυλίσιο καὶ τ' ἄλλο γαϊδουρινό, καὶ γέλασαν, κι' ὁ πανώριος Βασιλιᾶς χάθηκε πὸ τὴν ἐντροπή του, κι' ἔτρεξε νὰ κλειστῆ στὰ παλάτια του. Δὲ μποροῦσε νὰ βγάλῃ πλειὸ κεφάλι στὸν κόσμο, κι' ἀπὸ τὴν λύπη του τὴν πολλὴ ἔπεσε βαρυὰ στὸ στρῶμα. Ἔτρεξαν ὅλοι οἱ γιατροὶ νὰ τὸν γιατρέψουν, ἀλλὰ κανένα γιατρικὸ δὲν τὸν ὠφελοῦσε. Στὰ ὑστερνὰ βγῆκε καὶ μιὰ μάγισσα καὶ τοῦ εἶπε :

—«Ὅσο ποῦ φύλαγες τ' αὐτιά σου στὸ »κρυφό, πάντα ζοῦσες καὶ πάντα νικοῦσες »τὸν κόσμο, ἀλλὰ τώρα ποῦ τὰ εἶδε ὁ κό»σμος δὲ σοῦ μένει ἄλλο γιατρικὸ παρὰ τ' »ἀθάνατο νερό, ποῦ εἶναι στ' ἀθάνατο πο»τάμι, κι' ἅμα πιῇς τ' ἀθάνατο νερό, σα»ράντα μέρες δρόμο ὅῶθε πὸ τ' ἀθάνατο »ποτάμι, καὶ τ' αὐτιά σου θὰ γείνουν ἀν»θρωπινὰ καὶ αἰώνια θὰ ζήσῃς».

—«Καὶ ποῦ εἶναι τ' ἀθάνατο ποτάμι, »πῶχει τ' ἀθάνατο νερό ; » Εἶπε ὁ Μέγας »Ἀλέξαντρος στὴ γρηὰ τὴ μάγισσα.

—«Πᾶρε τὸ δρόμο κατὰ ἡλιοῦ, τοῦ »εἶπε αὐτή, κι' ἐκεῖ ποῦ θὰ σωθῇ ἡ γῆς, »καὶ δὲ θὰ εἶναι ἄλλος τόπος νὰ περπα»τήσῃς θὰ βρῇς τ' ἀθάνατο ποτάμι μὲ τ' »ἀθάνατο νερό. Γέμισε ἄκριτα ἕνα βου»τσέλλι νερὸ καὶ σὺ καὶ ὅσοι ἄλλοι θὰ εἶναι »μαζύ σας, καὶ γύρισε πίσω, σαράντα μέ»ρες, χωρὶς νὰ σταθῇς καθόλου, κι' ἀπάνω »στὲς σαράντα μιά, πιέτε τ' ἀθάνατο νερὸ »καὶ δὲ θὰ πεθάνετε ποτὲς ὅσοι πιεῖτε».

Ἅμα ἄκουσε τὴ κουβέντα τῆς μάγισσας ὁ Μέγας Ἀλέξαντρος ξεκίνησε μὲ τὰ πλειὸ ἀγαπημένα του παλληκάρια, γιὰ τὴν ἄκρη τοῦ κόσμου, περπατῶντας κατὰ ἡλιοῦ. Πάει-πάει-πάει . . . τρέχοντας μέρα νύχτα τρία χρόνια, πολεμῶντας μὲ λογῆς λογιῶν ἀνθρώπους, θηριὰ καὶ στοιχειά, ὅσο ποῦ ηὗρε τὴν ἄκρη τῆς γῆς καὶ τ' ἀθάνατο ποτάμι, μὲ τ' ἀθάνατο νερό. Γέμισε καὶ αὐτὸς καὶ τὰ παλληκάρια του ἀπὸ ἕνα βουτσέλλι καὶ γύρισαν, ἀλλὰ ἐκεῖ ποῦ ζύγοναν νὰ φτάσουν στὲς σαράντα μέρες ρίχτηκαν ἀπάνω τους ἕνα μιλλιούνι νυχτερίδες, ποῦ εἶχαν μιὰ πήχη μύτη καὶ μιὰ πήχη νύχια σουβλερά, ποῦ μποροῦσαν καὶ σίδερα νὰ τρυπήσουν, καὶ ἀφοῦ καταγκάδωσαν τὸ στράτεμα τρύπησαν καὶ ὅλα τὰ βουτσέλλια καὶ χύθηκε κατὰ γῆς τ' ἀθάνατο νερό, κι' ἔτσι πέθανε ὁ Μέγας Ἀλέξαντρος μὲ ὅλο του τὸ στράτεμα καὶ χάθηκε ἡ βασιλεία του.

ΤΟΥ ΑΔΑΜΑΝΤΙΟΥ ΚΟΡΑΗ

Μόνη ἡ δικαιοσύνη φέρει τὴν ἐλευθερίαν, τὴν δύναμιν καὶ τὴν ἀσφάλειαν. Ὅπλα χωρὶς δικαιοσύνην γίνονται ὅπλα λῃστῶν ζώντων εἰς καθημερινὸν κίνδυνον νὰ στερηθῶσι τὴν δύναμιν ἀπὸ ἄλλους λῃστὰς ἢ καὶ νὰ κολασθῶσιν ὡς λῃσταὶ ἀπὸ νόμιμον ἐξουσίαν. Ἡ ἀνδρεία χωρὶς τὴν δικαιοσύνην εἶνε εὐτελὲς προτέρημα. Ἡ δικαιοσύνη, ἂν ἐφυλάσσετο ἀπὸ ὅλους, οὐδὲ χρείαν ὅλως εἶχε τῆς ἀνδρείας. Καὶ αὐτὴ τοῦ Θεοῦ ἡ παντοδυναμία ἤθελεν εἶσθαι χωρὶς ὄφελος διὰ τοὺς ἀνθρώπους, ἂν δὲν ἦτο ἡνωμένη μὲ τὴν ἄπειρον δικαιοσύνην του.

Ἀπὸ τὴν ἀνατροφὴν τῶν νέων κρέμαται ἡ τύχη τῶν πολιτειῶν.

ΚΕΡΚΥΡΑΪΚΟΝ ΔΙΗΓΗΜΑ

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΜΟΥΣΙΚΟΣ

Ὅσο κι' ἂν περνοῦν οἱ χρόνοι γρήγοροι, ὅσο κι' ἂν ἀλλάξανε ἀπὸ τότες οἱ καιροί, ἀκόμη ἀπὸ τὰ μάτια μου, ἀπὸ τὴν καρδιὰ κι' ἀπὸ τὸ λογικὸ δὲν φεύγει ἡ γλυκειὰ καὶ συμπαθητικὴ φυσιογνωμία τοῦ μικροῦ μουσικοῦ μας μὲ τὰ μελαγχολικά του μάτια, μὲ τὸ λιγνὸ πρόσωπό του ἀπὸ τὴ στέρηση καὶ τὴν κακοπάθεια, μὲ τὰ παλιὰ καὶ μπαλωμένα φορέματα καὶ μὲ τὴ μολυβένια φλογέρα του ποῦ τόσο καλὰ ἤξερε νὰ τὴν κάμνη νὰ βγάζῃ τέτοιους θείους καὶ ἁρμονικοὺς ἤχους.

Θυμοῦμαι ἀκόμη καὶ σὰν νὰ εἶταν σήμερα μοῦ φαίνεται· τέτοια ἐνθυμήματα ποτὲ δὲν φεύγουν ἀπὸ τὸ νοῦ μας. . . . Εἶταν ἡ πρώτη τοῦ χρόνου, ἡ πειὸ τρελλὴ καὶ χαρούμενη μέρα τῆς ζωῆς μας, γιατὶ τότες οἱ ἄνδρες γένονται παιδιά, οἱ γυναῖκες νιὲς καὶ τὰ παιδιὰ διαόλοι ποῦ σοῦ χαλοῦν τὸ νοῦ καὶ τὸ κεφάλι μὲ σφυρίχτρες, μὲ φωνές, μὲ κλάματα καὶ κάθε λογῆς τρελλὰ κι' ἀθῶα παιγνίδια. Αὐτὴν τὴν ἡμέρα κι' ὁ φτωχὸς καὶ ὁ πλούσιος τὴν ζητεῖ καὶ τὴν ποθεῖ : Ἄχ ! πότε θὰ ἔλθῃ, λέγει καὶ τὸ φτωχὸ καὶ τὸ πλούσιο, γιὰ νὰ μοῦ πάρῃ ὁ πατέρας μου μποναμᾶ. . . .

Τὰ μαγαζιὰ τῆς ἀγορᾶς καὶ τῆς σπηλιᾶς εἶνε ὅλα καταστόλιστα καὶ μὲ διαολικὲς φωνὲς κράζουν τοὺς διαβάτες ποῦ σὰν ἀναίσθητοι περνοῦν ἕνα, ἕνα μαγαζὶ χάσκοντας μπροστὰ στὶς ὤμορφες καὶ χρωματιστὲς κοῦκλες τοὺς σιδηροδρόμους μὲ τὰ μικρὰ καὶ μαῦρα βαγόνια τους καὶ τὰ καραβάκια ποῦ εἶνε ἕτοιμα μὲ τὶς ἀντένες καὶ μὲ τὰ πανιά των γιὰ τὸ φθαρτὸ καὶ πρόσκαιρο ταξεῖδι τῆς ζωῆς, ἐνῷ ἡ ἀκούραστη καὶ ἀχόρταγη ματιὰ βλέπει ἀδιάκοπα καὶ μεταφέρνει στὴν καρδιὰ καὶ στὸ λογικὸ ἰδέες ἄπειρες, χαρούμενες, ποθητές, παλιές, θεῖες, τρελλές. Κι' ἄλλοι μὲ κάθε λογῆς αἰσθήματα καὶ μὲ λίγα ἢ πολλὰ λεφτά, καὶ μ' ἕνα τάμα στὸν Ἅγιο Βασίλη, πηγαίνουν οἱ τρελλοὶ νὰ ἰδοῦν τὴν τύχη τους, στὶς ταβέρνες, στὰ καφενεῖα, στὴ μπόρσα, στοὺς δρόμους ποῦ μέσα σ' ἕνα χρωματιστὸ πιάτο στριφογυρίζει τὸ τουρλουλοῦ, παιγνίδι τῶν παιδιῶν, ἐνῷ ὁ μπαγγέρης φωνάζει μὲ βροντερὴ φωνή, γιὰ νὰ τὸν ἀκούσουν οἱ διαβάτες ποῦ περνοῦν : ἡ κοπέλλα μὲ τὴν ὀμπρέλα κερδίζει, ὁ κόκορας ἐλάλησε, βάλτε στὸ τυχερὸ παιγνίδι πρὶν λαλήσῃ ὁ κόκορας καὶ προτοῦ φύγῃ τὸ καράβι, κι' ἄλλα πολλὰ ποῦ φέρνουν τὰ γέλια καὶ τὴ θλίψη.

Σ' ἕνα ἀπ' αὐτὰ τὰ παιγνίδια ποῦ στὴν πατρίδα μου τὰ λένε τουρλουλοῦ, εἶδα μὲ τἄλλα παιδιὰ νὰ πηγαίνῃ μὲ θέληση καὶ φόβο ἕνα παιδὶ ὅσο δέκα χρονῶ, μὲ μάτια μελαγχολικά, μὲ πρόσωπο συνηθισμένο στὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς, μὲ παλιὰ καὶ ξεσχισμένα φορέματα. Τὸ εἶδα νὰ ζυγώσῃ κι' ἀναίσθητο νὰ χάσκῃ τοὺς παίχτας καὶ τὸν μπαγγέρη ποῦ σὲ κάθε γύρο τοῦ τουρλουλοῦ ἐφώναζε, ἐφώναζε σὰν ρήτορας-κόκορος ποῦ λάλησε κάτω στὴν παλιόπολη, ἀρλεκῖνος ποῦ χορεύει, κι' ἄλλα εὐχάριστα γι' αὐτοὺς ποῦ ἐκέρδιζαν καὶ βαρετὰ γιὰ τοὺς χαμένους, ἐνῷ αὐτὸ ἀκόμη ἔβλεπε μὲ μεγάλο ἐνδιαφέρο καὶ ἐπιθυμία τὶς δεκάρες καὶ πεντάρες ποῦ ἀδιάφορες ἐκυλιόνταν πότε στὸ δίσκο τοῦ μπαγγέρη καὶ πότε στὴν τσέπη ἀπὸ τοὺς παίχτας.

—Ἒ ! δὲν παίζεις, Σπῦρο, εἶπε σ' αὐτὸ ἕνα παιδί, ἀπ' αὐτὰ ποῦ εἶταν ὁλόγυρα ἀπὸ τὸ παιγνίδι.

—Καὶ τί θὰ βγάλω ; μιὰ πεντάρα μοναχὴ ἔχω· μ' αὐτὴν θ' ἀγοράσω ψωμί.

—Ψωμὶ ὁ Θεὸς ἔχει καὶ δίνει· κάλλιο παῖξε νὰ δῇς τὴν τύχη σου· γιατὶ ἂν σήμερα σοῦ φυσήσῃ θὰ κερδέξῃς πολλά...

Τὰ λόγια τοῦ φίλου του, ὡς φαίνεται τοῦ ἄρεσαν γιατὶ τὸ εἶδα νὰ βάζῃ τὸ χέρι στὴν τσέπη καὶ νὰ γυρεύῃ. Ἐπερίμενα νὰ ἰδῶ τὴν τύχη του, καὶ μὲ τὴν καρδιὰ παρακαλοῦσα νὰ κερδέψῃ, γιατὶ ἡ φτώχια καὶ τὸ φέρσιμό του μ' ἔκαμαν νὰ τὸ συμπονέσω καὶ νὰ αἰσθανθῶ μὲς τὴν καρδιὰ ἀγάπη ἄπειρη γι' αὐτό.

Πέντε, δέκα λεφτὰ τῆς ὥρας πέρασαν καὶ τὸ τουρλουλοῦ εἶχε κάμῃ ἀναρίθμητους γύρους, μὰ τὸ παιδὶ δὲν εἶδα νὰ βάζῃ πάνου.

Θὰ ἔχασε ἀπὸ τὴν τσέπη του τὴν πεντάρα τὸ δύστυχο ἢ μετάνοιωσε, εἶπα μὲ τὸ νοῦ μου.

—Μωρὲ Σπῦρο, τί κλαῖς τἄβολα, ὅτι ἔχεις θὰ τὸ φᾷς, ἂν κερδέξῃς ὅμως; θὰ ἔχῃς καὶ νὰ χαρίσῃς.

Σκεφτικό, σκεφτικὸ καὶ μὲ τρεμουλιαστὸ χέρι ἄφωνο, ἀχνό, ἀχνὸ τὸ εἶδα νὰ βάλῃ στὸ ρωλόγι, ποῦ μετρᾷ τὶς στιγμὲς τῆς ζωῆς μας καὶ μὲ χτυπόκαρδο νὰ περιμένῃ νὰ σταθῇ τὸ τουρλουλοῦ ποῦγρήγορα σὰν τροχὸς ἐστρυφογύριζε μαζὶ μὲ τὴν τύχη του, μὲ τὴ θλιμμένη καὶ μονότονη τύχη του. Οἱ γύροι ἔπαυσαν κι' ὁ μπαγγέρης μὲ τὴν βροντερὴ φωνή του ἐφώναξε·

—Τὸ ρωλόγι κερδίζει καὶ τἄλλα χάνουν ἐπλήρωσε 25 λεφτὰ καὶ πάλιν τὸ στριφογύρισε.

Τὸ παιδὶ χωρὶς νὰ μιλήσῃ ἀχνό, ἀχνὸ καὶ μὲ ματιὰ γεμάτη φλόγα καὶ χαρά, τ' ἅρπαξε καὶ τἄκλεισε στὸ χέρι του σφιχτά, σφιχτά. Ὕστερα ἔβαλε στὸ καράβι κι' ἐκέρδεξε, στὸν κόκορο, καὶ πάλι στὸ ρωλόγι καὶ ἐκέρδεξε, ἐκέρδεξε : ἡ τύχη τὸ βοηθοῦσε πολύ.

—Βλέπω πῶς δουλεύει σὰν ρωλόγι ἡ τύχη σου, εἶπε ὁ φίλος του, ἂν πᾷς ἔτσι ἀκόμη μισὴ ὥρα θὰ τοῦ πάρῃς καὶ τὰ μαλιὰ τοῦ κεφαλιοῦ του.

—Καλὰ θὰ εἶνε, εἶπε χαρούμενο τὸ παιδί.

Δύο τρεῖς γύρους ἔπαιξε ἀκόμη καὶ ὕστερα σὰν τρελλό, χαρούμενο μὲ ξάστερη καὶ φλογερὴ ματιὰ τὸ εἶδα νὰ τρέχῃ ἀπὸ τὴν ἀγορὰ κι' ὕστερα σκεφτικὸ καὶ μὲ τὰ χέρια στὶς τσέπες νὰ περνάῃ ἀπὸ τὰ καταστόλιστα μαγαζιά. Ἀπὸ μακρυὰ τὸ ἀκολούθησα μὲ περιέργεια καὶ ἐνδιαφέρο, γιατὶ ἤθελα νὰ μάθω τί θὰ ἔκαμνε αὐτὰ τὰ λεφτὰ ποῦ μὲ τόσο ἀγῶνα καὶ χτυπόκαρδο ἐκέρδεξε.

Περιπατοῦσε, περιπατοῦσε σὰν ἀναίσθητο σιγά, μὲ τὸ αέρα τοῦ κόσμου, γιατί, ὡς φαίνεται, θὰ εἶχε τὸ δεύτερο βάσανο στὴ καρδιὰ καὶ στὸ λογικό, τί θὰ κάμῃ δηλαδὴ αὐτὸ τὸ κέρδος, ποῦ τοῦ βάρυνε ὅμοια τὴν καρδιὰ καὶ τὴν τσέπη. Τί νὰ κάμῃ κι' αὐτὸ δὲν ἔξερε. . . Μ' αὐτὰ τὰ λεφτὰ νὰ σειάξῃ τὰ χαλασμένα καὶ τρύπια παπούτσια του, ποῦ αὔριο, μεθαύριο θὰ βρέξῃ καὶ θὰ ρίξῃ χιόνι ἢ νὰ πάῃ ν' ἀγοράσῃ καμία παλιογιακέτα γιὰ τὸν κουτσο-Φλέβαρο ; Νὰ πάρῃ ψωμὶ καὶ λάδι τῆς μάνας του ἢ ν' ἀγοράσῃ κανένα παιγνίδι σὰν ὅλα τἄλλα τὰ παιδιὰ ποῦ χαρούμενα, ἀγκαλιασμένα ἔπαιζαν ὁλόγυρά του μὲ κάθε λογῆς παιγνίδια ..

Ὅλοι αὐτοὶ οἱ συλλογισμοὶ ἐβασάνιζαν τρομερὰ τὸ λογικό του καὶ δύο, τρεῖς φορὲς ἀνεστέναξε πικρά. στενόχωρα, παθητικά.

Γιὰ μιὰ στιγμὴν ἔμεινε, καὶ ὕστερα τὸ εἶδα νὰ μπαίνῃ δειλό, δειλὸ σ' ἕνα πλούσιο, καταστόλιστο μαγαζὶ ἀπὸ διάφορα καὶ ὤμορφα παιγνίδια, γεμᾶτο ἀπὸ γυναῖκες, ἄνδρες παιδιά, ποῦ ἀγόραζαν μποναμάδες γιὰ τὴν ἀνεψιά τους, γιὰ τ' ἀγγόνια τους, γιὰ τὶς θυγατέρες των καὶ τὰ παιδιά των, ἐνῷ τὸ μάτι τοῦ ὑπηρέτη ἐκύτταζε προσεχτικὰ δεξιά, ζερβιά. Ἡ ματιά του σ' αὐτὴν τὴ μεγάλη κίνηση ἀντίκρυσε τὸ φτωχὸ παιδὶ ποῦ δειλό, δειλὸ σὰν κλέφτης ἔμπαινε στὸ μαγαζί. Γρήγορος τὸ ἐζύγωσε, τὸ κύτταξε καλὰ ἀπὸ τὸ κεφάλι ὡς τὰ πόδια καὶ σὰν τὸ εἶδε ἔτσι, σ' αὐτὰ τὰ χάλια, τὤσπρωξε μὲ ἄγριο θυμὸ καὶ τοῦ εἶπε.

—Πήγαινε ἀπ' ἐδῶ, δὲν εἶνε πρᾶμα γιὰ τὴν τσέπη καθενός· πρέπει πρῶτα νὰ πλύνῃς τὰ χέρια σου μὲ ἀγγλικὸ σαποῦνι κι' ἔπειτα νὰ μπαίνῃς ἐδῶ μέσα. . . Ἔλα βάρδα, πήγαινε στὸ καλό.

Ὁ μικρός μας στὶς σπρωξιές; δὲν ἐθύμωσε· μονάχα ἕνα κοκκινάδι ἐχρωμάτισε τὰ βαθουλὰ μάγουλά του κι' ἑτοιμάσθηκε νὰ φύγῃ· μιὰ ματιὰ ἔδωκε σ' ἕνα παιγνίδι ποῦ εἶταν ἐκεῖ κρεμασμένο στὸν καταστόλιστο τοῖχο τὸν ἐκράτησε, τὸν μάγεψε. . .

—Ἒ ! ἀκόμη κάθεσαι. . . δὲν ἐχόρτασες νὰ βλέπῃς ;

—Ὄχι. . . ἦλθα ν' ἀγοράσω, εἶπε ὁ μικρός μας μὲ λίγη περιφάνια, μὰ σὰν μὲ διώχνεις, φεύγω πάω ἀλλοῦ.

—Ἔλα, ἔλα, θὰ βρῇς ἐδῶ καλὸ καὶ φίνο πρᾶμα ; τί θέλεις. . .

—Αὐτὸ ἐκεῖ. . . πόσο ἔχει ;

—Ποιό. . . αὐτὴ ἡ σφυρίχτρα ἔχει πολὺ καὶ δὲν σέ συμφέρει νὰ τὴν ἀγοράσῃς· ἂν θέλῃς νὰ πάρῃς σφυρίχτρα καλὴν κι' εὔθυνη, πάρε αὐτήν. . . καὶ τοῦ ἔδειξε μιὰ ξυλίνη.

—Αὐτὴ δὲν εἶνε καλή, δὲν ἔχει τρύπες πολλές, ὕστερα εἶνε ἀπὸ ξύλο πρόστυχο : αὐτὴν θέλω νὰ παζαρεύσω, τὴν που λεῖς ;

—Ἀφοῦ τὴν θέλεις. . . ἔχει τρεῖς δραχμές.

Ὅταν ἄκουσε ὁ μικρός μας τὴν τιμή της ὀλίγο ἐδείλιασε καὶ εἶπε : εἶνε πολὺ ἀκριβή, πάρα πολύ.

—Ἀξίζει τὴν τιμή της, γιατὶ εἶνε πρᾶμα γαλλικό· ἐσὺ πόσο δίνεις ;

—Ὅσο ἔχω αὐτὰ ποῦ κέρδεξα. . . δύο δραχμὲς καὶ δέκα λεφτά.

—Καρτέρεσε νὰ ρωτήσω τ' ἀφεντικὸ κι' ἂν συμφέρει τὴν παίρνεις.

—Ἀφεντικό, δύο δραχμὲς καὶ δέκα λεφτὰ δίνουν γι' αὐτὴν τὴ φλογέρα, νὰ τὴν δώσω ;

—Δόσ' την κι' ἂς χάσουμε ἀπὸ τὸ διάφορο, εἶπε ὁ ἔσπλαχνος ἀφεντικὸς καὶ ἐξηκολούθησε τὴ δουλειά του.

Ὁ μικρός μας ὡς ν' ἀκούσῃ τὸ «δόσ' την» μὲ τρομερὸ χτυπόκαρδο καὶ μὲ παρακλητικὴ ματιὰ πότε ἔβλεπε τὸ ἀφεντικὸ καὶ πότε τὸν ὑπηρέτη, κι' ὅταν ἄκουσε—δική σου εἶνε—μὲ μιᾶς χαρούμενο ἔστρεψε τὴ τσέπη του καὶ χωρὶς παραμικρὴ λύπη ἔφυγε ἄφωνο. Κατακόκκινο κι' ἐνθουσιασμένο ἐβγῆκε ἀπὸ τὸ μαγαζὶ βαστῶντας σφιχτά, σφιχτά, τὴν σφυρίχτρα του. Ἀνυπόμονο ἐζύγωσε ἕνα φανάρι καὶ μὲ περιέργεια ἄρχισε νὰ τὴν ξετάζῃ, νὰ τὴν βάζῃ στὰ χέρια, νὰ τὴν θαυμάζῃ σὰν νὰ εἶταν διαμάντι. Ἡ σφυρίχτρα ἦτον μακρυὰ ὅσο δύο παλάμες, μὲ ἑφτὰ τρύπες καὶ φτιασμένη ἀπὸ μέταλλο καλό.

—Δὲν μὲ γέλασε, εἶπε μὲ τὸ νοῦ του, θὰ ἀξίζῃ τὰ λεφτὰ ποῦ ἔδωκα.

Ὡστόσο εἶχε προχωρήσῃ ὡς τὴν πλατεῖα· ἐκάθισε σ' ἕνα μπάγκο, κι' ἀφοῦ ἐκοίταξε καλὰ ὁλόγυρά του μὴ τὸν ἔβλεπε κανείς, τὴν ἔβαλε στὰ θερμὰ χείλια του κι' ἄρχισε νὰ βγάζῃ τρεμουλιαστοὺς καὶ παραδαρμένους ἤχους, γιατὶ δὲν ἤξερε τί ἔκανε. Τὸ κεφάλι του ἦταν βαρεμένο καὶ μεγάλη ζάλη τὸ κατεῖχε.

—Αὔριο πουρνό, ὕστερα ἀπὸ τὸν καφὲ θὰ τὴν δοκιμάσω, γιατὶ ἡ κακὴ ὄρεξη καὶ τὸ χτυπόκαρδο δὲν μ' ἀφίνει. . .

Ἐσηκώθηκε καὶ κρατῶντας τὴ φλογέρα του σφιχτά, σφιχτά. σὰν τίμιο ξύλο, νηστικὸ ἐτράβηξε γιὰ τὸ σπίτι του.

Τὴν ἄλλη μέρα πουρνὸ πουρνὸ σ' ἕνα παράμερο μέρος τοῦ βοσκέτου, κάτω ἀπ' ἕνα σκιερὸ δένδρο ἐφαίνονταν νὰ παίζῃ ὁ μικρὸς μουσικός μας τὴν ποθητὴ φλογέρα του καὶ νὰ μαθαίνῃ μοναχὸς τὰ πρῶτα σκαλιὰ τῆν μουσικῆς. Σιγά, σιγὰ καὶ μέρα τὴ μέρα ἄρχισε νὰ παίζῃ τραγούδια τοῦ καιροῦ, τὸν ὕμνο μας, κανένα κομμάτι ἀπὸ καμίαν ὄπερα καὶ ἄλλα φανταστικά, τρελλὰ τῆς καρδιᾶς του τραγούδια. Σὲ λίγο καιρὸ ὅλοι στὴ χώρα τὸν ἤξεραν καὶ τὸν ἔκραζαν «ὁ μικρος μὲ τὴ φλογέρα» καὶ κάθε πρωῒ ἢ ἀπόγιομα στὸν περίπατο, στοὺς δρόμους, στὴν ἀγορά, ὅλοι ἐθαύμαζαν τὴ μεγάλη του τέχνη κ' ἐξυπνάδα, γιατὶ μποροῦσε νὰ βγάζῃ μ' αὐτὴν τὴν κουτσοφλογέρα τέτοιους ἁρμονικοὺς ἤχους. Κι' αὐτὸς ἀπὸ τὴ χαρά του εἶταν σὰν τρελλὸς· πολλὲς φορὲς ἔμεινε νηστικὸς κ' ἔφαγε ξύλο ἀλύπητο ἀπὸ τὴ μάννα του, γιατὶ θέλησε νὰ χορτάσῃ τὴν ὄρεξη τοῦ καθενὸς φιλόμουσου καὶ θαυμαστή του. . .

Τὸ ξακουστὸ ὄνομά του κ' ἡ φήμη τῆς τέχνης του ἔπεσε κ' εἰς τ' αὐτιὰ ἑνὸς φιλόμουσου : δὲν πρέπει νὰ πάῃ χαμένη τέτοια ἱκανότης, εἶπε, καὶ τὴν ἄλλη μέρα τὸν προσκαλοῦσε στὸ σπίτι του. Τὸν ἐξέταξε καλὰ καὶ εἶδε ὅτι μὲ τὴ μουσικὴ περισσότερο ὁμιλοῦσε ἡ καρδιὰ κ' ἡ φαντασία του παρὰ ἡ μολυβένια φλογέρα του.

—Εἶσαι πολὺ ἱκανός, παιδί μου, κἄτι θὰ γίνῃς μιὰ μέρα, κοίταξε ὅμως νὰ μὴ βαρεθῇς τὴν τέχνη, νὰ τὴν βάλῃς ἀκόμη στὴν καρδιά σου, τοῦ εἶπε ὁ φιλόμουσος καὶ τοῦ ἔδωκε ἕνα γράμμα λέγοντάς του. . .

—Αὐτὸ νὰ τὸ πᾷς στὸ δάσκαλο τῆς Φιλαρμονικῆς, θὰ σὲ βάλῃ στὸ σχολειό...

Ὁ μικρὸς μουσικός μας ἐπῆγε κ' ἐγράφτηκε στὸν κατάλογο ἀπὸ τοὺς μαθητάς, στὴν τάξι ἀπὸ τὰ ξύλινα ὄργανα(κλαρίνι). Στὴν ἀρχὴ προχωροῦσε καλὰ στὴν τέχνη του, μὰ τὸ προσταχτικὸ τοῦ δασκάλου, οἱ τέσσεροι πύργοι τοῦ σχολειοῦ, οἱ κακὲς συντροφιές, ἡ στέρηση καὶ ἡ πεῖνα τὸν ἔκαμαν μονάχα ἕνα ἀπὸ τοὺς πολλοὺς μουσικοὺς τοῦ τόπου μας· τὴν τέχνη του ὅμως, τὸ πάθος καὶ τὸ αἰσθαντικὸ τῆς καρδιᾶς του τὸ στράβωσαν, τὸ κατέστρεψαν.

ΗΛ. Α. ΣΤΑΥΡΟΣ

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ "ΦΩΝΗΝ,,

ΔΙΑ ΤΟΝ ΛΙΜΕΝΟΒΡΑΧΙΟΝΑ ΑΓ. ΠΕΛΑΓΙΑΣ

Παρὰ τοῦ ἐν Ἁγίᾳ Πελαγίᾳ κ. Παν. Ζαντιώτη ἐλάβομεν τὴν κατωτέρω ἐπιστολὴν ἣν εὐχαρίστως καὶ δημοσιεύομεν.

Ἀξιότιμε κ. Διευθυντὰ τῆς «Φωνῆς τῶν Κυθήρων»,

Λάβετε σᾶς παρακαλῶ τὴν εὐγενῆ καλωσύνην, καὶ δημοσιεύσατε εἰς τὸ ἔγκριτον φύλλον σας, ὅτι ὁ κατασκευασθεὶς ἐν Ἁγίᾳ Πελαγίᾳ μῶλος ὑπὸ τοῦ ἐξαιρέτου συμπολίτου μας κ. Παναγιώτη Κορωναίου Πουλάκη, οὐδὲν ἔπαθε κατὰ τὴν μεγάλην καὶ πρωτοφανῆ τρικυμίαν ἡ ὁποία ἔγεινεν εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ μηνός. Διὰ νὰ ἐννοηθῇ δὲ ποίας ἐντάσεως ἦτο ἡ τρικυμία αὐτή, σᾶς σημειώνω ὅτι ὅλες τὶς βάρκες τῆς Ἁγίας Πελαγίας ἠναγκάσθημεν νὰ σύρωμεν μέχρι τοῦ Εἰκονοστασίου, ἐνῷ τὴν ἰδίαν στιγμὴν ὁλόκληρος ὁ μῶλος ἐκαλύπτετο ὑπὸ τῶν ἀφρισμένων κυμάτων χωρὶς εὐτυχῶς νὰ πάθῃ τίποτε. Ἐὰν σᾶς γράφω αὐτά, τὸ πράττω διὰ νὰ καθησυχάσω μερικοὺς ἀνησυχήσαντας διὰ τὸ ὡραῖον καὶ χρήσιμον ἔργον τοῦ κ. Κορωναίου, καὶ νὰ τοὺς βεβαιώσω ὅτι ἐὰν μὲ τοιαύτην πραγματικὴν θεομηνίαν χειροτέραν ἀπὸ τὴν πρὸ τετραετίας θεομηνίαν, ὁ μῶλος δὲν ἔπαθε τίποτε ἀσφαλῶς ὅτι καὶ οὐδέποτε εἰς τὸ μέλλον θὰ πάθῃ.

Εὐχαριστῶ, κ. Διευθυντά, διὰ τὴν φιλοξενίαν τῆς παρούσης μου, καὶ διατελῶ μετ' ἐξαιρέτου ὑπολήψεως.

Ἐν Ἁγίᾳ Πελαγίᾳ τῇ 23—12—33.

ΠΑΝ. ΖΑΝΤΙΩΤΗΣ

ΠΑΛΑΙΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΑΙ ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΙΑΙ

ΣΤΕΛΛΙΟΣ ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ

Ὁ Κυθήριος αὐτὸς πολιτευτὴς περὶ οὗ ἐλάχιστα γνωρίζουν οἱ συμπολῖται μας, ἦτο εὐρείας μορφώσεως ἄνθρωπος, καὶ ἐδικηγόρει ἐν Σύρῳ. Κατόπιν δὲ ἐν Ἀθήναις ἔνθα καὶ ἐγκατεστάθη. Ὡς βουλευτὴς ἐξελέγη τῷ 1875 καὶ κατόπιν πάλιν τὸ 1879 μέχρι τοῦ 1881 καὶ κατόπιν μέχρι τοῦ 1885, ὅτε βουλευταὶ τῆς νήσου μας ἐξελέγοντο ἐναλλὰξ καὶ οἱ Κορωναῖος Κοντολέων καὶ Πανάρετος.

Ὁ Κασιμάτης ἦτο πολιτικὸς φίλος τοῦ Δ. Βούλγαρη καὶ κατόπιν ὅταν ὁ Βούλγαρης ἀπέθανεν ἔγεινε φίλος τοῦ Κουμουνδούρου. Καὶ τούτον ὅμως ἐγκατέλειψε καὶ ἐτάχθη τὸ 1882 μὲ τὸν Τρικούπην εἰς τὸν ὁποῖον καὶ παρέμεινε φίλος μέχρι τοῦ θανάτου του. Ἀπέθανεν δὲ ἄτεκνος.

Ὁ Κασιμάτης ἐχρημάτισε καὶ πρόεδρος τῆς Βουλῆς κατὰ τὴν ἱστορικὴν περίοδον τῶν στηλιτικῶν.

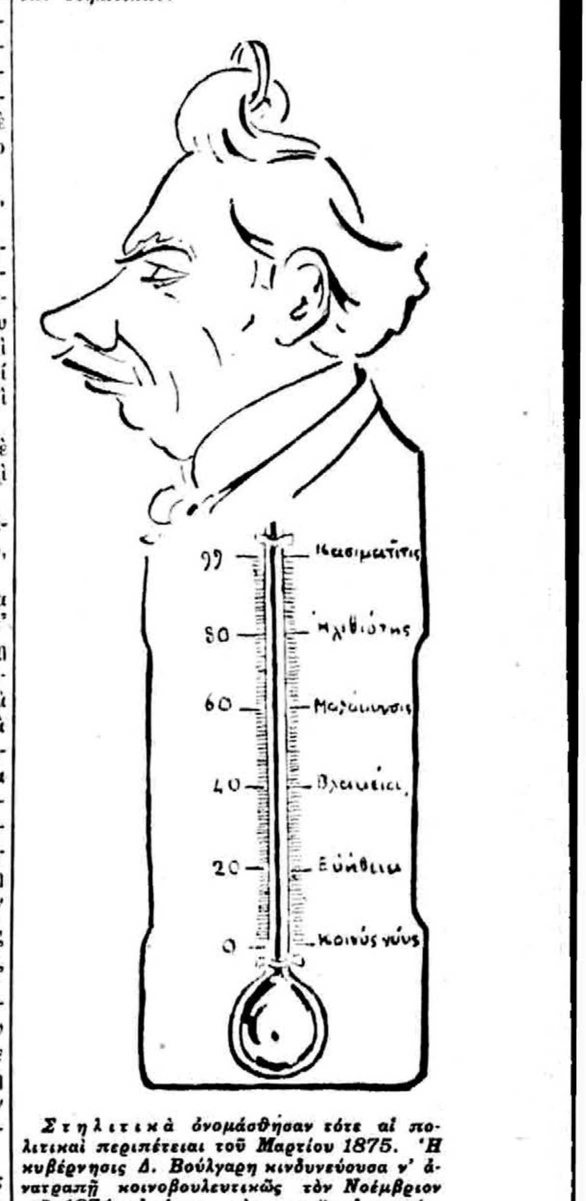

Στηλιτικὰ ὀνομάσθησαν τότε αἱ πολιτικαὶ περιπέτειαι τοῦ Μαρτίου 1875. Ἡ κυβέρνησις Δ. Βούλγαρη κινδυνεύουσα ν' ἀνατραπῇ κοινοβουλευτικῶς τὸν Νοέμβριον τοῦ 1874, ἐψήφισε τὸν προϋπολογισμόν, καὶ ἐκήρυξε λήξασαν τὴν σύνοδον διὰ πλαστῆς ἀπαρτίας, ἀναβιβάσασα τοὺς παρόντας 85 βουλευτὰς εἰς 96, ἐπὶ συνόλου 190. Ὑπὸ τὴν ἐξέγερσιν τῆς Ἀντιπολιτεύσεως καὶ τὴν πίεσιν τῆς κοινῆς γνώμης, ὁ Δ. Βούλγαρης ἠναγκάσθη, τῇ ὑποδείξει τοῦ Στέμματος, νὰ προβῇ εἰς σύγκλησιν ἐκτάκτου Συνόδου τὸν Μάρτιον τοῦ 1875. Πρὸ τοῦ ἀδυνάτου καὶ πάλιν συγκεντρώσεως ἀπαρτίας, ὁ Βούλγαρης ἐξῄρεσεν ἐκ τοῦ καταλόγου τῶν βουλευτῶν τοὺς ἀποθανόντας, καὶ ὁρκίσας τοὺς νεοεκλεγέντας ἄνευ ἐξελέγξεως τῶν ἐκλογῶν, κατεπάτησε καὶ πάλιν τὸ ἄρθρον 56 τοῦ τότε Συντάγματος. Ἡ ἀντιπολίτευσις συνησπίσθη κατὰ τῆς Κυβερνήσεως, ὁ τύπος καὶ ὁ λαὸς ἐξηγέρθησαν, συλλαλητήρια δὲ καὶ ρήξεις ἐπηκολούθησαν μετὰ αἱματηρῶν μονομαχιῶν. Οἱ ὑποστηρίζοντες τὸν Βούλγαρην 85 βουλευταὶ ἐν οἷς καὶ ὁ Στέλλιος Κασιμάτης, ἀπεκλήθησαν Στηλῖται, τὰ δὲ γεγονότα Στηλιτικά, ἐκ τῶν ἀπειλῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως ὅπως ἐγείρῃ πρὸ τοῦ κοινοβουλίου στήλην ἀναθέματος, ἐφ' ἧς νὰ ἀναγράψῃ τὰ ὀνόματα τῶν ἀσεβησάντων κατὰ τοῦ πολιτεύματος. Πρὸ τῆς αὐξούσης ἐξεγέρσεως, τὸ Στέμμα ἐζήτησε τὴν παραίτησιν τῆς Κυβερνήσεως πραγματοποιηθεῖσαν τὴν 25ην Ἀπριλίου τοῦ 1875.

Τῆς Βουλῆς αὐτῆς τῶν στηλιτῶν ἐχρημάτισεν ὁ Στέλλιος Κασιμάτης πρόεδρος, καὶ ἀκριβῶς τῆς Ϛ' περιόδου καὶ ἐκτάκτου Συνόδου τῆς 5ης Μαρτίου ἕως 28 Μαρτίου 1875.

Ὁ Κασσιμάτης ἀπεκλήθη καὶ Νοόμετρον, διότι ἰσχυρίζετο ὅτι ἐγνώριζε μέθοδον διὰ τῆς ὁποίας ἦτο δυνατὴ ἡ καταμέτρησις τῶν πνευματικῶν δυνάμεων ἑκάστου ἀνθρώπου. Διὰ τοῦτο καὶ ἐγένετο ὁ στόχος τῆς σατύρας τοῦ Σουρῆ, καὶ τοῦ Θέμη Ἄννινου εἰς τὰ σατυρικὰ καὶ γελοιογραφικὰ φύλλα τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ὅπως δεικνύουν καὶ αἱ εἰκόνες τοῦ Κασσιμάτη τὰς ὁποίας παρεθέσαμεν.

Ὁ Κασσιμάτης ὡς πολιτικὸς ἐνδιεφέρθη πολὺ διὰ τὰ Κύθηρα καὶ ἰδιαιτέρως διὰ τὴν κατασκευὴν λιμένος ἐν Διακοφτίῳ, ὅπως διαφαίνεται ἐκ τῆς δημοσιευθείσης ἐπιστολῆς του πρὸς τὸν τότε δήμαρχον Ποταμοῦ Παναγιωτόπουλον, διὰ τῆς ὁποίας ὑπέσχετο καὶ τὴν βουλευτικήν του ἀκόμη ἀποζημίωσιν νὰ παραχωρήσῃ ὑπὲρ τοῦ νέου λιμένος.

ΚΡΙΣΙΣ ΜΕΤΕΚΛΟΓΙΚΗ

Ὁ κάτοικος Ἀρωνιαδίκων κ. Ἐμμ. Τσιτσίλιος, μηνυθεὶς ὑπὸ τοῦ κ. Παν. Καρατζᾶ καὶ τοῦ σωφέρ του ἐπὶ πρόγκα κατὰ τοῦ αὐτοκινήτου των τὴν νύκτα τῆς Κυριακῆς, μετὰ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν τῆς 5ης Μαρτίου ἐ. ἔ. ἐν τῇ νήσῳ μας, κατεδικάσθη ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου Πειραιῶς τὴν 18 λ. μ. εἰς εἰκοσαήμερον φυλάκισιν ἣν ἐξηγόρασεν ἀντὶ συνολικοῦ ποσοῦ πεντακοσίων δραχμῶν καὶ ἀφέθη ἐλεύθερος. Τὴν δίκην παρηκολούθησαν πολλοὶ τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ συμπολιτῶν μας μετὰ ζωηροῦ ἐνδιαφέροντος.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1841

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΜΕΤΟΧΙΚΑ & ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΑ	ΔΡΑΧ. 1.205.000.000
ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ (τῇ 30ῃ Ἰουνίου 1933)	» 8.697.000.000

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ καὶ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα.

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ καὶ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ: Κάϊρον, Ἀλεξάνδρεια, Ζαγαζίκ.

Ἀνταποκριταὶ εἰς ὅλας τὰς χώρας τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἐκτελεῖ πάσης φύσεως τραπεζικὰς ἐργασίας εἰς τὸ ἐσωτερικὸν καὶ τὸ ἐξωτερικὸν ὑπὸ ἐξαιρετικῶς συμφέροντας ὅρους. Δέχεται δὲ καταθέσεις (εἰς πρώτην ζήτησιν, ἐπὶ προθεσμίᾳ καὶ ταμιευτηρίου) εἰς δραχμὰς καὶ ξένα νομίσματα μὲ λίαν εὐνοϊκὰ ἐπιτόκια.

Εἰδικαὶ εὐκολίαι, καὶ συγκαταβατικοὶ ὅροι διὰ τὰς καταθέσεις, τὰ ἐμβάσματα καὶ τὰς ἐργασίας ἐν γένει τῶν ἐν Ἀμερικῇ Ἑλλήνων. Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα διατηρεῖ πλῆρες δίκτυον ἀνταποκριτῶν εἰς ὅλας τὰς Πολιτείας τῆς Βορείου Ἀμερικῆς καὶ τοῦ Καναδᾶ, εἶνε δὲ ἀνταποκριτὴς ἐν Ἑλλάδι τῶν μεγαλυτέρων Ἀμερικανικῶν Τραπεζῶν.

HELLENIC BANK TRUST COMPANY NEW YORK, 51 Maiden Lane

Ἱδρυθεῖσα ὑπὸ τῆς Ἐθν. Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, συμφώνως μὲ τοὺς νόμους τῆς Πολιτείας τῆς Νέας Ὑόρκης, πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν ἐν Ἀμερικῇ Ἑλλήνων.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ὁλοσχερῶς καταβεβλημένα . . . . Δολλάρια 1.500.000

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΙ ΓΝΩΜΑΙ

ΘΑ ΣΥΝΤΡΙΒΗ ΚΑΙ Η ΝΕΑ ΑΠΟΠΕΙΡΑ ΤΗΣ ΧΩΡΑΪΤΙΚΗΣ ΕΠΙΒΟΥΛΗΣ

Δημοσιεύομεν εὐχαρίστως τὴν κατωτέρω ἐπιστολήν, ὡς λίαν χαρακτηριστικὴν τῆς ἀγανακτήσεως ἡ ὁποία κατέχει τὸν κυθηραϊκὸν λαόν, ἐκ τῆς ἀναγραφείσης εἰδήσεως, ὅτι ἡ νῆσος μας πρόκειται, χάριν τῶν ἐκ Χώρας πολιτευτῶν, ν' ἀποσπασθῇ τοῦ Νομοῦ Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας καὶ τοῦ Πειραιῶς, διὰ νὰ ὑπαχθῇ εἰς τὸν Νομὸν Ἀργολιδοκορινθίας μεθ' οὗ οὐδεμίαν αὕτη ἔχει σχέσιν ἢ συνάφειαν, ὡς ἐπίσης καὶ οὐδεμίαν οἰκονομικὴν ἐξάρτησιν.

Ἀξιότιμε κ. Διευθυντὰ τῆς «Φωνῆς τῶν Κυθήρων»,

Ἀπορεῖ καὶ πάλιν καὶ ἀγανάκτεῖ ἡ Χώρα διὰ τὴν ἑκάστοτε τῶν χωρικῶν μας σημειουμένην κίνησιν, καὶ τὴν τόλμην των πρὸς μόρφωσιν ἰδικῆς των γνώμης διὰ τὰ γενικὰ συμφέροντα τῆς νήσου μας.

Στενοχωρεῖται ἡ Χώρα διὰ τὰς διαφόρους ἐκδηλώσεις τῶν χωρικῶν μας δι' ὧν διατυποῦται ὅλον τὸ ψυχικόν των σθένος, καὶ ἡ σταθερὰ των ἀπόφασις ν' ἀποτινάξουν καὶ ν' ἀπαρνηθοῦν ὁριστικῶς πᾶσαν ὑπὸ τῶν πολιτευτῶν τῆς Χώρας ἐπιβληθεῖσαν ἀνέκαθεν ἐν τῇ νήσῳ δουλοπρέπειαν.

Ἀπορεῖ ἀκόμη ἡ Χώρα διότι βλέπει ἐξελισσομένην τὴν κίνησιν αὐτὴν ποὺ τελειωτικῶς θὰ συνεπιφέρῃ τὴν ὁριστικήν της καταδίκην καὶ ἀφάνησιν, καὶ ἐμβάλλεται εἰς σωβινιστικοὺς διαλογισμούς, καὶ μηχανᾶται ὅπως μετέλθῃ ποικίλα μέτρα διὰ νὰ ἐπιτύχῃ τὴν διάσωσιν καὶ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς παλαιᾶς εἰδικῆς θέσεώς της ἐναντίον τοῦ χωρικοῦ στοιχείου τῆς νήσου μας.

Εἰς μάτην ὅμως ἀπορεῖ καὶ στενοχωρεῖται καὶ ἀγανακτεῖ ἡ Χώρα. Εἰς μάτην ὑβρίζει τοὺς χωρικούς μας κατὰ πρόσωπον. Εἰς μάτην παρατάσσει ἱερεμιάδας, καὶ ἀναλαμβάνει ἱεραποστολικὰς ἐκστρατείας, καὶ προσπαθεῖ νὰ τορπιλίσῃ ὑπούλως, καὶ νὰ ὑπονομεύσῃ τὰ γενικὰ συμφέροντα τῆς νήσου μας, καὶ νὰ ἐξαφανίσῃ τὸ *μεγαλούργημα* τῆς Διοικητικῆς καὶ στρατολογικῆς καὶ δικαστικῆς ἀποκαταστάσεως τῆς νήσου μας μὲ τὸν πρῶτον Νομὸν τοῦ Κράτους.

Δὲν πρέπει, κελεύει καὶ πάλιν σήμερον τὸ κομματικὸν συμφέρον τοῦ «Ἠθικοῦ Ρυθμοῦ», τοῦ πλέον φαυλοκρατικοῦ κόμματος τὸ ὁποῖον ἐγνώρισεν μέχρι σήμερον ἡ Ἑλλάς, δὲν πρέπει, λέγει, νὰ ἐξακολουθήσωμεν ἡμεῖς οἱ χωρικοὶ ν' ἀπολαμβάνομεν τῶν ἀγαθῶν τῆς ἑνιαίας διοικητικῆς μας ἀποκαταστάσεως μετὰ τοῦ Πειραιῶς, διότι τοῦτο εἶνε ἐπιζήμιον εἰς τὰ κομματικὰ συμφέροντα τῶν χωραϊτῶν.

Ὅ,τι ἀπετέλει ἓν ἀπὸ τὰ κατ' ἐξοχὴν προβλήματα τοῦ τόπου μας, ὅ,τι ἀπετέλεσε τὸ ἰδεῶδες τόσων γενεῶν καὶ ὅ,τι ἐπὶ τέλους εἴδομεν ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας πραγματωθέν, κινδυνεύει τώρα νὰ κατασιραφῇ ἐξ αἰτίας ταπεινῶν κομματικῶν ὑπολογισμῶν. Καὶ ἐφθάσαμεν τοιουτοτρόπως εἰς τὸ κατάντημα νὰ γίνωμεν θεαταὶ γεγονότων, τὰ ὁποῖα μόνον ἀγανάκτησιν καὶ ἀηδίαν προκαλοῦν.

Ἐπειδὴ δηλαδὴ ἡ «Κυθηραϊκὴ Ἀδελφότης» Πειραιῶς ἀπετόλμησε νὰ ἐνδιαφερθῇ διὰ τὴν προάσπισιν ἀπὸ τοῦ ἐπαπειλουμένου κινδύνου τοῦ ζωτικωτάτης σημασίας, γενικοῦ τούτου συμφέροντος, ἔγινεν αὕτη ὁ στόχος ῥαδιουργίας καὶ ἐπιθέσεως ἐκ μέρους τοῦ «Κάστρου».

Διὰ τοῦ δημοσιογραφικοῦ ὀργάνου τῶν χωραϊτῶν, παρεστάθη καὶ κατηγορήθη ἡ πατριωτικωτάτη αὐτὴ ἐνέργεια τῆς «Κυθηραϊκῆς Ἀδελφότητος» Πειραιῶς ὡς πρᾶξις καθαρῶς πολιτική! Ὢ! ὕψος ἀναισχυντίας! Ἀλλὰ τὴν ἀπόφασίν της αὐτὴν ἡ «Κυθηραϊκὴ Ἀδελφότης» Πειραιῶς τὴν ἔλαβε νομίζω, ὄχι μόνον ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῶν καταστατικῶν τηςδιατάξεων καὶ ἀρχῶν αἱ ὁποῖαι τῆς ὑπαγορεύουν καὶ τῆς ἐπιβάλλουν εἰδικὰς καὶ βαρείας, πρὸς παρακολούθησιν τῶν διαφόρων τοῦ τόπου ζητημάτων, ὑποχρεώσεις, ἀλλὰ καὶ ἐντὸς τῶν ὁρίων τὰ ὁποῖα τῆς διαγράφουν αἱ πολυετεῖς πατριωτικαὶ παραδόσεις της.

Καὶ δὲν εἶνε ἄγνωστον ὅτι, καθ' ὅλον τὸν χρόνον τῆς μακροετοῦς της ὑπάρξεως, ἡ «Κυθηραϊκὴ Ἀδελφότης» Πειραιῶς οὐδέποτε ἠδιαφόρησε, ἢ παρημέλησε νὰ ἐπιτελέσῃ τὸ καθῆκον της, παρορμωμένη ἀπὸ τὴν ὑγιᾶ καὶ ὑψηλὴν ἀρχὴν τῆς ἐξυπηρετήσεως τοῦ κοινοῦ συμφέροντος τῆς νήσου μας.

Καὶ ὅμως! Τὴν ἀπόφασιν αὐτὴν τῆς Ἀδελφότητος δι' ἧς θὰ διερμηνεύετο τὸ γενικὸν τῆς δυσαρεσκείας καὶ τῆς ἀγανακτήσεως αἴσθημα ὅπερ σύμπασα ἡ νῆσος ἀπὸ τοῦ ἑνὸς ἄκρου της μέχρι τοῦ ἄλλου δοκιμάζει, εἶχον οἱ χωραῖτες ὅλην τὴν ἀναίδειαν νὰ τὴν χαρακτηρίσουν διὰ τοῦ δημοσιογραφικοῦ ὀργάνου των, καὶ νὰ τὴν παρουσιάσουν ὡς ἐνέργειαν πολιτικήν!

Ἀντιθέτως δέ, πράξεις ***καθαρῶς πολιτικάς***, ἀξιοῦν ***«ὅλοι εὐχαρίστως»*** οἱ χωραῖτες, νὰ ἐπιτελέσῃ ἡ Ἀδελφότης, ὅταν πρόκειται διὰ τῶν πράξεων αὐτῶν νὰ ἐξυπηρετηθοῦν αὐτοὶ πολιτικῶς. «Πρέπει—λέγουν διὰ τῆς γραφίδος ἑνὸς Περιέργου των—νὰ τελέσῃ ἡ Ἀδελφότης πολιτικὸν μνημόσυνον τοῦ Σ. Στάη, καὶ νὰ ἐξάρῃ τὰς ἀρετάς του καὶ τὴν πολιτικὴν σταδιοδρομίαν του»!

Ἀλλ' ἡ τροχιὰ τῶν ὑποχρεώσεων καὶ τῶν καθηκόντων τῆς Ἀδελφότητος δὲν περιλαμβάνει, νομίζω, καὶ ὕμνους ὑπὲρ τῶν πολιτικῶν προσώπων, ***καὶ μάλιστα ὅταν τὰ πρόσωπα αὐτὰ βαρύνονται μὲ πράξεις ἀντιστρατευθείσας τὸ γενικὸν συμφέρον τοῦ τόπου μας, καὶ καταδικασθείσας ὑπὸ τῆς ὁμοφώνου ἐξεγέρσεως τοῦ Κυθηραϊκοῦ λαοῦ.***

Ἀλλὰ διὰ τοῦτο δὲν ἐνδιαφέρεται ἡ Χώρα. Αὐτὴ θέλει ὕμνους ἀπὸ τὴν Ἀδελφότητα διὰ τὸν θανόντα πολιτικόν της, καὶ δὲν θέλει τὴν ἀντίδρασιν τῆς Ἀδελφότητος κατὰ τῆς σχεδιασθείσης καὶ ἐπιδιωκομένης ὑπὸ τῶν χωραϊτῶν ὑπαγωγῆς μας εἰς τὴν Ἀργολιδοκορινθίαν! Τὴν Χώραν δὲν ἐνδιαφέρει ἡ ἐναρμόνησις τῆς δράσεως τῆς Ἀδελφότητος, καὶ παντὸς τιμίου κυθηρίου πατριώτου, πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις τῶν γενικῶν συμφερόντων τῆς νήσου μας, ἀλλὰ τὴν ἐνδιαφέρει ἡ ἐναρμόνησις τῶν ἐνεργειῶν τῆς Ἀδελφότητος πρὸς τὰ εὐτελῆ καὶ ταπεινὰ προσωπικὰ συμφέροντα τῶν χωραϊτῶν πολιτευομένων!

Ἰδοὺ κατάστασις! Ἰδοὺ ἐξευτελισμός! Ἰδοὺ παράδειγμα πολιτικῆς διαπαιδαγωγήσεως διὰ τὰς νέας κυθηραϊκὰς γενεάς! Καὶ ἡ Χώρα νομίζει ὅτι θὰ θριαμβεύσῃ.....

Ἀλλὰ..... καὶ τὸ ἐλπίζομεν καὶ τὸ εὐχόμεθα, δὲν θὰ ἐπιτευχθῇ εἰς τοιοῦτος ἀπαίσιος θρίαμβος, διότι θὰ συντριβῇ πρὸ τῆς γρανιτώδους ***χωρικῆς θελήσεως*** τῆς νήσου μας καὶ ἡ θρασυτάτη καὶ ἀπεγνωσμένη αὐτὴ ἀπόπειρα τοῦ «Κάστρου» πρὸς νέαν πολιτικὴν τοῦ κυθηραϊκοῦ λαοῦ ὑποδούλωσιν.

Διατελῶ, κ. Διευθυντά, μετ' ἐξαιρέτου ὑπολήψεως,

Δ. Ε. Α. Π.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Η ΑΛΗΘΗΣ ΓΝΩΜΗ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝ. ΛΑΟΥ ΚΑΤΑ ΤΑΣ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΣ ΒΟΥΛΕΥΤ. ΕΚΛΟΓΑΣ

Ἡ Ὑπηρεσία τῆς Γενικῆς Στατιστικῆς τοῦ Κράτους ἐξέδωκε τὴν στατιστικὴν τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν τῆς 5ης Μαρτίου 1933. Κατὰ τὴν στατιστικὴν αὐτὴν ἡ δύναμις τῶν κομμάτων ἔχει ὡς ἑξῆς:

ΤΗΣ ΣΗΜΕΡΙΝΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗΣ ΠΑΡΑΤΑΞΕΩΣ

Λαϊκοὶ βουλευταὶ ἔλαβον	434.550
Ἐθνικοριζοσπαστ. (Κονδύλη)	46.692
Ἐλευθερόφρονες (Μεταξᾶ)	25.758
Ἀγροτικοὶ ἡνωμένης τότε Ἀντιπολιτεύσεως	20.200
Ἤτοι σύνολον ψήφων	527.200

ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΥ

Φιλελεύθεροι βουλευταὶ ἔλαβον	379.968
Προοδευτικοὶ (Καφαντάρη)	77.254
Ἀγροτοεργατικοὶ (Παναστασ.)	47.460
Ἀγροτικοὶ (Σοφιανοπούλου)	22.985
Ἀγροτικοὶ (Μυλωνᾶ)	14 302
Συντηρητικοὶ (Μιχαλακοπούλ.)	9.672
Ἤτοι σύνολον ψήφων	551.641

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω συνάγεται ὅτι ἡ σημερινὴ ἀντιπολίτευσις τῆς κυβερνήσεως τοῦ κ. Τσαλδάρη ὑπερτερεῖ ὁλόκληρον τὴν κυβερνητικὴν παράταξιν κατὰ 24.441 ψήφους.

Ἐν σχέσει δὲ πρὸς τὸ σύνολον τῶν ψηφισάντων, ἡ κυβερνητικὴ παράταξις φέρεται κατέχουσα τὰ 46.19 ο)ο ἡ δὲ ἀντιπολίτευσις τὰ 48.33 ο)ο.

Τὰ ὑπόλοιπα 5.48 ο)ο κατέχονται ὑπὸ τῶν κομμουνιστῶν καὶ ἀνεξαρτήτων.

ΠΑΛΑΙΑ ΕΚΛΟΓΙΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΜΑΣ
Ο ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΩΝ ΕΚΑΣΤΟΤΕ ΨΗΦΟΦΟΡΩΝ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ

Χάριν τῶν ἐπιθυμούντων νὰ συγκρίνουν τὰ ἐκλογικὰ ἀποτελέσματα τῆς νήσου μας τῶν τελευταίων ἐκλογῶν πρὸς παλαιότερα τοιαῦτα, παραθέτομεν πίνακα τῶν τελευταίων τούτων τριῶν ἐκλογικῶν περιόδων. Τῶν ἐκλογῶν τοῦ 1892, ἐπίσης τῶν ἐκλογῶν τοῦ 1895 καὶ τέλος τῶν ἐκλογῶν τοῦ 1899.

Ἐκλογικὰ ἀποτελέσματα ἐκλογῶν 7 Μαΐου 1892

Τμήματα	Ἐψήφισαν	Καλούτσης	Στάης	Χρυσούλης	Πανάρετος	Κορωναῖος	Λογοθέτης	Σοφίος
Κυθήρων	829	716	763	178	139	120	89	90
Καρβουνάδ.	365	269	315	147	79	48	69	59
Ποταμοῦ	591	306	184	360	362	397	427	402
Ἀρωνιαδ.	396	208	202	320	165	165	121	117
Σύνολον	2.182	1.499	1.464	1.005	745	730	706	668

Ἐκλογικὰ ἀποτελέσματα ἐκλογῶν Ἀπριλίου 1895

Τμήματα	Ἐψήφισαν	Καλούτσης	Στάης	Χρυσούλης	Κορωναῖος	Σοφίος
Κυθήρων	1.014	571	756	526	372	430
Καρβουνάδων	395	233	288	240	156	166
Ποταμοῦ	822	574	276	454	654	372
Ἀρωνιαδίκων	390	236	203	261	260	159
Σύνολον	2.621	1.614	1.523	1.481	1.442	1.127

Ἐκλογικὰ ἀποτελέσματα ἐκλογῶν 7 Φεβρουαρίου 1899

Τμήματα	Ἐψήφισαν	Στάης	Καλούτσης	Δελακοβίας	Λογοθέτης
Κυθήρων	1.016	906	868	242	306
Καρβουνάδων	368	313	261	132	139
Ποταμοῦ	776	256	304	647	499
Ἀρωνιαδίκων	381	178	156	292	244
Σύνολον	2.541	1.654	1.579	1.313	1.198

ΣΗΜ.: Ὁ κατὰ τὰς ἐκλογὰς τοῦ 1892 ὑποψήφιος Κορωναῖος ἦτο ὁ στρατηγὸς Πάνος Κορωναῖος, ὁ δὲ κατὰ τὰς ἐκλογὰς τοῦ 1895 Κορωναῖος ἦτο ὁ δικηγόρος Γεώργιος Πολ. Κορωναῖος

ΓΕΩΡΓΙΚΗ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΞΕΛΙΞΙΣ ΜΙΑΣ ΕΚΑΤΟΝΤΑΕΤΙΑΣ

Εἰς προηγούμενον φύλλον μας ἐδημοσιεύσαμεν μίαν ἐργασίαν ἐπὶ τῶν κυριωτέρων στατιστιστικῶν στοιχείων τῆς δημογραφικῆς καὶ οἰκονομικῆς καταστάσεως τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τοῦ 1828 καὶ ἐντεῦθεν, τὴν ὁποίαν, ἡ Ἀνωτάτη Σχολὴ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν εἶχε τὴν ὡραῖαν ἔμπνευσιν νὰ κάμῃ.

Σήμερον παρέχομεν στατιστικὰ στοιχεῖα ἐπὶ τῆς Γεωργικῆς κλπ. ἐξελίξεως τῆς Ἑλλάδος.

ΓΕΩΡΓΙΑ

Καλλιεργούμεναι ἐκτάσεις. Μέσος ὅρος 1922—1928

Ἐπιφάνεια τῆς χώρας, 130.199 τ.χ.μ.
Καλλιεργηθεῖσα ἔκτασις, 14.554 τ.χμ. (Κ.Σ.)

Σιτηρά, ἔκτασις,	70,79	ο)ο
Ἄμπελοι, ἔκτασις	8,61	»
Βιομ. καὶ Ἀρωματ. προϊόντα	7,04	»
Σταφὶς	4,93	»
Ὄσπρια	3,51	»
Ζωοτροφικὰ προϊόντα	3,28	»
Προϊόντα λαχανοκήπων	1 84	»

Παραγωγὴ σιτηρῶν.

Ἡ παραγωγὴ τῶν σιτηρῶν ὅπως καὶ ἡ εἰσαγωγὴ ὑπέστη ποικίλας διακυμάνσεις κατὰ τὰ ἀπὸ τοῦ 1914 μέχρι τοῦ 1930 ἔτη. Ἡ παραγωγὴ τοῦ 1914 ἦσαν τόννοι 873.295, ἡ δὲ εἰσαγωγὴ τόννοι 219.848.

Ἡ παραγωγὴ τοῦ ἔτους 1930 ἦτο 759.389 τόννοι ἡ δὲ εἰσαγωγὴ 587.503 τόννοι.

Παραγωγὴ καὶ ἐξαγωγὴ σταφίδος

Ἡ παραγωγὴ καὶ τοῦ προϊόντος τούτου ὅπως καὶ ἡ ἐξαγωγὴ ὑπέστη ἐπίσης διαφόρους διακυμάνσεις μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1920 καὶ 1930. Κατὰ τὸ 1920 ἡ παραγωγὴ ἀνῆλθεν εἰς 138 χιλιάδες τόννους ἡ δὲ ἐξαγωγὴ εἰς 104 χιλιάδες τόννους, ἐνῷ εἰς τὸ 1930 ἡ παραγωγὴ ἀνῆλθεν εἰς 175 χιλ. τόννους ἡ δὲ ἐξαγωγὴ εἰς 87 χιλ. τόννους μόνον.

Ἡ μεγαλυτέρα παραγωγὴ τῆς δεκαετίας ἦτο ἡ τοῦ 1922 καθ' ἣν παρήχθησαν 203 χιλ. τόννοι ἐκ τῆς ὁποίας ἐξήχθησαν 86 χιλ. μόνον τόννοι.

Παραγωγὴ οἴνου

Ἡ παραγωγὴ οἴνου κατὰ τὸ διάστημα ἀπὸ τοῦ 1917 μέχρι τοῦ 1930 ὑπῆρξεν ἀξιοσημείωτος ἡ δὲ ἐξαγωγὴ αὐτοῦ δυσανάλογος πρὸς τὴν παραγωγήν. Ἡ μεγαλυτέρα παραγωγὴ ἦτο ἡ τοῦ 1918 καθ' ἣν παρήχθησαν 308 χιλ. τόννοι μὲ ἐξαγωγὴν μόνον 10 χιλ. τόννων. Ἡ παραγωγὴ τοῦ 1930 ἦτο 222 χιλ. τόννοι ἡ δὲ ἐξαγωγὴ 72 χιλ. τόννοι.

Παραγωγὴ Ἐλαίου

Ἡ παραγωγὴ ἐπίσης τοῦ ἐλαίου ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν ἐξαγωγὴν εἶνε λίαν χαρακτηριστική. Ἐνῷ κατὰ τὸ 1917 παρήχθησαν 72 χιλ. τόννοι ἐλαίου, ἐξήχθησαν μόνον 5 χιλ. τόννοι. Κατὰ δὲ τὸ 1930 ἐνῷ παρήχθησαν 97 χιλ. τόννοι ἐλαίου ἐξήχθησαν 7 χιλ. τόννοι. Ἡ μεγαλυτέρα μεταξὺ 1917 καὶ 1930 παραγωγὴ ἦτο ἡ τοῦ 1920. Κατ' αὐτὴν παρήχθησαν 143 χιλ. τόννοι ἐλαίου καὶ ἐξήχθησαν δύο μόνον χιλιάδες τόννοι.

Παραγωγὴ Ἑσπεριδοειδῶν

Ἡ παραγωγὴ τῶν ἑσπεριδοειδῶν ὑπῆρξεν ἀξιοσημείωτος ἀλλὰ μὲ μεγάλας διακυμάνσεις. Οὕτω ἐνῷ κατὰ τὸ 1914 παρήχθησαν 150 χιλιάδες μετρικοὶ στατῆρες ἑσπεριδοειδῶν, κατὰ τὸ 1931 παρήχθησαν 263 χιλιάδες μετρικοὶ στατῆρες. Ἡ μεγαλυτέρα παραγωγὴ ἐσημειώθη κατὰ τὸ 1917 καθ' ἣν παρήχθησαν 932 χιλιάδες μετρικοὶ στατῆρες ἑσπεριδοειδῶν.

Μῆλα καὶ ἀπίδια

Ἐκ τούτων ἐνῷ κατὰ τὸ 1921 παρήχθησαν 62 χιλ. μετρικοὶ στατῆρες, κατὰ τὸ 1931 παρήχθησαν 120 χιλ. μετρ. στατ. Ἡ μεγαλυτέρα παραγωγὴ μήλων καὶ ἀπιδίων ἦτο ἡ τοῦ 1928 καθ' ἣν παρήχθησαν 161 χιλ. μετρικοὶ στατῆρες.

Προϊόντα λαχανοκήπων

Ἡ αὔξησις τῶν προϊόντων τῶν λαχανοκήπων εἶνε ἐξαιρετικὰ χαρακτηριστική, ὀφειλομένη κυρίως εἰς τὴν ὑπὸ τῶν προσφύγων καλλιέργειαν αὐτῶν. Οὕτω ἐνῷ κατὰ τὸ 1923 εἴχομεν παραγωγὴν 1.013.000 στατῆρας ἐκ προϊόντων λαχανοκήπων, τὸ 1930 εἴχομεν 1.629.000 στατῆρας. Μεγαλυτέρα ὑπῆρξεν ἡ παραγωγὴ τὸ 1929 καθ' ἣν παρήχθησαν 2.243.000 στατῆρες.

ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΙΑ ΚΑΙ ΕΞΕΛΙΞΙΣ ΑΥΤΗΣ

Ἡ κτηνοτροφία ἐν τῇ χώρᾳ μας παρουσίασεν ἀξιοσημείωτον αὔξησιν. Οἱ βόες καὶ βούβαλοι ἐνῷ ἀνήρχοντο κατὰ τὸ 1911 εἰς 186.000 κεφαλάς, ἔφθασαν τὸ 1928 τὰς 518.000 καὶ κατῆλθον τὸ 1930 εἰς 483.000 κεφαλάς.

Οἱ ἵπποι εἶχον φθάσει τὸ 1911 τὰς 149 000 κεφαλάς, ἀνῆλθον τὸ 1929 τὰς 323.000 καὶ κατῆλθον τὸ 1930 εἰς τὰς 317.000 κεφαλάς.

Οἱ ἡμίονοι ἐνῷ τὸ 1911 ἦσαν 80.000 ἀνῆλθον τὸ 1928 τὰς 160.000 καὶ κατῆλθον τὸ 1930 εἰς τὰς 154.000 κεφαλάς.

Οἱ ὄνοι τὸ 1911 ἦσαν 133.000, τὸ 1929 ἀνῆλθον εἰς τοὺς 381.000 καὶ τὸ 1930 κατῆλθον εἰς τοὺς 343.000.

Αἱ ἀγελάδες παρουσιάζουν τὴν μεγαλυτέραν ἀναλόγως αὔξησιν ἐν συγκρίσει πρὸς τὰ προηγούμενα ζῷα. Κατὰ τὸ 1860 ὑπῆρχον ἀγελάδες μόνον 84.000.

Κατὰ τὸ 1911 ὁ ἀριθμὸς αὐτὸς ηὔξησεν εἰς 118 χιλιάδας, ἀνῆλθεν τὸ 1926 εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν 456 χιλιάδων κεφαλῶν, καὶ τὸ 1930 κατῆλθεν εἰς τὰς 398.000.

Χαρακτηριστικὰ εἶνε τὰ ἔτη 1928 καὶ 1929 καθ' ἃ παρετηρήθη ἡ μεγαλυτέρα αὔξησις τῆς κτηνοτροφίας τῶν χονδρῶν ζῴων.

Πρόβατα - αἶγες - χοῖροι

Πρόβατα ὑπῆρχον κατὰ τὸ 1860 ἐν Ἑλλάδι, 2.540.000. Ἀνῆλθον τὸ 1926 εἰς 6.951.000 καὶ τὸ 1920 εἰς 6.920.000 καὶ κατῆλθον τὸ 1930 εἰς τὰ 6.799.000.

Αἶγες ἐπίσης ὑπῆρχον ἐν Ἑλλάδι τὸ 1860 κεφαλαὶ 2.408.000, ἔφθασαν τὸ 1928 τὰς 4.919.000 κεφαλὰς καὶ κατῆλθον τὸ 1930 εἰς τὰς 4.687.000 κεφαλάς.

Χοῖροι ὑπῆρχον τὸ 1860 ἐν Ἑλλάδι 134 χιλιάδες, ἀνῆλθον τὸ 1926 εἰς τὰς 510.000 κεφαλὰς καὶ κατῆλθον τὸ 1930 εἰς τὰς 335.000 κεφαλάς.

Καὶ ἐδῶ τὸ χαρακτηριστικὸν εἶνε ὅτι τὸ ἔτος 1926 ὑπῆρξε τὸ κατ' ἐξοχὴν ἔτος αὐξήσεως.

Κατοικίδια πτηνὰ

Θὰ ἐνόμιζεν κανεὶς ὅτι ἡ πτηνοτροφία ἐν Ἑλλάδι θὰ εἶχε τὴν μεγαλυτέραν αὔξησιν σχετικῶς πρὸς τὴν αὔξησιν τῶν ἄλλων κατοικιδίων ζῴων. Τοῦτο ὅμως δὲν συμβαίνει ἂν κρίνῃ κανεὶς ἐκ τῶν κατωτέρω πινάκων.

Ὑπῆρχον τὸ 1911 ἐν Ἑλλάδι 2.819.000 κεφαλαὶ κατοικιδίων πτηνῶν, ἀνῆλθον τὸ 1928 εἰς 8 693.000 κεφαλὰς καὶ κατῆλθον τὸ 1930 εἰς 8.635.000 κεφαλάς.

ΜΙΑ ΚΟΙΝΩΦΕΛΗΣ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΙΣ

Καθ' ἃ μᾶς πληροφοροῦν ἐκ Καρβουνάδων, ἐγένετο ἐκεῖ τὴν 26ην λήξαντος μηνὸς καὶ ἔτους, ὁ προαγγελθεὶς χορὸς πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ ταμείου ἐξωραΐσεως τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τοῦ «Ἁγίου Γεωργίου».

Ἡ δραστηριότης τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου, καὶ ἡ προθυμία τῶν κατοίκων μὲν γενικῶς οἵτινες προσέφερον διὰ τὸ κυλικεῖον ἄφθονα ὡραῖα κρασιὰ καὶ ἄλλα εἴδη, ἰδιαιτέρως δὲ τῶν καταστηματαρχῶν τοῦ χωρίου οἵτινες διέθεσαν τὰ καφενεῖα των ὑπὲρ τοῦ χοροῦ, συνετέλεσαν εἰς τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ἐπιτυχίας τοῦ χοροῦ. Καὶ ἐκεῖνα ἀκόμη εἰς τὰ ὁποῖα δὲν ἐγένετο χορὸς διέθετον τὰς εἰσπράξεις των ὑπὲρ τοῦ αὐτοῦ ἱεροῦ σκοποῦ, μετὰ μεγάλης προθυμίας καὶ εὐλαβείας θρησκευτικῆς, δίδοντες ἕνα ὡραῖον κοινωνικὸν παράδειγμα.

Ἡ συρροὴ τοῦ κόσμου ἦτο πρωτοφανὴς καίτοι ὁ καιρὸς δὲν ηὐνόει τὴν συνάθροισιν. Τὰ περισσότερα χωρία τῆς νήσου, ἐπίσης δὲ ὁ Ποταμὸς καὶ ἡ Χώρα ἀντεπροσωπεύθησαν εἰς τὴν συγκέντρωσιν αὐτήν. Ἦτο τοιαύτη ἡ κοσμοσυρροή, ὥστε διετέθησαν τρία ἐκ τῶν καφενείων διὰ τὸν χορὸν ἀντὶ τῶν δύο, ὡς εἶχε προαποφασισθῇ.

Κατὰ τὰ διαλείμματα, ἐτραγούδησεν ὡραῖα ὁ χοροδιδάσκαλος κ. Μιχ. Κασσιμάτης καὶ ἄλλοι, καὶ ἔγινε κλήρωσις ἑνὸς ζεύγους ὑποδημάτων τὰ ὁποῖα προσέφερεν ὑπὲρ τοῦ ναοῦ ὁ ὑποδηματοποιὸς κ. Συρῖγος, καί τινων φιαλῶν ζύθου. Τὸ κυλικεῖον ἦτο πλουσιώτατον ἀπὸ ποικίλα εἴδη ἄφθονα καὶ ἐκλεκτά. Ἡ καλὴ ὀρχήστρα, καὶ ἰδίως τὸ ἐκλεκτὸ παληὸκρασί, διετήρησαν ἀδιάπτωτον τὴν εὐθυμίαν μέχρι πρωΐας, ὁπότε ὁ χορὸς διελύθη μὲ τὰς ἀρίστας τῶν ἐντυπώσεων, καὶ μὲ ἀποτέλεσμα τὴν σημαντικὴν ἐνίσχυσιν τοῦ ταμείου τοῦ ναοῦ.

ΟΙ ΘΡΙΑΜΒΟΙ ΤΟΥ κ. ΦΑΡΔΟΥΛΗ

Ὁ ἐν Γαλλίᾳ συμπολίτης καλλιτέχνης τοῦ ᾄσματος κ. Φαρδούλης περὶ οὗ καὶ ἄλλοτε ἠσχολήθημεν, κατήγαγεν ἐν Βορδὼ καὶ εἰς τὸ ἐκεῖ «Μέγα Θέατρον» νέους πάλιν θριάμβους. Κατὰ τὰς ἐφημερίδας τοῦ Βορδὼ, ὁ κ. Φαρδούλης ὅστις ὑπεδύθη τὸν Ζούργκα εἰς τοὺς «Ἁλιεῖς τῶν Μαργαριτῶν», καὶ τὸν Ἀμονάστρον εἰς τὴν «Αΐδα», ἔχει προικισθῇ ἐκτὸς τοῦ ὡραίου ἀθλητικοῦ του παραστήματος καὶ μὲ τέτοια φωνητικὰ ὄργανα, ὥστε νὰ τοῦ ἐπιτρέπεται νὰ διερμηνεύῃ μὲ ὑπέροχον φυσικὴν δύναμιν τοὺς παθητικωτέρους καὶ τοὺς μᾶλλον ἐντυπωτικοὺς ρόλους.

Ἡ δὲ ἐφημερὶς «Ἀντρ-Ἀκτ» τῆς 3ης Δεκεμβρίου ἀφιερώνει ἰδιαιτέραν στήλην διὰ τὸν καλλιτέχνην μας. «Τί νὰ εἴπωμεν, λέγει, περὶ τοῦ κ. Φαρδούλη ὡς Καρνὰκ εἰς τὸν «Ρουὰ Ντ' Ύς» ἂν ὄχι ὅτι κατέκτησε τὸ κοινὸν τοῦ Βορδὼ; Δημιουργὸς τοῦ ρόλου τοῦ Γεράρδου εἰς τὸν «Ἀνδρέα Σενιέ» μας παρουσιάσθη σὲ ἐξαίρετη ἐντελῶς φόρμα. Ἡ φωνή του ἡ πλήρης δυνάμεως ἔμεινε σὲ μιὰ ἀξιοσημείωτη σταθερότητα, γενικῶς δὲ ἡ ὅλη ἔκφρασις τοῦ προσώπου του κατὰ τὸ τραγοῦδι, προεκάλεσε μιὰ καταπληκτικὴ ἐντύπωσι καὶ διὰ τοῦτο δικαίως οἱ ἀκροαταὶ του ἐξέσπασαν εἰς θυελλώδη ζήτω καὶ χειροκροτήματα».

Ἂς ἐλπίσωμεν ὅτι τὸν ἐκλεκτὸν αὐτὸν καλλιτέχνην θὰ τὸν ἀκούσωμεν προσεχῶς καὶ ἐν Ἑλλάδι ἔνθα ἀσφαλῶς νέαι δάφναι τὸν ἀναμένουν.

ΕΘΝΙΚΟΙ ΑΓΩΝΙΣΤΑΙ

Γ. ΑΡΩΝΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

Πολλάκις ἐγένετο λόγος ἀπὸ τῶν στηλῶν μας περὶ τοῦ ἐξ Ἀρωνιαδίκων τῆς νήσου μας Γεωργίου Παν. Ἀρώνη Παναγιωτοπούλου, τοῦ διατελέσαντος ἐπὶ μακρὰ ἔτη βουλευτοῦ εἰς τὸ Ἰόνιον καὶ Ἑλληνικὸν Κοινοβούλιον καὶ μετέπειτα Δημάρχου Ποταμίων, τοῦ πρωτοστατήσαντος εἰς τὴν κατασκευὴν λιμένος ἐν Διακοφτίῳ καὶ πολλαχῶς τὴν ἐπαρχίαν μας ἐξυπηρετήσαντος, καὶ ὑπογράψαντος τὴν Ἕνωσιν τῆς Ἑπτανήσου μετὰ τῆς Ἑλλάδος ὁμοῦ μὲ τὸν Γ. Μόρμορην καὶ τοὺς ἄλλους ἑπτανησίους βουλευτάς, χωρὶς συγχρόνως νὰ δυνηθῶμεν νὰ παρουσιάσωμεν καὶ τὴν μορφὴν αὐτοῦ εἰς τοὺς συμπολίτας.

Σήμερον, παρέχομεν ἐλλείψει ἄλλης φωτογραφίας τοῦ ἀνδρὸς ἰδέαν τινὰ περὶ τῶν χαρακτηριστικῶν τοῦ προσώπου του ληφθέντων ἐκ μοναδικῆς φωτογραφίας του μετὰ τῶν λοιπῶν ἑπτανησίων βουλευτῶν, γενομένην κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ὑπογραφῆς τοῦ εὐτυχοῦς ψηφίσματος τῆς ἑνώσεως τῶν Ἰονίων νήσων μετὰ τῆς μητρὸς Ἑλλάδος.

Ὁ ἐξ ἀριστερῶν πρὸς τὰ δεξιὰ εἶνε ὁ Γ. Ἀρώνης Παναγιωτόπουλος, ὁ ἕτερος δὲ ὁ Γ. Μόρμορης.

Ἐκ τῶν χαρακτηριστικῶν τῆς μορφῆς τοῦ Γεωργίου Ἀρώνη ὅσον καὶ ἂν αὕτη ἐλλειπῶς ὡς ἀνωτέρω ἀπεικονίζεται, διακρίνει κανεὶς τὸν ἔξυπνον χωρικὸν τσιφλικτήν τοῦ ὁποίου μεταξὺ τῶν ἄλλων προτερημάτων, ἔμεινεν παροιμιώδης καὶ ἡ φιλοσοφικῶς εἰρωνικὴ δηκτικότης του, ὅπως ὁμολογοῦν πολλοὶ ἀκόμη ἐπιζῶντες συμπολῖται οἵτινες τὸν ἐγνώρισαν.

Τὸ ψήφισμα τῆς Ἑνώσεως τῆς Ἑπτανήσου ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἔθεσαν τὰς ὑπογραφάς των οἱ ἀνωτέρω εἰκονιζόμενοι ἔχει ὡς ἑξῆς:

ΨΗΦΙΣΜΑ

Η ΒΟΥΛΗ ΤΗΣ ΕΠΤΑΝΗΣΟΥ

Ἐκλεχθεῖσα συνεπείᾳ προσκλήσεως τῆς Προστάτιδος Δυνάμεως καὶ συνελθοῦσα ὅπως ἀποφανθῇ περὶ τῆς Ἐθνικῆς ἀποκαταστάσεως τοῦ Ἰονίου λαοῦ πιστῶς δὲ ἐκδηλοῦσα τὸν διάπυρον πόθον καὶ τὴν ἀνέκαθεν σταθερὰν αὐτοῦ θέλησιν, καὶ συμφώνως πρὸς τὰς προηγηθείσας εὐχὰς καὶ διακηρύξεις τῶν ἐλευθέρων Ἰονίων Βουλῶν.

ΨΗΦΙΖΕΙ

Αἱ νῆσοι ***Κέρκυρα, Κεφαλληνία, Ζάκυνθος, Λευκάς, Ἰθάκη, Κύθηρα, Παξοὶ*** καὶ τὰ ἐξαρτήματα αὐτῶν ἑνοῦνται μετὰ τοῦ ***Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος***, ὅπως ἐσαεὶ ἀποτελῶσιν ἀναπόσπαστον αὐτοῦ μέρος ἐν μιᾷ καὶ ἀδιαιρέτῳ πολιτείᾳ ὑπὸ τὸ Συνταγματικὸν Σκῆπτρον τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων ***Γεωργίου Α'***. καὶ τῶν διαδόχων αὐτοῦ.

Ἐγένετο ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ. Κερκύρα, τῇ κγ'. Σεπτεμβρίου τοῦ σωτηρίου ἔτους αωξγ'.

1) Στέφ. Παδοβᾶς Πρόεδρος, 2) Δ. Μηλιαρέσης Ἀντιπρόεδρος, 3) Διομ. Δελβινιώτης, 4) Σωκράτης Κουρῆς, 5) Κωνσ. Τόμπρος, 6) Σταμ. Λάσκαρης, 7) Θεόδ. Βεντουρᾶς, 8) Σπ. Βέγιας Βούλγαρης, 9) Θεόδ. Τριβόλης, 10) Σπυρ. Βούλγαρης Οὐλὲρ, 11) Γερ. Λιβαδᾶς, 12) Ἰωάν. Τυπάλδος Δαστοράτος, 13) Σπ. Ἄννινος Καβαλιεράτος, 14) Ἀντ. Βρυώνης, 15) Νικόλ. Ἰγγλέσης, 16) Ἰωάν. Σάββα Ἄννινος, 17) Βαπ. Σάββα Ἄννινος, 18) Διον. Μεταξᾶς Σαντορίνης, 19) Φρειδ. Κουερίνος, 20) Κων. Λομβάρδος, 21) Ἀνδρ. Πλέσσας, 22) Α. Τερτζέτης, 23) Δημ. Μιχαλίτζης, 24) Ἀνδρ. Σιγοῦρος, 25) Νικ. Καραμελέγκος, 23) Ἰωάν. Μόζερας, 27) Ἀνδρ. Κοκκίνης, 28) Ἰωάν. Μαρῖνος, 29) Ἀριστ. Βαλαωρίτης, 30) Γερ. Σέρβος, 31) Μάρκος Καλκάνης, 32) Εὐστάθ. Φίλιππας, 33) Μάρκος Παΐζης, 34) Γεώργ. Μόρμορης, 35) Γεώργιος Ἀρώνης, 36) Ἰωάν. Βελιανίτης, 37) Δημ. Μακρῆς.

Τὰς ἑπτὰ νήσους, παρέλαβεν ὡς ἐπίτροπος τοῦ Βασιλέως ὁ ἀποσταλεὶς εἰς Κέρκυραν Θρ. Ζαΐμης παρὰ τοῦ ἁρμοστοῦ Στὸρξ τὴν 21 Μαΐου 1864. Κατόπιν τούτου προσεκλήθη ὁ λαὸς τῶν νήσων ὅπως ἀποστείλῃ ἰδίους πληρεξουσίους εἰς Ἀθήνας, ὅπως συμπράξωσι μετὰ τῶν βουλευτῶν τῆς τότε ἐν Ἀθήναις Β'. Ἐθνοσυνελεύσεως πρὸς καταρτισμὸν τοῦ νέου πολιτεύματος τοῦ Βασιλείου.

ΧΑΡΙΝ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΚΩΝ ΔΥΣΧΕΡΕΙΩΝ

Ὁ κ. Νομάρχης τοῦ «Ἠθικοῦ Ρυθμοῦ» διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 33544 ἐ.ἔ. ἀποφάσεως αὐτοῦ, συνέστησε χωριστὸν ἐκλογικὸν τμῆμα εἰς τὴν κοινότητα Λογοθετιανίκων ***«λόγῳ δυσχερειῶν συγκοινωνίας»*** τῆς ἐν λόγῳ κοινότητος μετὰ τοῦ Ποταμοῦ.

ΥΠΟΥΡΓΙΚΗ ΥΠΟΣΧΕΣΙΣ

Ὁ βουλευτής μας κ. Π. Τσιτσίλιας παρουσιασθεὶς εἰς τὸν ὑπουργὸν τῆς Γεωργίας κ. Θεοτόκην, ἐνεχείρισεν αὐτῷ τὴν αἴτησιν τῶν κ.κ. προέδρων τῶν κοινοτήτων μας διὰ τὸν διορισμὸν μονίμου γεωπόνου ἐν τῇ νήσῳ, καὶ ἀνέπτυξεν εἰς αὐτὸν τὴν ἀθλίαν γεωργικὴν κατάστασιν τῆς ἐπαρχίας μας. Ὁ κ. Ὑπουργὸς ἤκουσε μετὰ προσοχῆς τὸν κ. Τσιτσίλιαν, καὶ ὑπεσχέθη τὸν διορισμὸν μονίμου γεωπόνου, ἔδωκε δὲ ἐντολὴν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ὑπουργείου του πρὸς ἐξεύρεσιν τοῦ καταλληλοτέρου προσώπου.

ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΔΙΑΚΡΙΣΙΣ

Εἰς τὸν ἔγκριτον συμπολίτην μας ἰατρὸν κ. Παναγιώτην Β. Φωτεινὸν ὑφηγητὴν τῶν Δερματικῶν Νοσημάτων ἐν τῷ Ἐθνικῷ μας Πανεπιστημίῳ, ἀπενεμήθη τὸ παράσημον τοῦ Ἁγίου Σάββα ὑπὸ τοῦ βασιλέως τῆς Γιουγκοσλαβίας διὰ τὰς ἐξαιρετικὰς ἐπιστημονικὰς του ἀνακοινώσεις κατὰ τὸ ἐν Σερβίᾳ συγκληθὲν Διεθνὲς Συνέδριον Δερματολογίας. Τὸ παράσημον ἐνεχείρησε εἰς τὸν κ. Φωτεινὸν ὁ ἐν Ἀθήναις Πρόξενος τῆς Γιουγκοσλαβίας.